

Martin Graf der Chiffre, S. R. J. Principi Pauli Aeterni Hungariae Palatini Geographo Citharoposico Artium fructu Kismartony. 1690.

878D

✓ 125569

AZ BOLDOGSAGOS

SZÜZ MARIA

SZOMBATYA

az-az

MINDENSZOMBAT NAPOKRA

VALO AETATOSSAGOK.

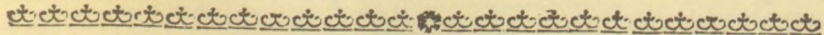
MELLET

Azon Szent Szüz Igaz, és Buzgó Hí-
veinek üdvösségére Szerzett

GALANTAI

ESTERASPAL

Szentséges Romai Birodalom-béli Herczeg,
s' Magyar Országai Palatinus, az
1691. Elztendőben.

Nyomtattatot Nagy SZOMBATBAN az Akadémiai Bötükkal
Friedl János által.

0 00048 21800 9
MTAK

010069

MAGYAR
TUDOMÁNYOS AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA

M. TUD. AKADEmia KÖNYVTÁRA
Könyvleltár 3553/19 96... SZ.

A JANLO LEVEL

AZ Véghetetlen Irgalmu Isten látván az Emberi nemzetnek Adám Atyánk bűne-után-való sok gonofságít válastá-el magának Abraham Patriárkát az utánna-való Sidó Nem zetséggel, hogy tudnya-illik, azon Sidótság válastott nemzet lenne az egész világon lévő Nemzetségek-közöt.

Annak utánna pedig kihozván az Izraël népet az Ægyptusbéli Rabságból, Moises Proféta-által. Végre az Sinai Hegyen ki-adván az tiz parancsolatot, rendelé nyugodalom az-az Innep napnak az Szombat napot, mellyet, az következő üdőkben-is meg tartának az Sidók. Mely Szombat napnak üllése, noha az mi megváltó Krifusunk dicsősséges föl-támadásának jeléért, Az Keresztyén Anya Szentegyháztól Vasárnapra fordittatot, mind azon-által az áetatos hívek az Szombat napot-is rendelék az Bóldogságos Szűz tiszteletire, kit most-is sokan nagy dicsiretessen meg tartanak.

Hogy

Hogy azért azon Szombati aétatóságok annyival inkább meg-erősedgyék, talám unalmas nem léztek az kegyes Olvasónál, ha minden Szombat napokra, mely Esztendő-által tészten ötven két Szombat napot, üdvösséges emlék ezetet és oktataft tésztek, kiből minden Szombaton egy új, és hafznos tanulságot vehessen; nem kétkedvén abban, hogy lsten ő Szent Felsége, az Bóldogságos Szűz esfedezése-által, az ki az egész Keresztyénségnek, de kivált-képpen az Magyar Nemzetnek örökös Királyné Alsíszonya, tekintvén ezen könyvecskének aétatos Olvasóinak könyörgésére-is, szegény utólsó romlásban nyomorgó hazánkat-is, megfogja vígasztalni, s' hiteit-is az veszedelemtől méltóztatik meg-menteni.

Vedd azért kegyes olvasó, jó néven ezen kis munkámat, s' velem együtt könyörögj a' nagy Istennek az Bóldogságos Szűz-által szegény Hazánk vígasztalásáért: s' felebarátinknak leki üdvösségéért: Hogy Istennek irgalmáságából az ő Szent Annyának törökedeft által juthaffon édes Hazánk lakófiyal egyyüt régi virágzó allapattyára.

ESTERAS PAL.

ELSŐ

ELSŐ SZOMBAT

OKTATÁS. I.

Az Istennek örökké-való hálákat adgy, hogy ez napot adta érned, s' kérjed az Bóldogságos szép Szüzet; legyen mindenkor Isten előtt szószólló, és minden szükségedben kegyelmes gyámolod.

Oifes Proféta, az teremtésről irt könyvnek első részében írja, hogy minek utánna az Menybéli Mindenható Isten előszöris teremté az Menyet, és a' földet, melly-pufzta, és üres vala, és sötétség vala az mélységnek színén, az világosságot parancsolá, és lón világosság, és látá Isten a' világosságot hogy jó volna, és el választá az világosságot az sötétségtől, és nevezé a' világosságot napnak, a' sötétséget éjnek.

Ez lón azért ez Világnak első napja: kivel meg nem elégedvén az Főlséges Isten, midőn ötöd napig minden dolgokat, mellyek ez széles világon vannak, teremtett volna, végre mondá; alkossunk Embert az mi képünkre, és hasonlóságunkra, és uralkodgyék az Tengernek halain, és az Egi madarakon, és oktalán állatokon, és az egész földön, és minden csuszó mászó állaton, mely mozog a' földön. Es teremté Isten az embert az ő képere.

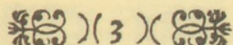
Annakutánna pedig meg áldván őket, minden lelkes állatokat birodalmok alá-adá, úgy hogy ez egész világnak Urává tenné az Emberi Nemzetet.

Ezt bizonyára nem más végre cselekedte Isten ő Szent Főlsége, hanem hogy ily nagy jó tétemenyért minden hála adással legyünk, és az édes Teremtőnket buzgó szível szeretvén szüntelen hálákat adgyunk, hozzánk érdemetlen teremtett állatihoz mutatott nagy kegyelmeségéért. Hogy pedig ezt annyival jobban vihefsük véghez esédezzünk az Boldogságos szép Szűznek, ki-által jött az mi megváltó Kristusunk ez világra, hogy nyerjen Szent Fiától nekünk erőt mind Istenünknek való hála adásra, mind pedig azon Szent Szűz dicséretire, és szeretetire úgy hogy, hálát adgyunk az mindenható Istennek az ő Szent Anna-által, velünk tett áldásfíró; hogy tudni illik az Világ teremtésekor lőtt sötétségből a' világosságra hozot: az-az, igaz naphoz a' mi Istenünkhez folyamodgyunk hála adó szível az Boldogságos Szűz segítségével által.

Erről példát ad nekünk Spinellus az csuda-tételekről írt könyvének 51. részében; midőn azt írja, hogy Jerusalemben Várassa az Keresztyének kezébe az Boldogságos Szűz esédezése által esett, kihez képest örök emlékezetül egyenlő akarattal végezte az egész Keresztyénség, hogy az Szerzetesek az Boldogságos Szűz Officiumát minden nap, az több Keresztyének pedig Szombat napokon azon Boldogságos Szűz tiszteletire el mondgyák, ezen jó tétéménnek örökös hála-adására.

Semmit

Semmit Isten ő Szent Felsege tőlünk úgy nem kíván, mint az háladótságot, kihez képest kiváltképpen való kedvét talállyuk Istennek, ha az irgalmaságnak Anyja, ugymint a' Szeplőtelen Szűz Maria-által hozzája járulván buzgó szível adunk hálákat az Istennek.

Irja Szent Damianus Péter hatodik könyvének 26. részében hogy Nivernensis névű áétatos Keresztyén Istennek s' az Boldogságos Szűznek minden napon hálákat ada, mely áétatotságot oly kedveffen vett az kegyes Szűz, hogy midőn azon Iffiu halálos ágyba esvén, minden Orvosoktól el hagyatott vólna, az Boldogságos Szűz Maria nagy csúdatatos fényességben Szent Fiával együtt meg jelenvén, Szentséges mellyéből tejet önte szájába, kinek itala után azon-tultellyeséggel meggyógyúla minden nyavalyájából.

Ezt penig (az mint azon Szent Doctor irja) azért nyerte az Boldogságos Szűztől, hogy tudni illik abban az tagjában venné Isten malasztját, az melyben Istent, s az Boldogságos Szűzet dicfirté.

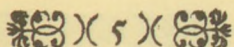
Ezért mondgya Szent Chrisóftomus János Hom. 10. Genes. Kérlek azért Attyámfiái, röstök ne legyünk, hanem ki ki férőüképpen lássa meg magában minden órában mennyi jókat vettünk nem csak közónségesen, de magánosan-is s' nem csak azokban, kiket mindenek tudnak, de még azokban-is kit csak magunk tudunk. Így bizonyára az hála-adásra, fölgerjed szivünk. Ez az leg nagyobb áldozat, ez az leg kedvesbajánlás, ez Istenünk-höz-való szeretetünknek leg nagyobb jele.

Légyén azért az Szombat nap minnyájunknak kiváltképpen való hála adó napunk hogy az kegyes Jესustól, s' az ő Szent Annjától háláadásunknak utólló óráján kívánatos jutalmát vehetsük.

Más Példátis olvasok Vincentius Beluacensis könyvének 15. Részében Cap. 19. Az ki azt írja, hogy vólt egy Fejedelem igen jó erkölcsű Iffiu, kinek édes Attya másigen szép és Király nemből való gazdag leánt szerze házastársul; mely dolgot megjelentvén Fiának, Istennek csudálatos ítéletiből az Iffiu nem akarván az Királyi szép Leánzót el venni, Attya házatól elszökék éjeli időn s' méne történetből nagy fáradva egy szegény ember házához, kinek egyetlen egyleánya vala.

Ott lévén azért az Iffiu, látá, hogy a' szegény embernek leánya fonyván, az Istennek, s' az Boldogságos Szűznek szüntelen hálákat adna jó teteményiért: oda menvén azért az Leánzóhoz az Iffiu, kérdé, hogy mire nézve adna Istennek hálákat, holott csak egy szegény embernek leánya vólna? kire felele az áétatos leány. Tudgyad édes barátom hogy ha én szegény leány vagyok-is de szinte annyi hálaadással tartozom Istennek mint az ki Országokat bir, mert szinte ugy teremtettem ez Világra, mint akár mely Királyi személy, s' ha Istenessen visélem magamat, szinte úgy adatik énnékem az Mennyei dicsőség, valamint egy gazdag embernek; így azért illik énnékem is örökké való hálákat adni az én megváltó Istenemnek, s' az ő Szent Annjának, kinek esedezése-által reméllem az örök boldogságot. E'szókra igen meg teccék az iffiunak a' leánzó, s' édes Attyátul Felelségül kéré csudálkozván
az íze.

az szegény vén ember, elsőben fél vala eggyetlen egy leányát ily fejedelmi nagy Ember gyermekének adni, látván azért tovább kérését-is, kézen fogván bé vivé kamarájába, bizonyos el áfott kincset mutatván mondá; mivel ugy látom Isteneffen kívánod Leányomot; imé mind kincsemet, mind pedig gyermekemet néked adtam. El vivén azért édes feleségét, ki-is igen szép vala az Iffiu, édes Attyához, nagy örömmel fogattaték, a' szegény ember leánya-is házassága által nagy Fejedelmi Afzonnyá léve, hóltig szép Isteneffen élvén az igaz szeretetben mindketten, Ittis azért az háladótságnak jó gyümölcse lön.

MASODIK SZOMBAT

I I.

Fogadd az Boldogságos szép Szűz Máriát örök Afzszonyodnak mindeneket alázatosán ajálván, ugy hogy valamiket parancsoland azokat tellyes szívből mindenkor kész lesze bé tellyesíteni: alázatossággal kérvén hogy ezen ajánlásodat vegye szokott és minden szívből hozza folyamodókhoz mutatott kegyelmességgel.

NOha nem kételkedem abban hogy valaki igaz hitben vagyon, s' mi Üdvözítő Kristufunkat megváltó Istenének esméi lenni, annak macula nélkül való' Szent Annyátis méltó tisztelettel böcsüllí; mindazon-által ha az Boldogságos Szűz Mariához valami magános, és kiváltképpen való áetatossággal viseltetik, bizonyára azt igen jól, és üdvöségeffen cselekeszi; e' mellet ha azon Isten-

nek szent Annját maga Ászfzonyának s' Isten-után-való fő gyámolának fogadgya, mindenét néki ajálván, s' annak szabad akarattýára hagyván, s' ezt a' jó szándékot állandó képpen meg tartya, bizonyára annak az véghetetlen irgalmu Istennek dicsősféges Szent Annya, il y dicséretes, s' minden áétatos szívhez illendő ajánlását, nem csak jó néven véfzi, de meg-is jutalmazza.

Olvasom az példák tük őreből, kit ír Joannes Horol: in Promptuario. Num. 79. Hogy egy igen áétatos Clericus az Boldogságos Szűzhöz hívaltképpen-való buzgófsággal vífeltetvén az Szent Szűzet maga Pátronájának, és Ászfzonyának fogadta, s' azon szép buzgófságát minden Szombat napokon meg ujitotta légyen, kérvén tellyes buzgófsággal, hogy maga szépséget méltosztatná egyszer nagy kegyelmessen meg mutatni mondván az Szent Írásfzerint, kibén föl vagyon téve Cant. 4. *Melyszép vagy én szeretöm, mely szép vagy!* annakutánna penig hozzá veti, hogy: *mindenestül szép vagy én szeretöm, és macula nincsen benned;* e' mellet ugyan azon Salamon könyvéből tovább is szólván e' képpen könyörge: *Jőj elő a' Libánusból én jegyefsem, jőjelő a' Libánusból meg koronáztatol. Amana begyéröl; meg sebesítetted a' szívemet egyik szemeddel, és a' nyakadnak egyik hajszálával; csöpögő lépes méz a' te ajakid jegyefsem; méz, és tej a' nyelved alatt, és a' rubáid illattya mint a' temién illattya.* Így imádkozék azért azon áétatos Cléricus, s' könyörög vala tellyes buzgófsággal az Boldogságos Szűznek: ki midön egykor nagyob áétatofsággal könyörgene az Irgalmafság Annyának, az Boldogságos Szűz Mariának imé egy Angyal meg jelenék néki nagy fényességben

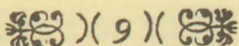
ben mondván: hogy imádsági az egeket meg hattván, Istentől, és az Boldogságos Szűztől meg halgattattanak, tudva légyen azért nála, hogy más napra kelve az Szeplőtelen Szűz bizonyosan meg jelenik, mindazon által tudgya azt-is, hogy az ki ez Világon testi szemmel akarja az Boldogságos Szűzet látni annak nem illendő más testi dolgokat szemlélni; kihez képest el végéze magában, meg éjedvén az Vakságtul, hogy ha az Boldogságos Szűzet látná-is csak egyik szemét nitná meg, hogy az máfikával még-is valamit látván ne kényszerítették az koldulásra vaksága miatt.

Azonban eljövén az óra, és nap, nagy dicsőségben, és fényességben imé meg jelenék az Boldogságos Szűz Maria az mi Üdvözítő Kristuunkkal; mely nagy csudát látván, azon-túl az földre esék, és el ájula, az meg nyitott fél szemére azon helyben meg vakulván, kihez képest el tűnvén az látás szeme-elől, tiszta szivből bannya vala hogy az máfik szemét-is meg nem nyitotta volna az Boldogságos Szűz látására; kéré azért tovább-is az Istent, s' az Boldogságos Szűzet, hogy lenne még egyszer oly kegyelme, hogy láthatná az Szeplőtelen Szűzet arra felelvén, hogy kész lészentellességgel vakságban lenni az Boldogságos Szűz szereteti-ért. Minekutánna azért tovább-is efedeznék, azt-is meg nyeré, hogy ujobban láthatná az mi Üdvözítőnket Szent Annával együtt.

Egykor azért ugyan azon nagy dicsőségben és fényességben meg jelenik néki az Boldogságos Szűz, s' midőn együgyű jámbor Clericus térdre esvén kőszontené

tené az Boldogságos Szűz Mariát imé oda menvén hozzája , az földől emelé , mondván , hogy mivel engem Pátronádnak fogadtál , s' oly buzgó szízzel kívántál látni , az bé-homályosodott szemedet-is meg világositom ; ez-után azért szemeid világát az mennyei látásoknál fölyyebbne-bócsúllyed : keresztet vetvén szemére meg gyógyitá és láta : kiért annakutánna Istennek , s' az Boldoáságos Szűznek hálákat adván , s' Papságra szenteltetvén , igen áétatos , s' szent életet vífelt s' mindenét az Boldogságos Szűznek ajánlá örökösén kit oly kedveffen véve az Boldogságos Szűz , hogy ujobban meg jelenvén halála óráján addig ottan maradna nála , mig testétől lelke el-vált s' ugy vitte az mennyei boldogságba Méltó tehát az minden szépséggel tellyes Boldogságos Szűzet Kegyelmes Afzszonyunknak fogadnunk , hogy Szent Fia-elótt érettünk törekedgyék kit el sem mulat , ha tiszta szízzel folyamodunk hozzája az minthogy nincsen ezen az Világon oly ember , az ki ha tiszta szízzel folyamodik az Boldogságos szép Szűzhöz , néki ajánlván mindenét , s' abban tökéletteffen meg maradván , valaha el hagyattasék mert az mint Üdvözítónk mondgya : *Ha mi , az kik természet-szerént gonoszak vagyunk , s' még-is jót tésszünk magzatinkkal mennyeivel inkább az mi Mennyei Atyánk jót ad az ötet tiszta szízzel kérőknek ; mely annyival inkább véghez mégyen , hogy ha az nagy Irgalmu Isten Annyának mindenünket oda ajálván buzgóssággal kívánnjuk Szent Fiaelótt érettünk való esedezését , midőn üdvöségünket mint maga fajáttját terjeszti Isten eleibe kétség*
 kívül

kivől meg is halgattatik, s' nekünk-is az Menyország-nak fényes Kapuja hóltunk-után fel-nyittatik, az hó-lott az Felsőges Isten kezébe ajálván az Bóldogságos Szüz által lelkünket örökken örökké vigadhatunk.

HARMADIK SZOMBAT

III.

Az Szepültelen Szüznek alázatossággal könyörögj ; hogy ez Világból-való utolsó ki mulásod üdvösséges légyen, és hogy az birtelen, és véletlen haláltól meg-mentsen Isten, mel-toztásfék szent Anyja éretted esedezni.

AZ igaz Catholica Anyaszentegyház nagy Docto-ra Szent Hyeronymus azt tanította, hogy emlé-kezzél azte utóldóidról, és örökké nem vétefz; kihez-ké-pest minnyájunknak tudnunk kell aztott, hogy elvé-gezett dolog az, hogy minden ember egyszer meg hal-lyon, szükség tehát az föllyül meg-irt Szent Doctor mondása-szerént utóldó kimúlásunkról gyakorta gon-dolkodnunk, hogy jó életet viselvén, kimulásunk-is Isten irgalmaságából az Bóldogságos Szüz esedezése-által üdvösséges légyen.

Nincsen az jó halálra jobb út, mint az Istenes é-let, mert ugyan-is ezen-az Világon-való élet nem más, hanem egy kis ideig-való nyughatatlanság kinek sem-mi állandósága nincsen, sőt minden búval, keferúség-gel,

gel, betegséggel, számtalan ellenkező állapotokkal, tellyes nyomorúság.

Ezt Jól meg fontolván azért ez világon-való életben az Dicsőséges Szent Mátyrok, mindenkor az Mennyei Bóldogságot tekintették, kik az fok rettenetes kinokat semminek alították lenni az Feléges Isten szereteté-ért, abban vetvén minden reménségeket.

Ezt követték az több Mennyei Szentek-is, kik az világon ugy igyekeztek élni, hogy az halátról is elne feletkeznének, mert ugyan-is miért hivattattnak bóldogoknak, hanem hogy az tűzön, s' vizen-által menvén vitettenek az örök nyugodalomra, az-az hol sem halál, sem kiáltás, avagy fájdalom nem léfzen űha-is, mert az fok fáradságos munkáktól meg szűnnek, és köve-
tik őket az ő jó tétemények.

El-hittem Keresztyén lélek hogy üdvözűlni kívánsz, cselekedd azért éltedben azt, az mely-által azon az ajtón, az mellyet az Annya-Szentegyház elődbe ád, tudniilik az Meny-Ország ajtaján, mely az Laurétomi Litániákban-is fel-tétetik, ugy mint az Bóldogságos Szűz-által, mely *Janua Cæli*, az-az Menyország ajtajának neveztetik, bé-mehets abba az véghetetlen bóldog örömbé.

Joannes Chernolius névű ember (az mint Kempis Tamás libro 1. Flor. discip: írja) hogy szakács mesterséget tanulván abban is foglalá magát; azonban midőn Urának az ki kalmár ember vala főzne mindenkor átatofsan imádkozék az Istennek, és az Bóldogságos Szűznek bóldog kimulása-ért, holott pedig ideje
volt

vólt, az Bóldogságos Szűzről való Officiumot-is gyakorollya vala : Szombat napokon kiváltképpen aétatoskodván, e' mellett egy tiszta elő ruhát vett magára azaz akarván mint egy meg-tisztelni, alázatoffan könyörögvén az Szeplőtelen Szűz Mariának, hogy Szent Fiától méltóztatnék neki ez Világból-való bóldog kimúlást szerzeni.

Történék azért egykor, hogy ezen jámbor, s' Isten-felő Keresztyén halálos betegségbe esnék, és imé lelkünknek hitves ellensége az Pokolbéli Sátán tűzes Sárkány képében meg-jelenik, s' egész életében tött vétkeket eleibe terjesztvén éjélszgeti, s' az kétségbe esésre ingerli az Isten felő szakacsót ; midőn ily módon kifirtetnék, nem lévén máshonnét semmi-némű segítségé, égbe tekintvén, Istent, s' az Bóldogságos Szűzet nagy busgótsággal kezdé segítségül hini, kérvén nagy alázatofsággal, hogy ilyen szorongatásban ne hagyattatnék el, kinek aétatos fohászzkodása csak hamar meg-halgattaték, és imé édes Üdvözítőknek Szent Anyja az ő Szent Fiával nagy fényességben meg-jelenik neki, s' nagy kegyes szókkal biztattya, hogy az gonosz ellenségtől ne félne, mingyárt el-is úzé onnét ; mire nézve az jámbor beteg-is nagy örömré fordulván, fel-szóval kiálta, mondván : az Ur szabadította az rabokat, az Ur világosította az Vakokat, dicsírtefsék Istennek Szent neve örökké : így adá-ki lelkét az ő Teremtőjének ugyan Szombat napon.

Az minémű tiszta elő ruhát, vagy kötöt szokott vólt Szombat napokon viselni, azt kívánta éltében,

hogy abban takartatnek el, az mint hogy ugy-is lön, akarván abban-is meg-mutatni az Böldogságos Szűzhöz való igaz kötelelségét, mellyel mint egy Menyegzői köntőffel mennyen Isten-eleibe.

Láffuk azért mi-is, miéoda ruhában kívánunk holtunk után az egész Világnak ítélő Birája eleibe menni, hogy ne mondásék nekünk amaz Evangélium-fzerént : *barátom hogy jöttél bé, nem lévén menyegzős köntösöd ? s' valahogy ki ne rekeztetsünk az Mennyeiböldogságból, hanem inkább halljuk azt az kívánatos hivatalt : jertek én Atyám áldotti : hogy az Böldogságos Szeplőtelen Szűz esedezése, és segítségé által halálunknak óráján nagy vígan mehetsünk az mi meg-váltó Krisztusunk - eleibe , az ki az ő Szent Attyával, és Szent Lélek Istennel az tellyes Szent Háromságban Uralkodik örökön örökké.*

Az mint az Szent Atyák könyvében irattatik num. 11. hogy egy Isten-felő jámbor Sisois névű Apátúr tellyes éltében azon kéré az Istent, s' az dicsőséges Szent Anyát hogy üdvösséges halállal mulnék ki ez Világból, azonban halálra betegedvén, imé hogy oda jövének az több Szerzetefek, csak hamarigen megvilágosodék az Orczája, s' mondá : ihol jó Szent Antal Apátúr ; egy kevés vártatva nagyobb fényesség környékezé-meg, s' föl kiálta : im az Szent Proféták seregí jönek : tovább-is jobban fényeskedvén, mondá : ihol jönek az Szent Apostolok ; annál-is nagyobb fényesség jöven reá, mondá : ihol az Mennyei Szent Angyalok, végre az Nap nál-is fényesebb lön orczája ; kire föl tekintvén

kintvén midőn kérdenék mit látna , azt felelé : ihol jó az én meg-váltó Krisztusom az ő Szent Annával, az ki mennyekbe viszi az ő alázatos szolgáját ; mely szókra Istenének adá lelkét : az Istenes jó könyörgésnek kívánatos végét nyervén.

NEGYEDIK SZOMBAT

IV.

Szombat napon azt mivellyed, az kit az Bóldogságos Szüz ba jelen volna dicsérne benned.

HA Ember kedves dolgot akar barattyához mutatni azt mind külső, mind pedig belső-képpen az szeretet-által mutattya, mert bizonyára annál halhatatosb köteletség ez Világon nincsen.

Igy azért az Isteni szeretet-is oly hasznos és üdvös-séges, hogy erről azt meri mondani Szent Pál Apostol az Korintusiakhoz írt levelének 13. részében, mondván: *bogy ba Emberek és Angyalok nyelvem szóllok-is, szeretetem pedig nincsen, olyá löttem mint az zengő réz, vagy a' pengő czimbalom; és ba Profétálásom léssen-is, és tudok minden titkokat, és minden tudománt, és ba minden bitem léssen-is, ugy bogy a' hegyeket másbóvá vigyem, szeretetem pedig nem léssen, semmi vagyok; és ba el osztom-is a' szegényeknek eledeleire minden marbámot, és ba az testemet adom bogy égjek, szeretetem pedig nem léssen, semmit nem használ nékem.* Igy ízól az-ért az Nemzetségek nagy Doctora Szent Pál

Apostol az Isteni szeretetről ; kiből következik, hogy a' szeretet mely tisztá, és az igaz szívből származik minden jószágos cselekedetek között Isten előtt leg-kellemesebb : mihez-képeft minden kétség-nélkül, eztet-czik az mi Űdvözítő Jესufunk Szent Annyának is, hogy az ő Szent Fiát mindenek-főlőt szerelsűk. Isten-után pedig szerelmes Annyát minden teremtettt állatok fő-lőt magasztallyuk, áldgyuk, és szerelsűk. Az Bóldogságos Szűz az Litániákban *Mater amabilis*, az-az, szerelmes Annyának neveztetik, azki annyira szereti az ő Szent személyét, tisztán, és igazán szeretőket, hogy azt semmi nyelv, avagy irás elégséges-képpen ki nem magyarázhattya.

Bizoníttya ez-íránt-való íráfomat Szent Brigitta látáfnak, hetedik könyvének 13. része.

Midőn azon Szent Brigitta Fia Carolus meghólt volna, az Bóldogságos Szűz meg jelenék néki mondván, én meg-mondom néked mit cselekedtem az te fiad lelkével, mikor testétől el-vált. En az te Cárulus Fiad mellet állottam minek előtte az lelke testéből kiment volna, hogy jelen létemmel minden világi feslett szeretettől, avagy büntől meg menteném, és semmit Isten-ellen ne gondollyon, avagy szlőllyon, sőt az Istenhez-való buzgóságban foglalná magát, aztis meg-cselekedtem hogy halálos fájdalmit is enyhitettem, hogy kétségbe ne esnék ; lelkét-is pedig meg óltalmaztam az Pokolbéli gonosz őrdögöktől, hogy hozzája ne mérészelnének nyúlni ; és mihelyen ki jőve a' lélek az testből, azon-túl kezemhez vévén óltalmom-alá vettem :

tem : kire nézve az egész Pokolbéli karok el-futának onnét nagy kiáltással az kik kívánniak .v. a Fiaid lelkét magokkal el-vinni. Azonban én magam vittem az Itélő Bíró eleibe, az-hol áll a mellette jobb kézről egy Angyal, bal kézről pedig egy Ördög, az lélek pedig nagy felelemben várja v. a az Bírótól az utolsó sententiát.

Elő ugrék azért az gonosz lélek , ki bal-felől áll v. a , s' nagy kiáltással monda : Mindenható Bíró halljad, ím panaszt tészek előtted, hogy ez Aszszony állat, ki mind kettőnknek az kik itten előtted állunk Aszszonya, néked pedig Anyád, kit annyira szeret, hogy hatalmá tette az egek és az föld-fölött, s' mi rajtunk-is, kik Pokolban lakunk, nékem evel a' lélekkel (az ki itt áll) nagy igazságtalanságot tett, mert mihelyen az testből ki jött, énnékem kel-v. a őtet mingyárt igazságosan el-kapnom, s' elődbe hoznom ; társaimmal egyűt ; azonban ő igaz Bíró, az te Anyád ott álván, még minek-előtte az Ember meg hólt volna, ki jövén testből azon-túl kezébe, és őltalmába vette, s' ím elődbe hozta ; kire én feletem néki mondván, hallád-é te gonosz lélek, midőn te teremtettél szabad akaratod volt mind a' jóra, mind a' gonosyra, de te inkább választád az Isten gyűlölségét, mint szeretetét, és így méltán szeneded az te kinyaidat ; de ezt az lelket méltó volt nékem az én kezeimbe és őltalmomba vennem, mert midőn még az világon élt volna, annyira szeretet engemet elméjében forgatván, hogy Isten méltóztatot engem Annjának választani, és hogy minden teremtett állatoknál fellyebb helhesztet, kire nézve oly szeretettel

tettel volt az Istenhez hogy azt gyakran szivből mondgya vala , O Istenem annyira örülök azon , hogy Szentséges Szent Anyádat , az Böldegságos Szűz Máriát minden teremtet állatoknál jobban szereted , hogy ezen örömemet ez egész Világon lévő gyönyörűségek ért nem adnám ; sőt minden dolgok-főlötakarom , és lehetséges volna , hogy az az irgalmas Anya , csak egy leg-kifsebb cikkelyben töled Uram valamenyire távulyab esnék , mint mostan vagyon ; én hogy az ne legyen , kézvólnék az Pokolnak minden kinnyait érette örökkön örökké el-szenvedni ; áldásék azért az Ur Szent Neve , hogy az ő Szent Annját ily nagy méltoságra emelte kiért énis az én Istenemnek örök hálákat adok .

Nó tehát te Istentelen Sátán , nem méltó volt é ezen léleknek én hozzám-való ily nagy szereteti-ért pártját fognom . Kire felele az Ördög , o Királné Afzony csak ezt kérdem ; miért úztél-el ettől , az lélektől , hogy semmi gonoszt nem mivelhetnék véle , kire ez lén válasza , ezt azért cfelekedtem , hogy olly igen szeretett engem , s' oly nagy öröme volt azon , hogy én Isten Anyja vagyok azért nyertem-meg az én Fiamtól azt hogy ti ne árthasatok néki , mert az kik engem szivből szeretnek , segítségül hínák , azokat én is szertem , s' óltalmom-alá vezzem .

Igy azért Istennek Országába vitetek , Carolus , szégyen vallással el-távozván az lelki ellenségek töle

Im látod Keresztyén Lélek mictoda gyümölcse vagyon az Böldegságos Szűzhöz-való igaz szeretetnek ,
mely

mely vezérel bennünket az Isteni Szeretetre, s' végre az Örök boldogságra, az-hol, színről színre láttyuk az mindenható Istent az ő Szent Annával, és az egész mennyei seregekkel egyetemben.

Ö T Ö D I K S Z O M B A T

V.

Az Boldogságos Szűzet kéried hogy haláloznak óráján méltóztassék személye-szerént jelen lenni, s' testi, lelki veszedelemtől óltalmazni.

O ha láthatnók egy leg kifzebbik Szentnek az ő dicsőségét és koronáját, s' annyival inkább az egész Mennyei seregeknek az ő fényességeket, és boldogságokat, az kik ezen az Világon el-vetettek valának; az más Világon pedig dicsőittetnek; ez Világon méltatlanoknak íteltetének az életre, most pedig az örökké-való boldogságban Uralkodnak; bizonyára ezen az árnyék Világon annyira nem kapnánk, sőt minden szempillantásban meg halni kézfek vólnánk, csak hogy azoknak az mennyei Dicsőült Pátriárkának, Isten felő Prófetáknak, Szent Apostoloknak, dicsőséges MártYROKNAK, jámbor Confessoroknak, tisztá Szűzeknek, s' az egész Szent Angyaloknak, társaságában lehetnénk örökké

Mit mongyak immáron mind ezeknek Főlséges nagy Királynéjáról az Boldogságos Szűz Máriáról az ki

ezeket fokkal-is fölyül-haladgya ; az kinek Szent , és Istennél mindenek felett kedves személlye olyan, hogy azt az emberi okofság vagy ki-beszélleni , vagy le-írni femmi úttal nem érkezik ; ékesb, és ízebb lévén minden tiszta teremtett állatnál , ugy hogy az mi meg váltó Jefusunk-után az egész tereremtésnek szépsége ehez-képest csak árnyék ; az kiról azt mondgya az kőzönséges Annya-Szentegyház , Bóldog vagy Szűz Maria mert az kit az egek meg-nem foghattak , azt méhedben fogattad. Seráficus Szent Ferencz is látván az Bóldóságos Szűznek dicsőséges vóltát kiált mondván. O mely szép vagy Maria , és az eredendő bűn nincsen te benned : én-is azért ha ennek szépségét minden örömmel le-akarnám ábrázolni egyebet nem mondhatnék, hanem hogy az ki-mondhatatlan sőt gondolhatatlan.

Olyafom az Szentek életében Szent Arnulphus Sueffionentis Püspök-felől, hogy ezen Isten felő Szent Püspök kivált-képpen-való aétatofsággal vífeltetik vala az Bóldogságos Szűzhöz egész életének rendiben könyörögvén azon , hogy halála óráján meg jelenvén méltóztatnék néki lelki vigasztalást adni, s' az őtökké-való veszedelemtől meg menteni. Midőn azért egykor azon jámbor Szent életű Püspök halálos ágyába esvén, az testi fájdalemak-miatt nagy kínokat szenvedne, másfelől penig az gonosz Sátán minden féle világi feslett dolgokkal késértené ; az égbe emelvén szemeit ; Istent, s' az Bóldogságos Szűzet nagy ohajtásokkal, s' könyhullatásokkal, hívá segítségül, esfedezvén azon, hogy ily szorongatásiban el-ne hagyná, hanem inkább nagy
kegyel-

kegyelmessen előtte-lévő veszedelmektől meg menten-
né : Meg halgattatván imádsági, imé elsőben-is Szent Pé-
ter Apostol küldeték mennyégből alá fok Fő Papi
Rendekkel nagy fényességben ; ki ágyához menvén
meg jelenté hogy minden bűneinek tellyes bocsánattyát
nyerte volna Istentől, és így az gonosz őrdögöknek
incfelkedésétől ne tarcsón semmit-is, készen van Men-
nyeknek Országá, s' föl nyitott annak kapuja, az ho-
lott az egész Mennyei feregek Arnulfust örömmel vár-
ják, jöjön az örök boldogságba, követé Szent Péter
Apostolt Szent Mihály Arkangyal fok számu Angyali
Seregekkel, ki az gonosz lelkeket el-űzvéen biztattya
vala az beteget, mondván, imé a' végre jöttem ide
hozzád, hogy tégedet az Mennyei örökös vigaságra
vezérellyelek, ne fély az-ért semmit, mert ezekkel az
mennyei karokkal segítségedre küldettem.

Végre hogy Arnulfusnak öröme tellyes volna, és
régí gyakorta-való könyörgésének, s' kívánságának vé-
gét érhetné, imé maga az Menynek Földnek Király-
né Aízfzonya az Szeplőtelen szép Szűz Maria, az egész
Mennyei Szent Szűzekkel ki-mondhatatlan dicsőség-
ben, és fényességben alá-szálla, s' Arnulfus ágyához
menvén mondá, Imé édes kedves szolgám Arnulfe, az
mit fokszor nagy ohajtásokkal, és könyhullatásokkal
kivántál én tőlem, most bé tellyesedet, s' jöttem ezen
mennyei Szent Szűzek feregével a' végre ide, hogy
téged az én édes Fiam dicsőségébe magammal el-vi-
gyelek, jere azért én kedves szolgám, mennyünk együtt
az örök nyugodalomba, az hól semmi fájdalom, avagy

szomorúság nincsen, hanem örökké-való öröm, és boldogság ; holott az Istent, az egész Mennyei karok, és szentek örökkön örökké áldgyák, dicfirik, és imádgják.

Hozzá hajolván azért az Boldogságos Szűz lelkét tulajdon kezébe adá nagy örömmel Nagy Afzony nap estén, mely Szombat napon vala estve.

Igy végezé azért életét a' meg-írt Szent Arnulfus Püspök, hogy minket-is az Boldogságos Szűz tiszteletire fel gerjelszen, s' olyan örömmel végezhesük életünket ; mely kegyelmességét hozzánk-is az Boldog Szűz meg mútattya, ha buzgóságos szível hozzája folyamodván irgalmaságát kívánnyuk.

H A T O D I K S Z O M B A T

VI.

Ha mi aétatóságokban foglalod magadat, azon légy, hogy Szombat napon azokban nagyobb buzgósággal légy az Boldogságos Szűz tiszteletire.

AZt mondgya vala amaz Istentől el-szakatt gonosz Juliánus Császár, az mint Nicephorus írja lib: 10. Cap. 22. hogy nem lehet azoknak szerencséjek, az kik az Isteneknek Annyát ugymint Cibeles Isten-Afzont nem tisztelnék : az mit azért az Pogány Cibeléről mondot, méltábban mondhattjuk mi az mindenható Istennek Szent Annyáról, az Boldogságos Szűz Mariáról
 azt,

azt, hogy nem lehet údvösséges kimúlása ez Világból annak, az ki Bóldogságos Szűzet nem tiszteli, mert ugyan-is Isten ellenségévé lépzen az, valaki az ő Szent Annával ellenkezik; méltó tehát ahoz folyamodnunk, s' azt kérnünk, hogy légyen Szent Fia-előtt szó-lzólónk, az ki-malaszttal tellyes, s' az hozzája folyamodókhoz könyörületes; mely dolgot ha mindennap ugyan dekiváltképpen Szombat napokon el-követünk, kedves dolgot cselekefzünk, s' jutalom-nelkül-is nem hagyatunk. Ezt követte Szent Gerardus Magyar Országban Csanádi Püspök lévén; ki noha minden napon bizonyos imádságokat rendelt az Bóldogságos Szűz tiszteletire, mindazon-által Szombat napokon kiváltképpen való áétatoságot indított az Bóldogságos Szűz Templomában, s' másut-is az holott az egész Bóldogságos Szűz Officiumát az kősséggel együtt el-mondotta. Az minthogy Szombat napon-is az igaz hit-ért szenvedén az Martyrumság Koronáját el nyerte. Irja Cæsárius lib: 7. Cap. 20. Vólt Francia Országban egy igen áétatos szűz kinek Lidvina vala neve Quido névű Várasban, az ki nagy Nemzetből-való vólt, Világi mód-szerént-is; mely igen kezde bétégeskedni, el-annyira, hogy ágyábul sok Esztendőig fel nem kelhetne: Ennek Attya mivel igen áétatos és fölőtte gazdag ember vala, rendelete Szerzetes Embereket, kik Leányának Miséket mondanának, s' ottan áétatoskodnának.

Az az Nemes Leánzópenig annyira mene-elő az áétatoságban, hogy végre az ételt-is meg-utálván csak egyedül az Kristus Szentséges testét vehetné eledelül,

s' nem mást. Az Boldogságos Szűzhöz pedig kiváltképpen-való buzgóssággal vífeltetik vala, főképpen pedig Szombat napokon, mire nézve jóvendőléseket-is tén Isten kegyelméből sokaknak. Igen alamisnálkodó volt, s' az Szerzetes Embereket-is igen kedvelte. Ezen Szent Szűz kiváltképpen-való aétasofsággal vífeltetett az Bóldogságos Szűzhöz, főképpen pedig szombat napokon, mellyekben közönségesen elragadtatik vala lélekben, és egynéhány óráig mint egy holt test láttaték az emberektől.

Egyik szombat napon azért, melyben szinte Gyertya Szentelő Boldog Afzony innepe napját állé az Anya-Szentegyház, imé egy nagy fényesség tölté meg házat nagy hirtelen, s' az Isten Angyala hozzá jövén mondá neki, jere velem, hogy néked meg mútatsam azt, a'mit az Mindenható Isten parancsolattýából látnod kellett, kezén fogvá az-ért az Szent Szűzet, vivé abba az dicsőséges Mennyei Jérusálembe, az holott sok számlálatatlan seregek-ből álló igen szép, és rendes Processiót látott, melyben az Szent Patriárkák, Proféták, Apostolok, Confessorok, Mártýrok, Szűzek, más egyéb mennyei seregek, mind külömb-külobb-rendben, és fényességben mennek vala mindenik egy-egy égő gyertyát tartván kezében, azokat az Antifonákat, és feleleteket énekelvén, mellyeket szokott az Anya-szentegyház akkorban énekelni. Vévén az Angyal egy más Szent életű Szűzet, ki-is hasonló-képpen elragadtatott-volt, kinek Agnes vala neve adá társúl Lidvinának, hogy
együt

együt járna véle, egy egy gyertát adván mind kettőnek kezében, s' ugy vezette őket az Processióban.

Azon dicsőséges Mennyei Szent seregeknek pedig olyan nagy szépséges fényességek vala, hogy azt semmi nyelv, vagy elme ki nem magyarázhatná; az ki pedig csudálkozásra méltó vala, mindenik sereg különböző öltözetekben, s' ki mondhatatlan szépségben vala.

Ezeknek-utánna az egész Mennyei Szenteknek dicsősége, és Koronája az Kristus Jéhus Püspöki öltözetben és Süvegben ménekimondhatatlan fényességben, kit követte az ő Szeplőtelen Szűz Annya Királyi Felsőség, és fok külömb-külobm fele drága kővekkel rakott ragyagó, és tündöklő ruhában, kit az egész mennyei seregek igen csudálának.

Midőn azért arra az versre mentenek volna, hogy ma vitte az Bóldogságos Szűz Maria, az kised Jéhus az Templomba, s' imé egy tiszta Aranybul építettett, s' drága kővekkel ékesítettett Szentegyházba menének, az holott maga Üdvözítőnk az Oltárhoz menvén kezde az énekes mise mondáshoz, az hol az számlálhatatlan fok Angyali karok muzikálnak, és énekelnek vala: Minek-utánna pedig az Kirieeleison el-végeződött volna, és az Gloria következvén az szokott imádságok löttek, végre Szent István első Mártyr, éneklé az Epistolát Malachiás Proféta könyvéből, az Evangeliumot pedig Szent János Evangelista Szent Lukács könyvéből, az mellyet az Anya-Szentegyház szokott azon napon énekeltetni az Szent Mise-álatt: kinek-is vége lévén az

egész

egész Mennyei Seregek az Offertoriumkor-Kristus Urunknak ajánlák magokat, térdet fejet hajtván, gyertyájakat Üdvözítőnk kezébe adák.

Ezek meg lévén Szent Liduinához méne, az Angyal mondván, hogy ő is a képpen cselekednék az mint az több mennyei Szentek ; ki nem merézelvén az nagy méltóságtól-való feltében oda menni, midőn magában rettegne, imé az Bóldogságos Szűz az napnál sokkal nagyobb fényességben azon Királyi öltözetben hozzá jöven, kézen fogá, és Szent Fia-eleibe vivé, az holott az földre borulván imadá az drágalátos Jést, de gyertyáját erőssen tartván kezében, kéri vala az Bóldogságos Szűzet, hogy engedtetnék meg néki azon gyertyának ez Világra-való hozása, kit meg nyere néki az Bóldog Szűz, mondván hogy már vízfőz-térjen, az Világra, és magasztallya Istent az ő csuda tételiben, s, kövessé tovább-is el-kezdett aétatóságát. Midőn azért lelke az testbe vízfőz tére, azt az gyertyát kezében találá az mellyet az Angyal adott-vala néki ; kinek Isten-által fok nyavalyák-ellen-való orvósága vólt, vizben martván azon gyertyát, az kik azt ízfőz vala nagy fokan betegségekből ki gyógyulának.

Ilyen szép látásokkal, s' csuda tételekkel jutalmazá meg Isten, az ő Szent Annjának hiveit, kik az magok aétatóságát szombat napokon meg újittyak, és az Bóldogságos Szűzet tisztelik.

H E T E D I K   S Z O M B A T

V I I .

*Szombat napon kiváltképpen-való jót tégy Purgatoriumbéli
lelkek ki-fszabadulásáért.*

AZ mindenható Isten parancsollja, hogy Felebará-
todat úgy szeressed mint tenen-magadat, és így,
ha felebarátinkkal valami jót tészünk, azt minden két-
ség-nélkül Isten meg jutalmazza. Az jó tétemény pe-
nig, annyival nagyobb, az mennyivel inkább szüköt-
kodik, az, ki-vel jót tészünk, olyanok penig azoknak
az hiveknek lelkei, kik noha ez Világból nem múltak
ki, valamely nagy czégéres, vagy halalos bűnben, mind-
azonáltal az bocsánandó vétkek-miat-is, kikben történt
halálok: az Isten dicsőfséges színe-eleibe igyenesen nem
mehettek, hanem mind addig kelletik szenvedniek, míglen
azon bocsánandó vétkek-ért-is eleget nem téznek az
tisztulás-által, mely Purgatoriumnak neveztetik.

Igy azért azon boldogul ki-múlt lelkek az mi imád-
ságinkat, s' egyéb érettek-való jó téteményinket kíván-
nyák, mellyek-által hamarab-való szabadulások lehet,
kit annyival méltób el-követnünk, hogy nekünk-is ne
talántan jövendőben ezekre szükségünk lészén, s' ak-
kor mijs kívannók más ez Világon élő jámbor Kerész-
tyének értünk való imádságit, s' jó téteményit; ez ért
írattatik az Michabæusok könyvének negyedik-részé-
ben, hogy Szent, és üdvőséges az hallottakért-való
imádság,

imádság, hogy bűneiktől fel-szabadítsanak. Ezért rendelte az Anya-Szentegyház az közönségesen meghólt híveknek napját.

Ezért imádkozék Tolentumi Szent Miklós Istennek oly buzgóságossan, hogy seregeftül mint egy mezei nagy tűzes had jőnének az Purgatorium-béli lelkerek eleibe, kik kerik vala hogy imádkoznék érettek, mellyet el-követvén meg-szabadítá őket.

O mely rettenetes dolog az Purgatorium tűzében, csak egy óráig-is lenni, sőt csak egy ízem pillantáig is, az kinek leg-kisfébbik kinnya-is nagyob az egész Világnak minden kinnyainál, bár csak ítélet napjáig tartanának-is minden meg szűnés-nélkül, ugy hogy minden Emberi elmével ki-gondolható kinok volnának-is azok: egy leg-kisféb Purgatoriumbéli kinhoz, nem hogy hasonló, de annak csak árnyéka sem volna.

Irja az példáknák tüköre, *fol.* 598. Hogy egy Szent Benedek Szerzetiben lévő Religiosus Barát, midőn beteges ágyában volna, kíváná hogy az Kalastromnak Apátura oda menvén áldást adna az szokászerént reá. Azonban nem lévén ott az Kalastromban történet szerént az Apátúr, nem lehet az betegnek halálán jelen, s' miglen meg térne, azon halálos ágyban fekvő Szerzetes meg hala. Meg jővén azért az Apátúr az több Barátok meg mondák néki hogy mely nagy ohajtással kívánnya-vala az meg hólt Barát az Apátúr jelen létét, és absolutióját, s' áldását: mivel azért még el nem temettetett vala, az Oltár eleibe menvén az Apátúr, gondolkodék azon Szerzetes Páterek beszédéről;

ről ; kiről midőn elmélkednék, imé az Oltár-mellől elő
 jő az meg-hólt Barát, mondván: áldgy meg, s' óldoz
 meg bűneimtől, kit halván az Apátúr mondá könyö-
 rüllyön Isten rajtad, s' bocsássa meg vétkeidet, midőn
 tovább-is pœnitentiát kérne, nem tudván minémű pœ-
 nitentiát kellelsék az hóltaknak adni, felele, hogy imé,
 légy Purgátoriumban addig, az míg testedet el teme-
 tik ; mely szóra rettenetes kiáltással jajgat vala, ugy
 hogy az egész kalasztromban igen meg hallatnék mond-
 ván. O ! irgalmaság-nélkül-való pœnitentia ! meg
 hagyád hogy annyi ideig légyek Purgátoriumban mig-
 len el-temettetik testem ! Melyből ki teczik, hogy egy
 óráig-való szenvedés ottan többet tészon, mint ezen az
 Világon Ezer Esztendeig-való kínlódás.

Irja Petrus de Natalibus libr. 12. Cap. 8. de die
 Com. Animarum ; Szent Theobaldus Püspök-felől, hogy
 midőn valamely halászok téli időn halászni menvén,
 egy nagy darab jeget kaptanak volna ki, azon Szent
 Theobaldus Püspök jelen-létében gondolván hogy hal-
 legyen ; azonban látván hogy jég darab volna: tévék az
 Püspök lábai-alá, kinek fájdalmasok lévén lábai, azon
 jegen hűti-vala talpait, és imé szózat jöve az jég darab-
 ból ki, kit midőn azon Szent Püspök halván kénfsze-
 rétere Istenre hogy mondaná-meg ki legyen ; azon
 jégből ilyen válázt véve ; hogy én ugymond Purgá-
 toriumbéli Lélek vagyok, az-ért ha én érettem Har-
 mincz Misét mondasz egymás-után: tehát meg szaba-
 dulok.

Ezt halván az Isten-felső Püspök, tizen-öt misét egy más-után el-monda ; hogy azért tizenhatodik-hoz akarna kezdeni, imé az Ördög incelkedéséből az egész Váras fel-támadván, rettenetes nagy hadakozások, és vezekedések kezdének lenni, úgy hogy az Püspök az béke-ség szerzésre hivattatván kinszerítették az mise mondást azon nap abban hagynia. El-kezdvén az-ért az misét megint, midőn már tizet el-mondot volna, imé nagy seregek jövének az Várasra, kik meg szálván az Váras-t vinni kezdék ; itt-is az-ért ujobban az misét abban kelle hagynia.

Azonban el-kezdvén megint az Mise mondást, midőn már az harminczadik, az-az utolsó misét akarna mondani, már föl-öltözvén, imé futnak az szolgák mondván, hogy az Váras, és az Püspök háza meggyuladot, jöne annak óltására : kit tudván már az jámbor és Isten-felső Püspök azt adá válaszul, hogy ha az egész Váras az házzal együt mind özsve-ég-is, de ezt az misét el-végezi.

Midőn az-ért el-végezte volna az Szent Misét, sem az ellenségnek, sem az tűznek semminémű jele nem látzott, s' az lélek-is Purgátoriumból nagy dicsőséggel ki-szabadúlt.

Igy azért ha mi jót az meg holt hívek lelkeivel
tészünk, jutalom-nélkül nem
hagyattatik.

NYOLCZADIK SZOMBAT

VIII.

Az Szegények-höz az Boldogságos Szűz tisztességére szombati napon valami irgalmasággal légy.

B Oldogok az irgalmasok, mert ők-is irgalmaságot nyernek : azért Üdvözítőnk Szent Máténak 5. részében. Az minthogy ha egy dolog segíti az Embert az ő utolsó órájában, bizonyára az könyörületesség az, a' mely-által Isten-is az irgalmaságra hajól, mert az irgalmasok-hozkegyetlen nem lehet az, a' ki az irgalmaságnak kút-feje, úgy mint az Krisztus Jéfus.

Az ő Szent Anyja pedig *Mater Misericordiae*, az-az irgalmaság Annyának neveztetik, méltán-is mert Szent Fia-előtt törökedik, és esedezik érettünk, hogy az rettenetes itélet-kor el-ne kárhozzunk, ha irgalmaságot követtyük.

Olvasom Szent Márton Püspök életében kit Laurentius Surius ír tizeneggyedik könyvében, hogy midőn egykor azon dicsőséges Szent, uttyában lévén, egy szegény mezítelen koldust találta - elő, pálaftyanak egy részét el-metzvén oda adá néki, hogy bé fődöznék véle; annak-utánna meg-jelenvén Krisztus Urunk néki azon darab Palásttal mondá, imé ezzel az darab köntőffel ruházot-fel engem Márton ; kit-is látván Szent Márton, annak-utánna még adakozóbb lón.

Hasonlót mond az Magyar Kronika-is Szent Őrsébet Masodik András Király leánya-felől, ki minek-utánna Turingiába Férhez ment volna ; történt, hogy Urának sok számu Fejedelmi Vendégi volnának, kíváná azért hogy Felelsége-is igen drága, és ékes köntösökben öltöznék, kit meg mivelvén, midőn az Urához menne, imé az garádicson egy szegény mezítelen koldus alamisfnát, és ruhát kér vala. Ez Szent Aszony-állat meg szemlélvén az szegény igye-fogyott koldusnak mezítelen voltát, fogá drága szép palástyát, s'odaadá az szegénnek ki leg-ottan el-méne az Palásttal. Azonban az szolgálak e' dolgot hírré tévék az Urának, ki nehezteli vala ezen adakozást, s' midőn Felelségéhez akarna menni, azt meg-dorgálni, im Istentől csudálatos képpen oly fényes és drága Palást adatott Ersébetre, hogy mind Férje, mind pedig az szolga rend, sőt az Vendég Fejedelmek-is aztot nem győznék csudálni, és dicsírni.

Irja Szent Agoston Püspök, és Doctor in Epistola ad Evodium, hogy egy Gennádus névű Orvos, ki Cártágo Városában lakot, s' Romában-is űzte dicséretessen azon mesterségét, mely igen jó életű, s' az szegények-hez kiváltképpen irgalmas volt. Mindazon-által kételkedet abban ha van e' ez-élet után más Világ, avagy élet : hogy azért oly alamisfnálkodó volt, az irgalmas Isten nem akarta hogy ezen szegény Ember az örökké-való veszedelembé esék ; hanem egykor álmában meg jelenik néki Kristus Urunk egy ki mondhatatlan szép Iffiúnak képében mondván néki ; köves engem;

engem ; kit midőn követne, imé vivé ötöt egy csudálatos fényes, és drága kővekkel rakot Várasba, az hol gyönyörűséges énekeket, és minden-féle muzika szókat hallot, ennek fölőtte nagy drága illatokat érzet.

Kérdé azért Üdvözitőnket micfoda légyen ez, az mit látna ? felele, hogy az Szentek éneki vólnának az mennyei bóldogságban, kérdezvén az Orvost ha esmérné, ki vólna, kire nem tudván mit felelni, továbbá is kérdé, ha álmában látná-e' ezen dolgokat, vagy émetten ? azt felelé, hogy tudná ugyan hogy ágyában fekűtt vala, de miként látná ez csűda dolgokat, nem tudgya. Erre nézve azért azt mondá Üdvözitőnk, tudgyad hogy nem testi, hanem lelki szemekkel látz engem, s' szemléled ezen állapotokat-is, mert a' tested az ágyban fekűvén aluszik, a' testi szemek bé lévén hunyvá. mert valamint élteben az Embernek midőn aluszik testi szemeivel semmit sem lát, ugy az halottak-is testi szemeikkel nem látnak, az föld gyomrában fekűvén, de az lelki szemek meg nem hálnak, mert az Emberi lélek halhatatlan, ez-okáért im mostis engem, nem testi, hanem lelki szemekkel szemlélsz : lássad azért hogy többé az fel-támadásról ne kételkedgyél.

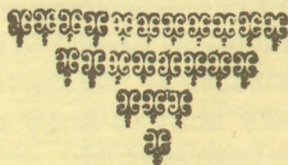
Olvasók mást-is az Példák könyvéből fol. 501. hogy egy gazdag Sénátor avagy Uri Fő rend építetett egy igen pompás és költséges Várat, melyben soha nem akara másokat bé-bocsátani, hanem csak mind azon fő rendeket, az szegényeket penig ki rekesztette onnét, ugy annyira hogy oda semmi igyekogyott szegény ne bocsáttatnék.

Történék

Történék azért egykor, hogy látásban az Isten rettenetes ítélő széki-eleibe ragadtatnék : az holott az nagy ítélő Biró hozzája indulván haragos szóval monda : Te az szegényimet Váradból ki-rekeszted , s' én téged az én Mennyei Váramba bé vegyelek ? Mely rettenetes szókra nem tudván mit felelni nagy szorongatásokban lévén egyűvé-is, máshová-is fordítá szemeit, ha valahonnan segítséget várhatna.

Azonban látván hogy már az utolsó veszedelem előtte-vólna folyámodék az Irgalmasság Annyához az Bóldogságos Szűz Mariahoz, tellyes buzgóssággal, s' alázatossággal könyörögvén, hogy méltóztatnék mellette Szent Fiánál törekedni, igérvén arra magát, hogy ha Isten irgalmából ezen veszedelemtől meg menekednék, az szegényeket nem csak Várába bocsáttya, de azokhoz minden könyörületeséggel léfzen. Meghalgatván az Bóldogságos Szűz ily buzgósságos könyörgését, Szent Fiától grátiát szerze neki, kiannak-utánna azon Bóldogságos szép Szűz által nyert kegyelem-ért jámbor életűvé, és alamisnálkodóvá lőtt.

Ez azért, az Irgalmasságnak Annya, ha az szegények-hez-való könyörületeséget gyakorlod, hidgyed szűkségedben el nem hágy.

KILENCZEDIK SZOMBAT

IX.

Szombat napon valami magános aétatóságot tégy az Bóldogságos Szűz képe-klött.

HOgy Isten-után az Bóldogságos Szeplőtelen Szűz Mariát, tisztellyük mindenkor, igen méltó; mindazon-által ha az Bóldogságos Szűz képét találjuk, főképpen ha csuda-tévő helyeken vagyon, s' az-előtt aétatoskodunk, főképpen Szombat napokon, azt az Bóldogságos Szűz nem csak igen jó neven vérszi de kegyelmességét-is szokta gyakran azokhoz mutatni.

Ennek bizonyosságára írja Bencius in Annuis Soc: Jesu Lusitan: hogy Algarbium nevű Városban volt egy szegény Varga Mester Ember, mely kiváltképpen-való aétatósággal viseltetett az Bóldogságos Szűzhöz ugy anyira, hogy maga házában egy igen szép Bóldog Afzszony képét tartaná nagy tisztességben, minden Szombat napokon az egész háza népével az-előt buzgófságoosan imádkozván, e' mellet azon kép-előt egy kis lámpást-is tartá, kit minden Szombat napon meg gyújt-va, és ugy imádkozék eselédestül. Az Istennek Szent Annját kérvén segitené, és óltalmazná minden testi, s' lelki veszedelemtől.

Történék azért egyszer az 1587. Esztendőben Mindszent havának huszadik napján, hogy Szombat napon midőn ezen aétatos szegény Mester Ember, az

E

meg

meg-írt Bóldogságos Szűz képe-előt egész cselédgyé-
vel terden álva imádkoznék : imé az tenger-felől csu-
dálatos fekete felyhők jönnek vala fölibe az Várasnak,
mellyek az rettenetes dörgés, és Villámáfok, s' meny-
kő-útések-között sűrű zápor és jég-esőt hozának, az
Várasra, el annyira, hogy az ki-mondhatatlan sebes eső
szél-vészszél egyyüt három egész óráig tartván nyolcz-
van házat fündamentomából ki-emelvén, vitt-el, mind
az benne lakófokkal egyyüt ; e' mellet két száz házat
döntöt-el, az Várasbéliekben-is nagy sokaságot ron-
tot és ólt meg. Ehez járult az-is hogy ezen rettenetes
szél-vészben sok égi jeleket-is, s' tűzes teregeket láttá-
nak, kik az égen harcolnak vala, s' lakófokat rettene-
tes képpen éjlesztik vala, el annyira, hogy éppen nem
tudnának magoknak-is tanácsot adni.

Midőn azért ez az ifszzonyú szél-vész illyen mó-
don uralkodnék, a' szegény Mester ember végezvén az
Bóldogságos Szűz képe-előt-való imádságát, föl-kele
hogy házat óltalmazná, az mennyire lehetne ; azon-
ban ki nyitván ajtaját, látá hogy házánál fokkal-is föl-
lyeb volnának az vizek, kik az haz-mellet folyván an-
nak folyásában egy ártatlan kiseded gyermekeskét talá-
la kit az sebes víz hoz vala alá ; ki nyújtá azért kezét,
és bé vivé házába, mondván jere fiam, imádkozzunk
együt az Bóldogságos Szűznek hogy segicfen minket
az veszedelemből.

Azonban az ház udvarán mindenek úsznak vala
fölllyeb lévén az vizeknek magassága az háznál-is, mind-
azonáltal az szobába az melyben az Bóldogságos Szűz
képe

képe-előt imádkozik vala az aétatos gazda Felelséges-túl, gyermekeftül, cseledgyével egygút, egy csep viz sem ment bé, holot az ablakokon-is fokkal föllyül vólnának az vizek, meg óltalmazván az Irgalmaítségnek Anyja az ő hiveit ezen nagy vezedelemtől.

Minek-utánna azért le-apadtak vólna az vizek, oda menének az Emberek látni mi módon maradot vólna meg azon Isten-felő Ember, láták, hogy az Bóldogságos Szűz nagy csuda tétele-által, szabadított meg aétatos gazda háza népével egygút.

Ehez járúl az-is, hogy még az lámpas sem alut-el annyi viz-közöt; nem tehetvén az viznek Elementoma ottan kárt, az hol az Bóldogságos Szűz az lámpásban lévő tüzet óltalmazta.

Ezt a' kegyelmet adta Isten az ő Szent Annjának efedezésére: az Szombati aétatóságnak ily jutalma lón: mert az kik az Bóldogságos Szűzhöz igazán folyamodnak, attól az kegyes Annjától el nem hagyattatnak. Nagyobbat-is remélhetünk Isten-által ezeknél, az midőn tudni-illik az egész Világ az utólfó ízel véfz, s' vezedelem-miatt el-romlik, s' az utólsó ítéletre hivattatunk, akkor akkor bizonyára az Bóldogságos Szepłotelen szep Szűz képeinek tisztelőit az Menybéli Istennek Szent Anyja az örök vezedelemtől meg-óltalmazza.

Az minthogy ezt fok számtalan példákkal megmútatra Isten minémű kedves légyen ő Szent Felsége-előt, ha valaki töredelmes, és aétatos szível folyamodik az Bóldogságos Szűzhöz, ha valahol Szent képét lát.

hattya, ottan tellyes szivből kívánnya az Szeplőtelen Szent Szűznek segítségét, s' valamint az felly ül irt Szent Remetéhez mutatta kegyelmességét, ugy bizonyára mi-hozzánk is minden irgalmalságát nyújtani nem szán-nya

Ezt azért buzgó szivel kövessük el, s' bizvást reméllyük az Mindenható Istennek Szent Anna érdemiért, s' melletünk-való törekedési-ért, hozzánk nyujtatandó kegyelmét.

T I Z E D I K S Z O M B A T

X.

Az Szombati böjtöt, ha el-követed, igen üdvösséges dolgot cselekefszel.

NOha az kerefsztyén Anya-szentegyház senkinek Szombat napokon az böjtölést, ha valamely más böjt azon napon nincsen, nem parancsollya, mindazon-által sokan az Bóldogságos Szűz hivei-közzül vannak oly aétatofsággal, hogy azon napon azon Bóldogságos Szűz tiszteletire böjtölnek nagy dicsíreteffen, kívánván azzal-is magok kiváltképpen-való kötelelségeket az Istennek Szent Annához meg-mutatni : s' noha Szombat napon nem tartozunk böjtölni, mindazon-által az hús-ételt ugyan tiltya az Anya-szentegyház Szombat napokon-is nagy vétek-alat.

Nem

Nem gondolván ezzel az mint Turfelinus írja in Annis Soc: Jesu Lugduni : 1592. Esztendőben némely Eretnek Emberek Szombat napon az Catholicusok bofszűsására meg evék az húst az Bóldogságos Szűz-ellenis káromkodván ; azonban egyike , az ki közzülök leg-gonoszszab vala , mihellyen az első falatot Izájába vévé , az vólt utolsó falattya-is , nem lehetvén azon falatot se el nyelni , se ki pókni , hanem a' nagy tufakodások-között meg-fúlván lelkét végre az falattal együt ki-okádá. Igy veréj azért Isten meg az Szombat napot kárhozható Embert.

Külömbet cselekevék az az Szegény együgyű házsópró szolga , az ki egy áetatos Plébánusnak szolgája vala az mint irattatik: Discip: Cap: 28.

Ezen Plébánusnak vala egy igen alá-való szolgája ; az házat sópörgette minden nap : ki mind néma mind sűket vala születésétől fogvást , azonban sok Esztendőket töltvén ilyen szolgáltyában , végre halálos beteg ágyba esék , az holott midőn fekünnék az betegeknek vígasztalója az Bóldogságos Szűz Maria , imé meg jelenik néki nagy fényességben , és Mennyei felségben , mondván szabadítson meg téged az Jésus Kristus az én Fiam , gyónnyál meg , és ved-bé az Kristus Szent testét , mely-urán én tégedet bé-vizlek az öröké-való nyugodalomba , és bóldogságba.

Erre kezde az beteg mint hallani mind penig szólni , s' Urát magához híván mindeneket meg jelente a' Bóldogságos Szűzről , kérvén az Plébánust , hogy gyónását meg-halगतván , az Szent Communiót-is adná

bé néki kit örömeft-is meg cielekevék az Ura, csudálkozván e' történt dolgokon. Azonban tudtára esvén az több szomszédoknak-is ezen csúda, oda fiettek menni látására. Midőn az-ért mindeneket el-követet vólna az Plébánus Istenre kinszerité az ágyban fekűvő beteget, mondáná meg micfoda jó téteményeivel erdemlette Istennek ily nagy irgalmát, s' az Bóldogságos Szűznek ily nagy kegyelmét, hogy mind hallana, s' mind szólhatna, s' így készülne az halálhoz. Azt felelé, hogy noha tellyes életében nem tudta micfoda az igaz hit mivel semmit sem hallot, s' nem is imádkozhatot némasága-miat, mindazon által látván hogy Ura minden hetedik napon az Szombat napon bőjtölne, gondolván hogy az valami jó vólna, mivel Ura azt cielekedné, gondolá hogy ő-is a' végre az mi-ért azt mivel, azt követné, és így ő-is hasonló képpen az nap bőjtölne, kit meg-is tartot: Ez-oká-ért a' szegény igyefogyott Arváknak pártfogója az Bóldogságos Szűz meg-jelenvén néki, szerzet Szent Fiától ily malasztot, az-ért örömeft meg-hal, kívánván Isten-eleibe fietni.

Igy jutalmazá azért az Bóldog Szent Szűz az Szombati bőjtót, kit ha mi-is el-követünk, haszontalan nem leszen faradságunk.

TIZEN EGGYEDIK SZOMBAT

XI.

Lássad hogy Szombat napon az mennyire lebet ne véts másnak, s' légy békeféges türejjel, az Bóldogságos Szűz tisztefége.

Nagy Isten ajándékja az, midőn ember felebaráttyátt háborgatni nem kívánnya, sőt az rosz téményekért-is jóval fizet, s' ellenséginek meg enged, Údvözítők tanitása-szerént, hogy ellenséginkért-is imádkozzunk, az mint Szent István első Mártyr imádkozván az magát kövezőkért, ellenségiért, meg halgatatték, és Szent Pál Apostolt az egész Anya-szentegyház választott edényévé tette Isten, azon Szent István eledezésére nézve. Mely kellemetes légyen penig ezen jósfágos cselekedett meg mutattya ez következendő példa.

Vólt Tridentumhoz közel az mint az példák könyvében vagy on írva, egy igen gonosz erkölcsű férfiu, mely egész életében az feslett életben, és tolvajlásban töltötte idejét számtalan sok károkat tévén az úton járó Embereknek.

Ezen gonosz tévő Ember, noha tellyes életében semmi jót nem tenne, mindazon által halván egykor az Predikációban mely szép, és údvósféges vóna Szombat napon az Bóldogságos Szűz tiszteletire másnak nem véteni, s' békeféges türejjel lenni, el-végezé magában

ban hogy Szombat napon soha többé nem fosztogatna, sőt békéséges türeffel lenne, s' azon napot kiváltképpen való aétatósággal meg üllené az Bóldogságos Szűz tiszteléségére, gondolván hogy ezzel az Bóldodságos Szűznek-is nagy kedvét fogja találni.

Azonban történék, hogy el-hirefedvén sok számu gonosz cfelekedeti, Szombat napon az Várasba menvén meg ismértetnék az Szentegyházban, az hol imádságit elvegezvén ki-jöve, s' imé az Váras Birája paranciólatyából semmiképpen nem akarván óltalmazni magát az Váras házához hivattatot, az hol nem menthetvén magát, meg-is fogattatot : midőn azért az törvény-eleibe ment vólna, nem kíváná menteni magát, hanem nagy szép bátorsággal meg valván vétkei, könyörge az Biráknak azon, hogy legyen szabad az halálhoz készülni, nem kívánván tovább-való életét ez Világon, tisztá szivből bánván hogy az egy Szombat napi jó téteményénél több jót élteben nem tett vólna ; ily bátorsággal menvén azért halálra sententiája után ki-vitetett, holott is térdre esvén nagy siránkozással könyörög vala Istennek, és az Bóldogságos Szűznek bűnei bocsánattyá-ért, ki-után feje véteték. Más napra, az-az Szombat napra virradóra, imé az Bóldogságos Szűz Mária Mennyégből ki-mondhatatlan fenyeiséggel alá-szálla azon temető helyre, az hol minekutánna az el vágott fő az test'hez ragadott vólna Isteni erővel, hat csudalatos szépségű Szűzek által fel-emelteték, és igen szép drága gyölcsban takartaték, sok csuda illatokkal meg kenyettetvén az Bóldogságos Szűz paranciólatyából az

Váras

Váras kapuja-eleibe gyönyörűséges ének szóval vite-
ték ; kit midőn az Váras lakófi, és iftrázái látnának, s'
nagy csudával szemlélnének, az Bóldogságos Szűz meg
hagyá nékik, hogy az Váras Püspökjéhez mennének,
és mondanák meg néki, hogy Processióval jöjjon-ki az
egész Várasnak színével, és ezen meg-ölt Embernek
testét temetteffe-el az Szentegyházban bősületeffen.

Ezt értvén az Püspök, s' látván az kapu-előt-való
nagy csudát az egész Várossal egygüt, azon holt tes-
tét nagy tisztességgel el temetteté, az hol csudák-is tör-
téntenek annak-utánna az Bóldogságos Szűz érdemi-
által. Im azért ittis az Makula-nélkül-való Szent Szűz
meg jutalmazá az gonosz, és Istentelen embernek az
egy kis Szombati aétatóságát, az ki minden gonofságok-
ban torkig úsz vala, s' csak az egy jót tette, hogy
Szombat napon az Bóldogságos Szűz tisztességére más-
nak ne vétessen, |kivel az örök bóldogságot-is Isten jó
vóltából el-nyerte. Az békeséges túrés-is Isten-előt
igen kedves, az mint bizonyította eztet alamisnálkodó
Szent János, kinek életében olvasom, hogy midőn Ale-
xandria Várasában Patriárka lévén egy Attyafiát vala-
mely alá-való Várfi Ember szidalmazta volna, kit nem
fizenvedhetvén azon Atyafi öreg Bátyjának ugymint
alamisnálkodó Szent Jánosnak nagy haraggal meg pa-
naszlá, elő hivatván tanácsait az Szent Patriárka kérdé
hogy mit kellenék azon rágalmazó Emberrel cselekedni;
kire mondanak közönségesen hogy méltó volna nagy
büntetésre, mivel nem tekintette az Patriárkának nagy
méltóságot, és ily közel-való Attyafiát gyalázatos szit-

kokkal illette ; elő-hivatván az Váras színét azt mon-
dá, hogy oly dolgot volna cselekedendő, mellyen az
egész Alexandria csudálkoznék. Más napra kelve azért
maga eleibe hozatá azon rágalmazó nyelves Embert, kit
midőn az egész Várasiak-előt meg-kérdene, s' máfik-
is mondáit nem tagadhatná, felvén már az büntetes-
től, imé oda mégyen az jámbor Patriárka hozzája, s'
által őelvén meg-cfokolá mondván ; édes Attyámia
meny-el békével minden vétkeid meg-engettettek ;
fordulván penig az Ócschez azt mondá, jó Ócsém ha
az én Attyámia akariz lenni békéségeffen szenvedd
e' dolgot : azért, az ki minnyájunk értártatlanul szenved-
det az kerelztfan.

Igy bocsátta azért el az Embert minnyájoknak kik
jelen valának csudájára.

Ezt az békéséges tűrést ha az Isten, s' az Böldog-
ságos Szűz tiszteletire el-követtyük, mi-is várhattuk
magunkra Istennek irgalmát, az Böldogságos Szűz efe-
dezése-által. igen nagy jószágos cselekedet lévén az bé-
késéges tűrés, kiről az Szent Irás-is Szent Maténak 5.
réfzeben, azt írja hogy Böldogok az szelid szivűek, az-
az békéséges tűrők, mert ők bírják az földet. Így
azért nagy áldás lészzen azokon, az kik Istenért, s' az
ő Dicsőséges Szent Annjáért magokat meg-zaboláz-
ván, másoknak nem vétének, sőt bé-
késéges tűréssel vannak.

TIZEN KETTŐDIK SZOMBAT

XII.

*Az Bódogságos Szűz szereteti-ért imádkozzál Szent Joacsim,
és Szent Anna Afiszonnak-is szombat napon.*

AZ Bódogságos szeplőtelen Szűz Maria minden virágok leg szebb, és illatosb virágja, mely ez Világ völgyében termett, de az Mennyei magasságban is Isten-után leg-főlsőbb helyre tétetet; ez Virág-fzál Názáretben minden makula-nélkül fogantaték, s' szü-leték Szent Jóáchim, és Szent Annától.

Oh mely bódog Atya, és Anya vólt, kiktől ez széles Világnak tellyes vígalftalója szármázot ugymint az mi meg-váltó Istenünknek Szent Annnya. Az az Hajnali Csillag, ki az dicsőséges Napot az Kristust méhében hordozta, ez vólt az a' Liliom, mely ez Világnak gonosz tövise - közöt nőlt fel; ez vólt az a' szép Rósa, melynek jó illattyával az egész Világ bé-tólt : erről mondhatom bizváft amaz Evangéliomban említet Afz-fzonyállattal. Bódog az a' Méh az ki, o áldott Szent Szűz, tégedet hordozot; kiért méltán Aldhattyuk Szent Szüléidet is kik-által Adám Atyánk életitől fel-fzabá-dúlt az egész Emberi nemzet, mert bizonyára te vagy az élet fája; melyben termett az a' drága gyómölcs, a' kítől az halál el-rontatott és örök élett adatott minden hiveknek.

Igy azért méltó Szent Joachimot, és Szent Anna Afzszont segítségül hinunk, hogy édes Leányok-előtt főzfóllóink legyenek, kiknek is mint édes Szüléinek törekedését kétség-nélkül meg halgattya, s' nekünk Szent Fiánál esedezése-által kegyelm-et nyer.

Irja Szent Epiphanius, hogy Szent Joachimusnak, s' Szent Annának nem lévén sem minémű gyermekek igen szomorvak valának, azonban imádkozván Istennek, hogy valamely magzattal méltóztatná meg-áldani őket, imé az Isten Angyala meg-jelenék nekik mondván hogy meg-halgattatott imádságok, meg-áldatott Annának méhe, és egy Leánt szürend kit Máriának kelletnék nevezni, mely-által lenne az egész Világnak vigasztalása ; annakutánna Szülé az Menynek Földnek Királynéját az Bóldogságos szép Szűz Máriát, Szént Mihály havának nyólczadik napján Szombaton hajnalban Üdvözítők Születése előtt penig Tizen öt Esztendővel : Akkorban penig vólt Szent Anna Afzszony Harmincz hat esztendőös, midőn az Istennek Szent annyát szülte vala e' Világra : azon napon (az mint Szent Brigitta jelenésében olvasom) az Mennyei Szent Karok nagy örömt mutattak szép Mennyei Enekszóval vigasztalván Názaretben Szent Annát gyermek-ágyában : ennek fölötte, nagy fényesség-is szálla az ég-ből-le azon Szent házra, melyben az Bóldogságos Szűz született, mely ház Olasz Országba Laurétom Várasába Isteni erővel vitetet, s' mostanság-is ottan tiszteltetik az Keresztyén hivektől.

Azt írja Raulinus Serm: 1. de Nativ: B. V. hogy vólt egy aétatos Iffiu az Bóldogságos Szűz Congregatiójában, ki Szent Joakimus-hoz, és Szent Anna Afzsonyhoz kivált képpen-való aétatofsággal vífeltetet, mely midőn halalos agyában fekünnék, és az fok fáj dalmok s' szorongatások-közöt vólna, imé Szent Joachimus, és Szent Anna meg-jelenének néki, s' biztattyák vala avval, hogy kevés idő-álat nagy vigasztalást venne, mely szót alég végezének el, hogy imé az Bóldog Szűz is nagy fényességben alá-jövé, arra nézve, hogy Szent Annát Patronájának tartá lenni ily szókkal vigasztalá, ne fély semmit édes Attyámfia, ki az én édes Atyámat, s' Anyámat Attyádnak, és Anyádnak fogattad, énis előtted az Pokol kapuját bé-zárom, hogy az örök Bóldogságba mehes; és így el-vivé azon aétatos Iffiu-nak lelkét az Mennyei Órómba.

Légy azért Szent Joáchimus, és Annának gyermeke, hogy a' más Világon az Bóldogságos Szűznek Attyafia lehes, és annak a' leg-nagyobb háznak avagy Familiának, mely az Kristus Jésus Fámiliája, légy tagja az örökké-való Bóldogságban.

Mert ugyan-is micfoda Atyafiság lehet mind testi, s' mind lelki módon szólván nagyob, szeb, és kellemetesb, avagy nemesseb, mint az mi meg-váltó Istenünknek gyönyörűséges Nemzetsége, melyben Pátriárkák, Királyok, Prophéták, Apostolok, Szűzek, MártYROK foglatatnak: de az ki mind ezeknél nagyob az Istennek Szent Fia, az mi Údvőzítő Kristusunk ennek az Szent háznak Feje, az ki az ő Szent Attyával s' az Szent

Lélek Istennel egy Istenségben Uralkodik : O tehát valóban bődög Ember az, a, kit a' Dicsőséges Szent Szűz maga szép Attayfíságába bé-vészen, bizonyára nem kételkedhetik az a' maga üdvöségéről főképpen ha végig meg marad az Felséges Isten, s' az ő makula-nélkül-való Szent Annának ugy Szent Joachimus, és Szent Anna Afzizonnak igaz tekéletes hívségében.

TIZEN HARMADIK SZOMBAT

XIII.

Szombat napon kérjed Istent az Böldogságos Szűz-által, hogy gonosz incselkedésitől az ördögnek mentsen-meg.

NEm elég az, hogy imádkozzunk, avagy másokat ne háborgassunk, hanem szükséges az-is az igaz kereszttyén Embernek, hogy gyarlóságát tapasztalván, az Mennyei Szenteket, s' főképpen pedig az Böldogságos Szűzet az gonosz késértetekben segítségül hija; mert, az ilyenek-ellen az Emberi erő csekely, és ha segítése Istentől, s' az Mennyei Szentektől Isten-után nincsen, könnyen, nagy veszedelem érheti: kiért fölötte jó, és üdvéséges dolog mindenkor ugyan de kivált-képpen Szombat napon az Böldogságos Szeplötelen Szűz Mariác minden-némű kísértetek-ellen segítségül hinni, hogy most, és halálunknak óráján méltóztassék segítségünkre és óltalmunkra jöni, s' az örökké-való haláltól, és kárhozattól irgalmasan meg-menteni.

Olvafom

Olvasom az Cártusiánus Szerzetesek Krónikájában, mely nagyobb Cartusiai háznak neveztetik, hogy volt egy jámbor Isten-felő Szerzetes Cártusiánus Barát kinek Fauorius Péter vala neve : ezen tekkelltes Szerzetes kiváltképpen-való buzgóssággal, és áetatoissággal, vifeltetéek az Bóldogságos Szűzhöz, el annyira hogy Szombat napokat magános imádságokkal tisztelné kérvén hogy halála óráján az kísértetektől méltóztatná megmenteni.

Történék azért egykor, hogy az Szent Szerzet dolgaiban jól vifelvén magát, az Szent Kereszti Kalastromnak Priorjává, és az egész Szerzet Generalis Prokurátorává tétetnék, kihez-képeft kinszerittetvén kijárni, egy Városban nehéz betegségbe esék, azonban (hihető hogy Isten kiváltképpen-való gondvifeléséből) történék hogy Páter Hubertus névű azon Szent Szerzetbéli Barát találna szerencséjére oda jőni az Városba, ki-is más Calastromban Prior vólt : halván azért Péternek beteges állapattyát, azontúl oda méne, és minekutánna kószöntette vólna, imé mondá néki az ágyban fekűvő beteg nagy örömmel, hálakat adok az én megváltó Istenemnek, és az ő dicsősséges Szent Annjának hogy itten látlak, tudgyad azért édes Szerzetes Attyámfia, hogy a' végre küldettél ide, hogy az én testemet az kitől lelkem majdan el-válik, eltakartasd : kérlek azért, hogy gyónásomat meghalgatván, az én megváltó Kristusom testét add bé nékem, ugy azutólló kenetet-is add föl, hogy igy készen várjam ez Világi életemtől-való el-válásomnak idejét : kit azon jámbor

Szerzetes

Szerzetes a' betegnek kívánsága-szerént mindenkép-
pen elkövetet.

Azonban az másik szobába menvén Hubertus! Pri-
or, imé az egéiz Emberi Nemzetségnek eskút ellensé-
ge az gonosz Sátán rút utálatos tekintetben, és ábrá-
zatban elő-jöve, és az ágy-mellet meg-álván egy nagy
könyvet vén-elő, kiben, tellyes élete, s' minden vétkei
az szegény betegnek fel valának írva mellyeket elő-szám-
lálván fenyegeti vala az örök kárhozattal.

Ezt látván az nyomorult beteg ember el-éjede, és
nem tud vala mit felelni, hanem az nagy rettegésben
Istenhez, és az Bóldogságos Szűzhöz kezde| nagy fo-
hálzkodásokkal folyamodni, bizván csak egyedül az ő
Teremtőjének, és az Bóldogságos Szűznek segedelmé-
ben: kit látván az gonosz Lélek, ujjobban kiálta nagyon,
hogy majdan el-vinné az örökké-való tűzbe, s' mind
azon igyekezik vala, hogy valamint kétségbe ejthet-
né, ki-által az Mennyei Bóldogságból ki-rekesztené; an-
nyira incselkedék azért ottan, hogy már az meg éjedt beteg
Ember nem-is tudván mihez kapni, csak nem kétség-
be esnék; midőn azért ily rettenetes szorongatások-
ban vólna imé az keserettek vigasztalója, és az bete-
geknek Orvosa, s' az kétségbe esetteknek segítője az
Bóldogságos Szűz Maria ölében tartván az kiseded Jesust
mely ki-mondhatatlan szép vala, Mennyország-ból alá-
szálla, és az betegnek ágyához méne, s' mondá: At-
tyámia miért félsz? miért kételkedel? mert az ölem-
ben ülő kiseded tenéked minden vétkeidet meg enged-
te; mely Izokra az gonosz Sátán leg-ottan el-tűnék, és
igy

igy meg vigasztaltatván az szegény beteg ; az Bóldog Afzszony Údvözítőnkkel együt vízfsza tere menyegbe : bé jövén vízfszont Pater Hubertus, és gyönyörűséges illatot érezvén, kérdé az feküvő beteget ; hogy mi oka volna azon szép illatnak, kit rend-szerént élő-beszélvén, Szombat napon virradóra együt mondván az Psálmúfokat, végre az Bóldogságos Szűz Litaniáit mondván, s' az Szentek Litániáját is midőn arra az szóra jöttek volna, hogy Istennek minden Szentti könyörögjetekek érettünk őszve tévén kezeit nagy szóval kiáltá, O Istennek minden Szentti kiket itt szememmel látok könyörögjetekek érettem mely szókra lelkét ki-adá az ő Istenének.

Bóldogok azért azok az kik az Bóldogságos Szűzet minden kisirtetek-ellen segítségül híjak, nem lévén Isten-után nagyobb, és hatalmasab párt-fogónk, mint az Istennek tisztaságos Szent Anna, az kinek csak nevezetől is kimondhatatlan képpen irtóznak az Pokolbéli őrdögök : kiknek incselkedésétől hogy az nagy Isten meg-mentsen bennünket, az ő Szent Annját kérjük buzgótságos szível.

TIZEN-NEGYEDIK SZOMBAT

XIV.

Szombat napon az Misé halgatást el ne mulassad.

AZ Misének nagy méltóságát eléggé ki nem magyarázhatni, mert ottan vagy on az leg-nagyobb áldozat, melyben az Pap az kenyérré és borra ki mond-

ván az Szent igéket azon szempillantásban az kenyér valóóságos Krisztus testvé, és az bor valóóságos Krisztus vérevé válik, úgy hogy mind kettőben az Krisztusnak eleven teste, és vére vagyon az ki-mondott igék után.

Ezt taníttya az igaz Catholica Ecclésia: erről mondgyák az Theologusok, hogy *est miraculum miraculorum*, az-az minden csudáknak csudája, mert az változás természet szerint nem lehet, hanem az mindenható Istennek nagy és csudálatos erejével.

Igy azért ki-mondhatatlan nagy, és méltóságos állapot az Szent Míse, kit ha mindennap mondasz a' vagy halgatz, údvősséges dolgot cselekezel, mindazáltal szombat napokon, az Bóldogságos Szűz tiszteltire, ha az Míse mondasz avagy halgatasz, el nem múlatod, jutalom-nélkül nem léfesz.

Igen szépen bizoníttya ez írásomat az példák könyve, lib: 7. Cap: 24. Hogy ennek-előtte-való időkben midőn az Albigenfis Eretnekek igen üldöznek az Catholicusokat, sok károkat, és alkalmatlanságokat tévén nekik; történék egykor, hogy egy böcsületes Papi Ember menne határokon-által, egynéhányad magával, más falúba akarván menni.

Azonban véle lévén minden Oltári apparamentum, mégyen Szombat napon egy Szentegyház - mellet kinek ajtaját nyítva találván meg álla, s' fordúla töb társaihoz, mondván: jó atyámfiái imé Misét mondok, mert Szombat nap vagyon ma az Bóldogságos Szűz tisztos-

tisztességére , kit még eddig el nem múltam : kik-is
reá álván az Páter szavaira meg-halgáták az Szent Mi-
sét.

Ezt azért meg tudván az közel-lévő Eretnökség ,
fegyveres kézzel őszve gyűlvén reá rohanának az Tem-
plomra , szintén mikor az Szent Misének vége volna ;
igyenefén az Oltárhoz menvén az Papot meg fogván ,
keményen kezdék verni , az töb társait pedig véres ag-
gyal bocsáták , kik 'a' közel-való Erdőből nézék mi té-
vők lennének azon istentelen emberek az jámbor Pap-
pal : ki húzván azért lábánál fogva sok számtalan sebeket
ejtének rajta , lábaikkal tiporván azon Papot. Végre lát-
ván hogy már inkább holt mint eleven , tanácsot tartván
magok-között , azt találák , hogy többé Misét ne mond-
hasson , mezsék ki az nyelvét ; kit nagy hamar meg-is
cselekevének , s' ott hagyák az földön az Templómon-
kivül ; el-merzet nyelvét az közel-lévő folyó-vizbe
vetvén.

Minek-utánna azért azok az gonosz tévők el-men-
tenek volna , az Erdőbőlki-jóvn az Papnak el-széledt
társai fel-vévék az holt számban hagyatott Testet , és
vivék Cluniacum-nevű Kalastromba , az holot halván
az Szerzetesek ez történt dolgot , s' szánakodván ily
méltatlan esetin bé vévék azon Kalastromba , s' minden-
képpen szolgálnak vala néki Isten kedvéért

Minek-utánna azért sok idővel az után jobbadom-
kezde lenni (mindazon-által nyelve ki-lévén merzve
szóllani nem lehet) az Barátokkal egygút az Bóldog-
ságos Szűz Oltára-eleibe mankókkal kezde járni , s' ott

aétatoffan imádkozni az Bóldogságos Szűznek, az kinek tisztességéért kellet ezen nagy nyavalyát fzenvedni, kérévén nagy buzgóssággal, hogy méltóztatnék ily ügyeben fegedelemmel lenni, s' mutatná érette fzenvedett febei-nek s' nyelvének gyógyulását.

Történék azért hogy egy Szombat napon egy iráft tenne, kiben kéré az több szerzetéseket, hogy vezetnék az szentegyházba Istenért reménkedvén hogy ezt a' jó tétémént tennék véle; kit-is meg-cselekedven az Bóldogságos Szűz Oltára-eleibe menvén le-borúla az földre, s' esedezék az nagy irgalmu Istennek, s' az Bóldogságos Szűznek maga gyógyulásáért; hirtelen nagy fényesség támadá étszaki időn az Szentegy-házban, melyen igen csudálkoznak vala az Barátok; ki-után gyönyörűséges Angyali ének hallatot, s' végre drága szép illat tölté bé az egész Szentegyházat; az hollott az Bóldogságos szép Szűz Maria, Mennyégből le-szálla ki mondhatatlan fényességben, és az beteges Paphoz járúlván mondá: Mivel az én Fiam hiti-mellet az éntisztességemre nyelvedet el-vezfttetted, nyisd fel az szádat, hogy meg gyógyítsalak: kire midőn száját fel nyitotta volna, leg-ottan az Irgalmafságnak Anyja az szájába téve más nyelvet, ki sokkal-is fejrjebb vala az másik darab nyelvénél: mely dolog-után az Bóldogságos Szűz vizsgálméne Menyégbe, az Pap penig nagy kiáltással kezdi az Angyali üdvözletet mondani, kire őzve futván az egész szerzetesek láták az új nyelvet szájában, és hallák tőle az Bóldogságos Szűz véle tett irgalmát, s' áldák minnyájan az Mindenható Istent az ő Szent Anyának

nyának érdemiben. Ez jámbor Pap-is nem akarván háladatlan lenni azon Kalasztromban, igen jámbor, és Isten-felő Szerzetesé lőtt.

Igy cselekevék az Irgalmas Isten az ő jámbor szolgájával az Szent Annyának tiszteleti-ért mert nem akára, hogy Dicsőséges Szent Anya dicsérői némák legyenek, hanem ily nagy csudával megmutatta, hogy azokat nem csak némaságoctól meggyogyitaná, de még nyelvek helyet-ismás nyelvet adna az Bóldogságos Szűz dicsiretíre. Ezt kövessük-el azért mi-is, s' dicsírjük az Istennek Szent Annát, hogy az Mennyei bóldogságban-is örömmel szóllyon szánk, és nyelvünk az Isten, s' Szent Anna dicsiretiről.

TIZEN-ÖTÖDIKSZOMBAT

XV.

Szombat napon az Oltári Szentséghez kiváltképpen-való szeretetedet mutassad, s' kérjed az Bóldogságos Szűzet hogy arra szívbeli buzgófságot nyerjen Istentől.

NOha minnyájan tartozunk az mindenható Istent mindenek fölött szeretnünk, és tisztelnünk, s' mint Istenünket imádnunk, ő Szent Felsége akarattján járunk, mindazonáltal kedvessen vészi tőlünk, ha ez-iránt-is kötelességünknek eleget tészünk, s' az Oltári Szent Sakramentomhoz gyakorta járulván, azt az Men-

nyei eledelt, az ki az égből szállot-alá lelkünk üdvös-
ségére magunkhoz veszük ; mert az Szent irás-fszerént is
az ki ezt az lelki kenyeret élti, örökké él ; mivel ez az
életnek kút-feje, ugymint az Kristus Jébus Az Bóldog-
dóságos Szűznek tiszta méhéből származott Üdvözi-
tónk ; kiről azt írja Szent Agoston Püspök, s' az Anya-
szentegyház Doctora de Nat. & gratia Cap. 36- Midón
ugy mond : Az Bóldogságos Szűzről, midón az bü-
nőkről vagy az szó, semmi emlékezetet nem tézek,
mert tudni való az, hogy annak több malaszt adatott
minden bűnnek el-távoztatására, a' ki érdemes volt ar-
ra, hogy azt fogadgya méhében, és szüllye, a' kihez
tu gyuk hogy semminémű bűn nem ferhetet.

E' mellet azt-is mondgya ugyan azon Szent Agos-
ton Doctore in Plal: 98. az Maria húsából vette az maga
húsát, s' ugyan azon húst adta nekünk eledelül az mi
üdvőségünkre : Igy azért az Bóldogságos Szűznek-is
kiváltképpen-való kedvét talállyuk, ha Szent Fia tes-
tét aétatósággal gyakorta veszük magunkhoz

Irattatik az Lengyel Országai Kronikában, és Krak-
kai Univerfitásban, hogy az 1610. Esztendőben volt
ugyan Krakó Városában egy Isten-felő jámbor Iffiu
az Bóldogságos Szűz Congrégatiojából-való Deák, és
Sodalis, az ki igen nagy, és buzgótságos aétatósággal
viseltetett az Bóldogságos Szűzhöz, s' az többi-között
minden Szombat napokon nagy alázatósággal járul va-
la az Oltári Szentséghez, azon napon az Ur Szent testét
magához vévén, az Bóldogságos Szűznek-is aétatósán
imádkozik vala könyörögvén azon, hogy lenne Szent

Fia-

Fia-előtt szófzöllója, s' nyerné bűneinek bocsánatját; Midőn azért ezen áttatóságát fok ideig gyakorlaná, eggyik Szombat napon lélekben el-ragattatván, látá az Mennyei Paradicsomnak ki-mondhatatlan szépségét, az hol, az számíálhatatlan dicsőséges Szentek, és Angyalok magasztalák nagy és gyönyörűséges ének szóval az Felséges Istent az Oltári Szentségben, az holott az Bóldogságos Szepłótelen Szűz-is mint Menynek Királyné Afzfonya áldgya vala az magasztágbéli Istent; s az Iffiuhoz fordúlván mondá; imé ez a' látás azért áttatott néked, hogy az én Fiam Szentséges testét Szombatnapokon magadhöz vézted, s' ezzel nékem-is ilyen módon kedvemet találod, kiért énis tenéked, mindenkor szótzöllód léztek, ha te-is ezen áttatóságodat ennek-utánna-is el-követed.

Magába térvén az-után a' jámbor Iffiu, továbbá is el-követé azon áttatóságát, ugy hogy életének utolsó részeit igen szentül, és bóldogúl végezné.

O dicsőséges szép Szűz Maria Istennek Szent Anyja, engedd hogy mi-is minnyájan kik Szent Nevedet segítségül hijuk, lárhassuk Szent Fiadat hozzánk kegyes és vigadó Orczában, hogy nem csák az Szombati, hanem mindennapi áttatósággal bűneink bocsánatját, és végre az örök életet el-nyerhessük; adgyerót az Szombat napi Istenhez való buzgótságos szeretetre, hogy az mi Údvözítő Kriftusunk Szent Testének hozzánk való vétele-nélkül az árnyék Világból ki ne múltunk, hanem az-által az örök dicsőségbe mehessünk.

Irja

Irja Jacobus de Vitriaco libro de Scala Cœli: Hogy egy Afzifzony-állá vala, az mely az Oltári, Szentőség-hez kiváltképpen-való aétatofsággal viseltetett, ugy az Bóldogságos Szűzh^z-is. Ezen szegény afzfzonnák illy aétatofságát meg irigyelvén az Pokolbéli Sátán, mind csak azon mesterkedék, miként ejthetné meg az Isten-felső jámbor afzfzont, mesterkedék azért azon hogy valami formán kétségbe ejtené, szüntelenül kisírtvén az kétségbe eséssel: történék azért egykor, hogy az nyomorúlt afzfzony nem álhaván már tovább az gonofz ördögnek véghetetlen kisértését, magában el-szánta volna, hogy fel akasztá magát: mindazonáltal misét halgatván aétatofsan Istennek ajánlá magát, s' az Bóldogságos Szűznek, ki-után az Templom-mellet-való házában bé rekerzkedvén, véve egy kötelet, mellyet az házban lévő öreg gerendára föl függesztvén, az másik végét nyakába veté, s' imé szinte midőn torkára akarná az kötelet fojtani, hallá hogy az Szentegyházban az Ur testének fel-mutatására csengetnének, kit halván egy kevesé meg-állá, s' nagy ohajtással mondá Jesus Dávidnak Fia irgalmaz nékem, mely szóra, az gerenda mindgyárt két felé hasadott, s' el-tört, az kötél-is le-eset; az gonofz ördögök pedig nagy zörgéssel el-szaladván onnét, nagy kiáltással mondák Kristus Testének ereje mentett meg téged az örökké-való kárhozattól; kiért hálat adván Istennek, s' az Bóldogságos Szűznek, annak-utánna az kétségbe esésnek kisírtetitől, éppen meg menekedék. Ily hathatós ereje lévén az mi Üdvözítőnk

Szent-

Szentséges Szent Testének ; az ki meg rontotta az Pokolbeli kígyónak minden erejét, údvólséget szerezvén maga hiveinek keserves kintzenvedésével, és halálával.

TIZEN-HATODIK SZOMBAT

XVI.

Az világi dolgoknak avagy mulatságoknak az mennyire lehet, békét hadgy, foglald az Istenes dolgokban magadat Szombat napon.

AZ Scotusok az *in Theatro Vitæ Hum. ex Boetio. lib. 13.* meg van írva, az 1202. Efszteni-dőben törvént csinálnak, hogy Szombaton tizenkét órától fogva délkor estvéig senki büntetés alatt ne munkálodnak ; azt pedig mindenkor ki szokták vala harangozni, meg parancsolván erősen az kőtségnek, hogy azon napon aétatoskodgyanak, és az vecsernyére elmenvén imádkozzanak az Bóldogságos Szűz tisztetire ; akarván ezzel is magok kötelelségét az Bóldogságos Szűzhöz meg-mutatni.

Noha pedig, nem tilos az böcsületes munka Szombat napon, mindazonáltal, ha az Bóldogságos Szűz tisztetire azt valaki meg ülli, s' annak is békét hágy, s, más Jofságos cselekedetekben foglallya magát údvólséges dolgot cselekezik.

Adrichomius írja az Szent föld le írásában emlékeztvén az Bóldogságos Szűz Egyiptusba való men-

teléről ; hogy midőn azon Szeplőtelen Szűz az kisede Jéfussal Ægyptus földébe menvén egy forrás kútnál meg állapodot volna, tehát ottan az Szentseges Szent Fiát mosogattya vala, mely attól-fogva Jéhus kútának avagy forrásának nevezteték : az minémű balzámum-fák penig oda közel vannak , azokat azon kútból szokták az Emberek mostanság-is öntözni, mely-által azon balzámum-fák mint egy meg ujúlván virágoznak , és aztaz szép illatu opobalzámumot adgyák magoktól néminémű izzadással : mivel penig ezen kis forrásoczka nem olyan nagy, hogy elégséges légyen az balzámum-fáknak nedvestségére, csak közel más kútból kel vizet meríteni , s' hordókba öntvén ökrök-által vitetni ; csudájára minden Embereknek , azon barmok avagy ökrök, az kik minden napon déltől fogvaást egész hét-főig semminémű veréssel nem kinszeríttethetnek az víz hordásra , hanem el-jővén az hetfői nap, ugy munkálosznak , s' az vizet-is minden kinszerítés-nélkül helyre vízik.

Nézd azért kerefsztyén lélek hogy még az barmok-is, az kik oktalan állatok tanítanak bennünket az Szombat napon aétatoiságra, mennyivel inkább méltó nekünk Istent , s' az Bóldogságos Szűzet dicfirnünk és aétatoskodnunk midőn még az ostoba Ökrök-is ily csudára méltó dolgot követnek-el.

Ezt cselekedte az a' jámbor Isten felő arató (az mint Th. Cantipratanus lib. 2. cap. 50.) írja ; Hogy fok aratók lévén egy Mezőben, az többi-között volt oly aétatos szegény Paraszt Ember az ki Szombat napon

pon déltől fogvaft estvélig az külső munkáknak békét hagyván az lelki dolgokban foglalná magát az Bóldogságos Szűz tiszteletire.

Ezen szegény arató egykor szombat napon reggel aratván, mihelyen az déli idő el-érkezett volna az aratásnak békét hagyva, kérvén többtársait-is, hogy az Bóldogságos Szűz tiszteletire azt követnék, és vele együtt mennének az Templomba, Istennek, s' az Bóldogságos Szűznek imádkoznának hogy vennék Isten áldását; mely szóra az több aratók nevetvén mondák, eredgy bár te a' hová akarsz, mi dolgozunk, mert az mi részünket, s' földünkben lévő gabonánkat még ma le-arattyuk, így válasza lén azért az szegény aratónak: ki nem gondolván az többinek csúfolásával le-tévé sarlóját, s' kezébe vévén Olvasóját, méne az Szentegyházba; az holot imádkozván Vasárnap az Oltári Szent-séghez járúlván, vévé az Krisztus Szent Testét magához, és, buzgóságosan imádkozék.

Midőn azért már hetfőre kelne el-végezvén a' többi aratásokat látnák ezen szegény Embert az maga gabonájának le-aratására menni nagy csúfsággal nevetik vala, hogy még aratását el nem végezte volna, holondnak alítván az aétatos aratót lenni; mely csúfolást békefséges tőréllel szenvedvén, ki-méne az mezőre sarlójával együtt, s' imé midőn marokba venné a' gabonát sarlójával, le-akarván azt aratni, egy igen szép fényes nagy darab aranyat találta az gabona-közöt kire az vala föllyül írva: Ezt adta Isten az ő Szent Anya esedezésére, mivel az Bóldogságos Szűz tiszteletire meg

üllette az Szombat napot ; az más Világon pedig az örök Korona adatik néki, kiben kétsége se legyen. Mely aranyat fel-vévén csak hamar igen meg-gazdago-dék, Isten áldása-is lévén vele. Az csúfolók pedig meg-szomorodának, látván hogy Isten malasztja által egy szegény Emberről ilyen gazdag Urrá lőtt-legenden, s' akarattyok-ellen is meg-kelle esmérniek, hogy az Bóldogságos Szűz tisztelői, igen jó és üdvösleges dolgot cselekefznek az kik Szombat napon az Világi dolgokat el-távoztatták.

Ebből azért meg tanulhattuk, hogy ha ki az Szombat napokon az Világi dolgoknak békét hágy, az Bóldogságos Szűz tiszteletire, üdvösleges dolgot cselekefzik.

Noha pedig az közönséges Anya-szentegyház nem tiltja ugyan az Szombat napi munkát, nem lévén azon napon semmi magános Innep, melyben az közönséges munka tiltatni szokot. Mindazonáltal nem-is kárhoztattya azokat, az kik azon napon minden Világi dolgoknak békét hagyván, az Isten, s' az Bóldogságos Szűz tiszteletiben foglalatoskodnak ; sőt dicsíri, s' magasztallya az Szombat napon aétatoskodó híveket, kiknek ily szép Istenes cselekedeteket az Irgalmatságának

Annya minden kétség-nélkül meg-is jutalmazza.

TIZEN-HETEDIK SZOMBAT

XVII.

Isten, s' az Boldogságos Szűz ellen s'oba se véts ugyan, mindazáltal Szombat napon kiváltképpen vigyázz arra, hogy valamit ellene ne séfektegdyél.

O bűnös Ember ! micsoda az te életed ha jól meg gondolod ; nem egyéb hanem olyan mint az száraz széna , az ki ma zöld fű , hólnap meg hérvad , s' meg afzott ízénává léfzen : olyan mint az el menő szél , az ki el-ozolván semmivé léfzen ; olyan mint a' fűst , a' ki vastagon fel-mégyen , s' annak-utánna nem látzik ; olyan mint a' szappanos búborék , kinek szépsége csak egy szempillantásig tart , s' azontúl el-múlik , még-is ugy kapunk ezen az Világon mint ha örökké kellenék élnünk , s' az mi Istenünket oly bizvást bántyuk meg , mintha az bűnnek semminémű büntetése nem volna.

Hallyátok azért ti minnyájan Iffiak , és Vének , Férfiak , és Afzony-állatok , Gazdagok , és Izegények , egy szóval mindennémű Nemzetségek : azt mondgya az Felséges Isten ; el-végeztetett , hogy minden Ember egyfzer meg-hallyon , sőt az után az rettenetes Itélő Bíró eleibe mennyen , s' talám előbb hogy nem mint vélnénk , esik e' dolog rajtunk , hogy az mint élünk ez Világon , az szerént-is légyen jutalmunk ; és így ne biz-

zunk se erőkben, se Iffiuságunkban, avagy gazdagságunkban, mert ezek mind el-múlnak, s' minket tellyességgel mezítelen hagynak, mikor testünkben az lélek a' halál-által ki szóllittatik. Azért folyamodgyunk az Vég-hetetlen irgalmasságu Istennek Szent Annvához, hogy ha az Emberi gyarlósságból mi bűnbe éstünk vólna-is, el ne hadgyon bennünket, hanem esedezzék érettünk Szent Fia-elött, hogy ha bűneink nagy vólta-miat el-kellenék-is örökké vesznünk, Szent Anyva érdeméért könyörűllyön rajtunk.

Erról nagy Példát ír Cæsarius lib. 2. Cap. 12. Hogy Leodium Várasához közel vólt egy Nemes Iffiu, az kinek Attya meg halván sok gazdagságot hagyot reá; mely Iffiu az Bóldogságu Szűz szeretetit mindenkor magában hordozza vala. Történék azért, hogy ezen Nemes Iffiu hadba menne, az holot mindenét el-költvén igen nagy szegénységre juta; mert minden Világi fesletségre adván magát az tékozló nű példája szerént, kólti vala édes Attyának sok szép keresményét: Vólt pedig valamely közel-való helyben, egy igen gazdag Ember, a' kinek többire minden jószágát el adta vala pénzen, azon Iffiu, el-költvén az Jóságok árrát.

Egykor azért gondolá magában szégyelvén ily nagy szegénységét, hogy el-bujdosnék valahová, inkább kívánván idegen helyen kóldúlni, mint maga Hazájában ily nagy kissebséggel élni; vólt pedig ezen Iffiu-nak egy Páfztora, a' ki órdongós vala, ki látván Urának szomorúságát, kérdé hogy mire nézve vólna ilyen kedvetlen, s' miért búsúlna olyan igen. Kire felele

lele az Ura; mondván; O én jámbor szolgám, nem látod e' minémű értékkel és gazdagsággal voltam ennek-előtte, s' imé mostan egy falat kenyérem nincsen, kiért éppen kétségbe estem, s' im el-bujdosom, s' megyek oda az hová a' két szemem lát, hogy hazámban ne gyalázkodgyam. Erre mondá az Pásztor, én kedves Uram, ne fély semmit-is, csak köves engem, meg látod hogy jól léfzen dolgozod.

El-méne azért az el-kefereedett Iffiú az Szolga Pásztor-után; ki egy erdőbe vivé az Urát étíszakának idején az holott bizonyos szókat mondván magában az Pásztor, kérdé az Ura hogy kivel szóllana, kire felele az Pásztor; Uram csak halgaás, majd meg látod miléfzen; hogy azért ujobban szóllana, megint kérdé az Ura hogy kivel szóllana; végre meg-vallá az pásztor, hogy az gonofz Sátánnal befzellene; mely szókra igen meg éjede az Nemes Iffiú, és rettegni kezdé.

Azonban jöve az gonofz Ördög fok számu Népséggel, és seregekkel nagy Fejedelmi Ur képében meg jelenvén elő-jöve, kinek mondá az Pásztor, Uram kérem te Felségedet segítsed ezt az Uramat az ki igen nagy szegénységre jutot; kire felele az Pokolbéli Ördög mondván, ha azt akarja ez Ember hogy gazdagságot adgyak neki, tehát itt előttem mindgyárt tagadgya-el az Mindenhatót, kit ha el-követ nagyob gazdagsága léfzen mint az Attyáinak volt, s' dicsőfsege-is. Mely szókat halván az Iffiú igen irtózék az Istennek el-tagadásától, és fokáig nem akara arra állani; kihez oda járulván az Istentelen Pásztor monda, Uram mit téfz az egy szó, hogy

hogy tagadom, csak ezt az egy szót mondgyad, meg lézen kívánságod-szerént minden gazdagságod, s' dicsőiséged ; végre az nyomorúlt Iffiu meg csalattatván az gonosz Páztortól, meg tagadá az Menynek földnek teremő Istenét ; ezzel azért meg nem elégedvén az mérges kigyó kíváná, hogy az Istennek Szentséges Annyát is az Bóldogságos Szűzet, hasonlóképpen meg tagadná, mondván ; mert az minékünk a' mi dolgainkban sok károkat téfzen ; Ezekre midőn az Iffiu magában tufakodnék, ujobban oda futa az Istentől el-szakatt Páztort, kérvén Urát, hogy azt is tagadná-meg kisebb dolog lévén már ez, mint az másik vala, könnyebben meg cselekedhetné. Mivel pedig az Iffiu annakelőtte-is magános aétatósággal volt Bóldogságos Szűzhöz, ily veszedelemben fel-tekintvén az égre, mondá, ha el-kel is vesznem, s' hóltig kóldúlással élnem, de az Istennek Szent Annyát, az Bóldogságos Szűz Mariát soha meg nem tagadom : mely Szent Nevet mihelt hallá az őrdög azontúl seregével egyűt el-tűnék.

Azonban az szomorú Iffiu mégyen visszfa az Páztorttal egyűt, úttyában pedig egy templom-mellet lovagolván, mivel Szombat nap vala, le-szálla lováról, az Páztornak adván lovát kezébe, s' az Templomba menvén az Oltár előt az Bóldogságos Szűz képénél, kinek őlében az kiseded Jესus vala az földre borulván vétkeicrt keserveffen siráncozék, kérvén azon Szepłótelen Szűzet, hogy Istentől méltoztatnék bűneibocsánattvát nyerni : Az irgalmas Isten azért az ő Szent Annyáért oly buzgólságot ada neki, hogy meg engedtetnék vétke ;

Az Iffiu-után azon gazdag Ember-is történet-szerént bé talált vala az Templomba menni, az kinek eladta vala minden Jóságát azon Iffiu, szemlélvén keserves sírását az Iffiuinak félre voná magát, látni akarván az dolognak ki-menetelét. Hogy azért az Iffiu imádkozék imé az Bóldogságos Szűz Maria, fordulván mind a' kettőnek szeme láttára az kiseded Jesusnak mondá, édes Dicsőséges fiam könyörülly ez Emberen. Kire az kiseded Kristus el-fordulván, mondá, miként könyörüllyek azon, az ki engem meg-tagadot? Ujokban azért le-térdepelvén az Irgalmasságnak Anyja Szent Fia-elót, mondá, én édes Fiam az én kedvemért kérek engedgy-meg ez Embernek; Mely szóra az kiseded Jesus Szent Annját az földrül kezeivel fel-emelvén, mondá; imé az te kedvedért én Anyám meg engedtem bűneit, kit halván, és látván az gazdag ember-is, odaméne az Iffiuhoz által-ölelvén, s' mondá, imé egyetlen egy Leányom vagyon, néked adom Feleségül, légyen minden értékem tietek; Kire az Iffiu-is örömeft reá-álván, el-méne az Ipával, s' vévén Leányát igen Szentül tölté életét. Ily nagy hasznát vévén az Bóldogságos Szűzhez-való áfátolságának.

TIZEN-NYOLCZADIK SZOMBAT XVIII.

Az mennyire lebet, az testi kívánságoktól tartóztatd meg magadat.

NEm csak imádságokkal, avagy böjttel, s' más aétatósággal kell az Bóldogságos szép Szűzet magunk szeretetre vonnunk, hanem az tiszta étellel is annál a' makula-nélkül-való tisztaságos Szűznél, nagy kedvet találhatunk, ha főképpen Szombat napokon-is az testi kívánságoktól meg tartóztattyuk magunkat, az imádságot az tisztasággal ólve-kapcsolván.

Erről igen szép példát ír Mannus, Cap. 80. Hist. Hogy egykor volt egy igen jó Nemzetségből való Leánzó, kinek ábrázattya annyira ékes vala, hogy igen sokan kívánák hazafságra venni. Ezen Leánzó gonosz társaságtól az jó, és tiszta ételtől el-fordittatván, nyilván-való gonosz életre adá magát, el-annyira, hogy az nagy fájtalanság miat majd magának-is utálatosnak látzik vala lenni, mindazonáltal mivel kicsiny korában az Bóldogságos Szűz tiszteletre taníttatott volt, magában el-vegezé, hogy Szombat napon attól az gonosz ételtől az Bóldogságos Szűz Tisztességé-ért meg tartóztatná magát, kiből vegre arra fakada, hogy olyan híres, és nyilván

nyilván való Iator életről az Bóldogságós Szűz esedezése-
fe-által, jó és Istenes életre venné magát, meg szán-
ván bánván vétkeiket.

Történék azért egykor, hogy egy igen gazdag
Iffiu meg szemlélvén az Leánzót, szívébe venné szépsé-
gét ; kezdé azért mind szóval, mind pénzzel az bűnre
ingerleni, de már el-hajólván az bűntől nem akará az
Iffiuinak szavaít meg halgatni, nagy fohászkozással, és
kőnyhullatással, mondván, hogy mivel Isten az Ból-
dogságós Szűz esedezésére az Pokolnak kapujától visz-
sza hozta volna, többé semmi úttal életét meg nem
mocskolná, kézsőbb lévén meg halni, mint tisztá-
talan életével Irgalmas Istenét ujobban meg bánta-
ni ; sőt örömeft menne az Kalastromba, hóltig-való
pœnitentiát akarván ott tartani, de nem lévén annyira-
való értéke oda nagy szíve fájdalmával nem lehet
menni, kérvén Istenért-is azon a' gazdag Iffiat, az
Bóldogságós Szűzért ne kívánnya meg jobbitott életét
meg-ferteztetni. Mely szókra az Iffiu-is magába szál-
ván, azontúl fogá az Leánzót, s' vivé, egy Kalastrom-
ba elégendő pénzt adván véle, hogy ott Istennek hólt-
tig szolgálna.

Idő jártával meg-hala az Iffiu, s' imé midőn az
Szent életű Leánzó imádkoznék lelkéért, meg-jelenék
az Bóldogságós Szűz, mondván, ne félcsed az Iffiuinak
lelkét, mert mivel az én szeretetem-ért téged nem bántot,
s' ide segítet az Kalastromba, halála óráján én jelen-lévén,
s' minden gonosztól meg-mentvén az örök bóldogság-
ba vittem.

Olvasok más igen szép historiát-is majd csak nem hasonló történetben ; Hogy vólt egy igen áctatos Szűz Leánzó, ki az Bóldogságos Szűzhöz kivált-képpen-való áctatósággal vífeltetéék, mely Szombat napokon nap-estig mind inkább az Bóldogságos Szűz Oltára-előt imádkozik vala nagy buzgóssággal, kinek mivel Maria vólt neve, tellyes Szívből az Bóldogságos Szűz Mariának ajánlotta maga szűzességét.

Szombat nap lévén azért egykor, jöve egy gazdag Iffiu Vitéz az hazhoz, az hol Mária lakik vala, kinek szemében tűnvén az Szűz Leány szépsége, erőszakot akar vala rajta tenni : az gyenge Leány pedig, ereje annyira-való nem lévén, hogy az erős Férfiat meg bírhatná, térdre esék előtte, az Istennek vére hullásáért s' az Bóldogságos Szűz tisztességéért kéré, hogy ne bántaná, mert mivel az Bóldogságos Szűz Nevét-is vífelné (kire érdemetlen) s' egyéb-aránt-is Szombat nap vagyon, készszebbsé mindgyárt szörnyű halállal meghalni, mint Istent, s' az Bóldogságos Szűzet meg-bántani.

Meg lágyulván azért az Iffiu vitéznek szíve, ezen alázatos könyörgésén békét hagyta Isten s' az Bóldogságos Szűz kedvéért az Szűz Leánznak, s' onnét mindgyárt elment, kiért azon Szűz Leány Istennek, és az Bóldogságos Szűznek nagy hálákat ada.

Az Iffiu-nak-is jó teteményét nem akarván az Irgalmatságának Anyja jutalom-nélkül hagyni, minekutána Istenessen meg-hólt volna ; az Bóldogságos Szűz, az föllyül meg irt Leánzónak meg jelenvén, mondá : imé, az mely Iffiu Vitéz téged az én tisztelégemért nem bántot

bántot, meg-halván Mennyekek Országában vagyon, s' ottan az Mennyei Szentekkel magasztallya az Mindenható Istent, azért hogy az én Szent Fiamért, s' én-érettem meg engedett tenéked : Ez Világon-is pedig meg jutalmaztam jó cselekedetit, hogy mások-is lássák : Mond-meg azért az Apácza Szűzeknek, hogy azon Iffiúnak testét fel-vétetvén, itten ezen Kalastromba temessék ; mert imé noha téli idő vagyon, mindazonáltal az koporsóban szép fris, és igen jó illatu Rosákat találnak, az szűzességnek, és az Szombat napnak meg tiszteléséért.

Föl-vévén azért azon Iffiu testét, s' az Kalastromba vivén, mindenek ugytaláltatának az mint az Bóldogságos Szűz mondotta.

Ez vólt azért az Tisztaság meg tartásának jutalma hogy az Iffiúnak éppen az szivéből nőlnének-ki az illatos Rósák, az kiből inkább töviset, hogy nem mint valami illatos virágokat várhattunk volna ; de az Bóldogságos Szeplőtelen Szűz soha az ő híveit nem hadgya, hanem minden veszedelemtől óltalmazza.

Kérjük azért mi is, hogy az testi kívánságoktól, s' más egyéb bűnöktől-is minket meg mentvén, vezérellyen abba az Bóldog örömbé, az kiből semmi tisztátalanság nincsen.

TIZEN-KILENCZEDIK
SZOMBAT

XIX.

*Alamisnát adgy az igye-fogyott-koldúsoknak, s' más szüköl-
ködöknek.*

AZ Szent írás maga mondgya, hogy jó az imádság az bójrtel, és alamisnával, kihez-képest ha az szegényeknek alamisnát adcz Isten nevében, azt nem másnak hanem magának az nagy Irgalmu Istennek adod ; maga-is bizonyítván ezt Üdvözítónk hogy az mit az én kisdedimnek adtatok, nékem adtatok ; ellenben penig ha az-aránt fősvénykedünk, Isten-is meg-vonnya malafztyát tólunk, kiről rettenetes példát ad előnkbe Jacobus de Vitriaco. Hogy midőn egy Usorás fősvény Ember soha nem hajtathatnék az Isten-felő Emberek-től arra, hogy Alamisnát adna az szegényeknek, és az kiktől Istentelenül el-vette vólt az Ulorás pénzt, adná vizfiza ; az szegényeknek, alamisnát nem akarván osztogatni, végre nagy nehéz betegségbe esék, s' őszve híván feleségét, gyermekeit mondá : imé az Papok azt mondgyák hogy az szegényeknek alamisnát adgyak, és az Uzorás pénzt azoknak az kiktől el-vettem vizfiza-adgyam ; én azért azt nem cselekefzem, hanem más-ként-is meg békéllem az Istennel. Három-fele osztá azért pénzt, egy részét az Feleségének adá, az másik részét

részét adá gyermekinek, az harmadik részét pedig egy nagy zacskóba tévén maga-elejbe hozatá, meg esküdtetvén feleségét, s' gyermeket, hogy azt az koporsóba tennek hólta-után mondván, ha az Itélő Biró valahogy nem hajólna hozzám a' más Világon, ezen pénzzeltudom kedvét találom, s' így jól leszen dolgom.

Meg hala azért az fősvény Ember, s' imé oda tévék, az koporsóba pénzt Fefesége s' Gyermeki: azonban el-hiresedvén e' dolog, oda menének az Váras népei látni mi módon temettetnék-el, hogy azért az sírba tévék, imé mindeneknek szeme láttára meg nyílék az koporsó, s' rettenetes ifzonyu rút kígyók, varas-bé-kák, s' más mérges állatok látnak koporsóban, kik az pénzt el-ólvasztván az holt testnek szájába töltik vala, s' gyomrából vízszont ki-huzzák vala: az gonosz Órdögök-is kiáltván mondák; mivel éltedben pénzt ettél, pénzt-is igyál. immár nagy utálatos, és dögletes fűst jövéni-fől az földből, ki jövének az gonoszlekek, s' az gonosz Ember testét-is őszve szaggatván el-vivék az örök kárhozatra. Vigyázzanak az fősvények azért erre az példára, s' lássák hogy erre ne juszanak az rettenetes kínra; az hol semmi orvolságot örökké nem talál-
nak.

Nem így cselekevék az másik Gazdag Ember, az mint in Collectis Speculi föl vagon téve, hogy midőn bizonyos munkásokat fogadna, egy szegény Ember az Templomba menvén imadkozék, kérvén az Istent és az Böldegságos Szűzet, hogy segítené ily nagy inségéből-ki; azonban látván hogy az idő már el-múlt vol-

na, melyben a' gazdag ember munkásokat fogadot volna, nagy szomoruan vizsgálta ment házához; hogy azért az után elő-találna azon Gazdag Ember a' szegény köldűst, látván nagy szomorúságát kérdé, hogy miért szomorkodnék; ki meg befzélle, hogy az Mite halgatásmiat későn érkezvén Uram hozzád, én az több munkásokkal együt nem fogadtattam meg, és így pénz-nélkül maradék; Ezt halván az másik mondá, jó Atyámfia, imé meny megint az Szentegyházba, s' ma nap-estig imádkozzál érettem, tenéked-is anyi fizetést adok mint az többinek; ki el-méne azontúl az Templomba, s' imádkozék azért az gazdag Urért. El-jövé az az Templomból fizetését fel-vette, s' szinte hogy haza felé menne, Kristus Urunk egy öreg Ember képében menvén, monda; imé az gazdag fizetet tenéked, de térj vizsgálja hozzája, s' mond meg, többet fizessen mert keveset adott; kire vizsgálja térvén mondgya az Gazdag Urnak; egy vén Ember elő-találván az úton ide küldé, hogy több pénzt kérjek tőled, mert keveset adtál, Ez szókra az Gazdag két annyit ada néki, s' el-bocsátá; azonban megint eleibe jövé Kristus Urunk vizsgálja küldé az Gazdaghoz, mondván, ez sem elég az kit adot, hanem többet adgyon; meg cselekevé azért harmadszor-is az Gazdag Ur azt-is, és Száz Arany pénzt ada az szegénnek az Isten, s' az Bóldogságos Szűz kedvéért. Azon napon étszakára a' Gazdag az Isten rettentés itélő széki-eleibe citáltatik, s' imé az Bóldogságos Szűz térden álva törekedik vala érette, mondván; én édes Uram, s' Istenem tekincs ezen Ember érettem tett jó

tett jó téteményire, ne veltszen-el az örök kárhozatban. Erre mondá az Itélo Bíró, mivel az szegént meg nem utálta, s' kétszeri parancsolatomra alamsínát adott, imé térjen lelke vízfza testébe, s' pœnitentiát tartván, ellyen az örök bódogságban velünk egygút. vízfza térvén azért lelke pœnitentiát tarta, s' Isteneffen múlék-ki ez Világból.

Ebból azért láttjuk hogy az Alamsínának micso-da gyómólcse vagyon, légyünk azért Alamsínáldók, mert azzal válthattjuk-meg bűneinket az igaz Itélo Bíró elót, ha tudnillik lelkünkért az szegények imádkoznak, kiknek buzgótságos könyörgétek-által Istentól-is irgalmaságot, és örökké-váló kegyelmet nyerhetünk.

HUSZADIK SZOMBAT

XX.

*Az Makula-nélkül-való Szent Szűz kis Officiumját mond-
el Szombat napon, a' vagy az Olvasót; vagy Salve Reginát.*

AZ Szent Olvasónak mely az Bódogságos Szűz tiszteletire rendeltetett hafznos Vóltát az egész Anyaszentegyház érzi; s' akkor kiváltképpen tapasztalta, midõn Joannes Austriacus Ôtödik Caroly Romai Czáfzar idejében, az Tengeren az Törökkel meg-harczolván tüzes esõések az Török hajókra az égból, és nagy diadalmat ada az Keresztyénségnek, el-égvén az ellen-
K ségnek

ségnek minden hajói, mely az Szent Olvasó Congregációjának tulajdonittaték, az kik tudni-illik akkor azon Szent Olvasót aétatoffan az egész Keresztységben mondák. Az Szent Olvasóról egy kiváltképpen való példát olvasók, egy P. Seraphimus Rázius könyvében in Hortulo Exemplor. tit. 29. Hogy volt egykor egy igen szép Iffiu Leánzó, ki Egra Varasában Cseh Országban lakék : ezen Leány az rozf tárfafságba esvén, végre meg nehezkedett bizonyos Iffütől, azonban nagy félelemben lévén és rettegésben alég várá szülésének idejét, szégyelvén illy véletlen esetit. Azonban egy Szombat napon az Templomba menvén szinte az Predikációra ért, az holott az Bóldogságos Szűz Olvasójának nagy dicsíretit halván, az többi között azt is hallá, hogy valakik az Szent Olvasót gyakorolják, meg nem gyaláztatnak, kit halván mindgyárt a' Predikáció után az Szent Olvasó Congregációjába be-iratá magát, s' az Szent Olvasót minden Szombaton gyakorollya vala, kiváltképpen-való aétatofsággal mind addig, az míg szülésének ideje el-jött.

El-jóven azért az szülésnek napja csak maga lévén az szobában egy szép Fiat szüle, kit meg keresztelvén csak hamar meg fojtá, s' az ágy-alatt temeté-el. Hogy azért egy kevés idő múlva mások-is mennének azon házba, láták az leánzót nagy szorongatásokban lenni : oda menvén pedig más Afzszonyok-is láták hogy gyermek ágyas volna s' kérdék, hol volna a' gyermek ; ki midőn nem tagadhatná vérkét, meg-kelle minden cselekedetit vallani : kire az Várasiak meg fogaták az le-
 ánt,

ánt, és fogságban tartván, végre törvényesen halálra sententiaztaték, úgy hogy elevenen temettetnék az földben, töviffel hányatván reája.

Midőn azért az ki mondott sententia-szerént ki vitetnék, Olvasóját kezébe vévén nagy buzgósággal imádkozik vala kérvén az Bóldogságos Szűzet, lenne Isten-előtt párt-fogója; Azonban bé vettetvén az sirba elevenen, az Tövis-is reá hányaték, s' annakutánná az földet-is nagy vastagon reá hányák.

Ebben tölt volt már két nap, hogy az nyomorúlt leánzó az föld-alatt vála; azonban Szombat napon arra menvén egy Papi Ember ilyen szózatott hallot szabadits-fel innét, mert én élek; meg-álván azon Papi Ember csudállya vala e' szókat; oda híván azért más Embereket is, azok hasonló-képpen hallák azon szókat, kik együt a' Pappal menének azontúl az Váras Birája-cleibe, egélsen meg mondván az hallott szózatokat; mely dologra az egéls Váras őszve gyűlvén, ki menének azon temető helyre, s' halván minnyájan ujobban azon szózatokat, fel-kapáltaták az földet, és frissen, egéségefen találák az leánt ottan kezében tartván akkor-is az Olvasót, s' ki vévék az földből. Az Váras házáhos vivén azért kérdék mi módon maradot volna meg minden veszedelemtől? kire felele mondván. En úgy mond minek-tutánna az fertelmes vétekbe estem, s' meg-is nehezkesítetttem, szégyelvén ilyen esetemet, menek az Szentegyházba, s' ott az Prédikátióban halálám, hogy valaki az Bóldogságos Szűz Olvasóját aétatatoosan mondgya az Congregatióba be íratván magát,

az gyalázattól meg menekedik ; kire nézve én minden Szombaton ezt el-mondám, az Congregatioba-is be-íratván magamat az Bóldogságos Szűznek efedeztem, hogy az gyalázattól mentsen-meg.

Imé azért az Irgalmasságnak Anyja midőn már az föld-alatt volnék , meg nyittatván az Pokolnak rettenetes , és ki-mondhatatlan tűzes kapui , oda kell vala mennem , ha érettem Szent Fiánál nem törekedett volna , azért hogy az Szent Olvasót gyakorlottam , kiért el nem hagyja az nagy Irgalmu Isten az ő Szent Anyja kedvéért , hogy pœnitentiát tartván e' földön , oda juthassak az bóldog örömbé.

Szabadon bocsáttaték azért azon léánzó , s'annak. utánna fok üdőkkel igen áetatoffan és Istenesen muléki ez Világból.

Az ki pedig az Szent Olvasónak mondását kárhoztattya , méltán Isten haragjába esik , az mint ez következendő példa mütattya ; Irja Joannes Lopeſius de Rosar. Cap. 5. Hogy az 1472. Esztendőben vólt egy Prédikátor ; mely igen nagy ellensége vólt az Szent Olvasónak , el-annyira , hogy egy Prédikációban megígéré az kösségnek , hogy meg-mütattya az Olvasónak mondását éppen haszontalannak lenni , kérvén halgatóit hogy az jövendő Vasárnapra jelen légyenek Prédikációján. Egy hetire azért Szombaton estve egeſségen le-feküvék ágyában , akarván ígért prédikációját más napra elő-hozni , azonban más napra virradóra , midőn számtalan fok nép várná az Prédikációt el-jóven
az óra ,

az óra, s' látván hogy az Prédikátor elő nem jőne, oda küldének házába, s' imé ágyában ki tekert nyakkal halva találák : illy vége lévén az Szent Olvasó Ellenségének.

Mi azért ezt ne kövessük, hanem búzgó szível mondgyuk az Szent Olvasót az Bóldogságos Szűz tiszteletére.

H U S Z O N - E G G Y E D I K S Z O M B A T

XXI.

Az Bóldogságos Szűzhez gyakorta szívből fohászkodgyál, az Angyali köszöntéssel.

AZ Angyali köszöntés noha kevés szókból áll, mindazon-által az Bóldogságos Szűznek az ki azzal szolgál, nagy és üdvösséges dolgot cselekezik ; mert azzal adatott az Szeplőtelen Szűznek tudtára, hogy a' Mindenható Istennek Annyává választatott, kit mi-is ha gyakorta tellyes szívből követünk, bizonyára jutalmát veszük.

Irja Bucal. Serm. 1. Cap. 12. Hogy egy Apácza Szűznek vala egy seregélyye, az ki Ember módra szólani meg taníttatott vala, az ki az Ave Mariát gyakran mondgya vala. Azonban Szombat napon nyitva találván lenni kalitkája ki talált menni, és az Kalastrom

Tornyára röpülni, az holott egy nagy Kánya meg látván az kis madarkát, sebességgel néki mene, kitől nem tudván őrzeni magát az szokott Avé Mariát talál mondani, s' imé az nagy Kánya, mint ha valaki agyonlőtte volna, szörnyű halált holt, az kis madár pedig kalitkájába szalada.

Mást is olvasok Albertus Castellanus írásából, libr. de Rosarijs B. V. Hogy egy gonosz életű Iffiu, fok gonoszságokban töltvén életét, az egy áetatozásban foglalá magát, hogy gyakorta, s' kiváltképpen Szombat napokon el-mondgya vala az Angyali köszöntést avagy Údvöz légy Mariát áetatozzon, midőn azért egyik Szombat napon sétálni menne csak egyedül valamely Erdőbe, egy fa-alatt le-térdeple, és azon Údvözetet nagy buzgósággal mondá; kire leg-ottan az Bóldogságos Szűz Mennyekekből le-szálván, fok szép Mennyei Szűzekkel együtt, drága jó eledeleket hozván egynehány utálatos mocskos tálakban mondá, egyél ezekben az étkekben, kiket néked Mennyegekből hozattam; kire felele az Iffiu, O menynek dicsőséges Királyné Afzizonya igen örömezt enném ezen eledelekből, de az tálaknak utálatos volta-miatt, hozzá nem merek nyúl- ni. Kire felele az irgalmasságnak Anyja: szintén ilyen az te dolgot is, mert köszöntésed jó, de az teszived teli vagyon tisztátalansággal, és utálatossággal; azért szív- ved-is tiszta légyen, változtasd-meg gonosz életedet, s' én is bé-vézzem köszöntésed. Kit elkövetvén azon Iffiu jobb életre adá magát,

Más csuda dolgot-is ír Jacobus de voragine infesto Annuntiationis B. V. hogy volt egykor egy hires Tolvaj, az kinek értéke igen nagy vala, de mindazáltal az úton járókat kik Várahoz közel mentenek, meg fosztattya, s' öleti vala; ugy annyira, hogy minden úton-járó igen felne azon által-menni.

Ezen Tolvaj pedig noha igen gonosz Ember volt, mindazáltal az Üdvözletet mindennap egy/zer, Szombat napokon pedig kétfézer az Bóldogságos Szűz tiszteletire el-mondotta.

Történek azért egykor, hogy azon úton egy Istenfélő jámbor Izerzetes Barát menne történet szerént által; kit meg látván az Tolvaj szolgák, Urok parancsolattyaából meg-ragadván bé-vivék az Varba Urok-eleibe, kit meg kérvén azon gonosz tévő Tolvaj, hogy mire nézve jött volna arra, Istennek jelenéséből azt felelé az jámbor szerzetes, hogy hozzája küldetett volna, de a' követséget meg nem mondhatná külömben, hanem ha minden szolgálai jelen vólnának. Őszve hivatá azért az Ur a' szolgait, hogy minnyájan jelen lennének. Azonban meg tekintvén őket mondá az Izerzetes, Uram nincsenek minnyájan az te szolgálid itten: meg nézék azért őket, s' imé az komornik ki-maratt vala, mondá azért az Páter, annak jelenléte kell énnékem legjobban, azért hívásd elő: midőn azért elő-hivatának izzadni kezde, s' az szája tajtékzani, kihez fordúla az Szerzetes mondván, kinszeretlek tégedet az Mindenható Istenre, hogy ezeknek fülök hallottára meg mondgyad ki légy, és mi-ért lakol ez helyben; kire nagy iikotá s

sikótással fel-kiáltván mondgya. Jai Jai, én szerencsétlen, ihol meg kell mindenekezt vallanom: En az Pokol-beli Ördög vagyok, itt pedig azért laktam eddig, hogy ezt a' lator Tolvajt szolgáljaival együtt Pokolba vigyem; de mind eddig-is nem tehettem szerét, mert az Isten Annjának köszöntését minden nap elmondotta, s Szombat napokon kiváltképpen, kit ha csak egyszer el-múlott volna, bizonyosán az örök kárhozatra az mi Fejedelmünk Luciper-eleibe vittem volna, imé itt is e' roz Barát-miatt meg csalattam, mely szó-után nagy zörgéssel el tünék és el méne: ez csudát látván az Lator, szolgáljaival együtt meg tere, és Isten-felő jámbor Emberré lön pœnitentiát tartván.

Ily údvöséses halzna lön az Údvözletnek, melyre Gabriel Arkangyal tanított bennünket; kit hogy mi is minden buzgósággal el-kövecsünk az Böldogságos Szűz tisztecségére, nem csak méltó, de szükséges-is, hogy azon tisztecságos szép Szűz halván gyakorta-való Iziv-beli köszöntését, minket is az Mennyei böldogságba föl-vezérelvén, kegyessen méltóztásék Szent Fia-elöt köszönteni.

HUSZON-KETTŐDIK SZOMBAT

XXII.

Ha valami szolgálatot térsz az Istennek, s' az Bóldogságos Szűznek, azt kiválteképpen-való buzgósággal vidd végbe,

Tudni-való dolog az, hogy egy szívbéli Istenhez-való fohászokodás kellemetesb, mint egész napi fok külömbféle gondolatokból álló imádság, kiből következik hogy az mit Isten, s' az Bóldogságos Szűz tiszteletire cselekeszünk, azt tiszta szívből kövessük-el.

Az 1600, Eiztendőben Veróna névű Város Kronikájában olvasom, hogy egy Bóldogságos Szűz Sodáfilfa, avagy Szolgája Oskolákba járván, Szombat napon mégyen vala az Templomba dél-után, az holott az Bóldogságos Szűz képe-előt, mely az óltáron vala, igen aetatosan imádkozék; látván pedig hogy az Szent-egyházat mások tisztogatnák, az Bóldogságos Szűzhöz-való buzgóságtól vífeltetvén, ő is oda méne, és az Templomot ki főpörvén, látá hogy az Bóldogságos Szűz képe-előt függő lámpásban el-alutt volna az mécs, mely egyéb képpen mindenkor ég vala, azonban nem érvén föl az Lámpást, egy magas lajtorját téve az lámpás-alá, égő gyertyát hozván oda, az kivel azon lámpást meg gyújtaná.

Azonban midőn szintén meg-gyűjtotta volna az mécsét, csak hamar el-czúszamék a' lajtorja lába-alól, ugy hogy nyaka szakadot volna bizonyossan, de imé az nagy irgalmu Szent Szűz az Oltártól ki-nyújtván kezeit meg tartá az lajtorjának végét, s' mind addig tartóztatá a' lajtorját, míglen kedves szolgája minden alkalmatlanság-nélkül le nem szállot az földre ; kit az Templomban lévő Emberek minnyájan látván áldák az Istent az ő Szent Annyának csudálatos voltában : Az Isten-felő Deák-is az Oltárhoz menvén Istennek, s' az Bóldogságos Szűznek hálaikat ada illy nagy jó teteményért, s' Szerzetesé lévén igen jó, és Isten felő életet viselt, üdvösséges halállal-is múlván-ki annak utánna az Világból.

Hogy penig minden szolgálatot jó szível cselekedgyünk, méltó az Bóldogságos Szűzet búzgóssággal arra-is kérnünk, hogy jó kedvet adgyon, s' erőt-is az Isteni szolgálatra, s' az Bóldogságos Szűz tiszteletire, az mint Rupertus Tuitienis Apátúr cselekevék, az mint Petrus Canisius írja; ki midőn örömeit szolgálna Istennek s' az Bóldogságos Szeplőtelen Szűznek, azonban kimondhatatlan rest, és tunya volna, ahoz elméje-is igen csekély, és tompa volna, nagy buzgóssággal folyamodik-vala az Bóldogságos Szűzhöz, hogy nyújtaná az-iránt segítségét, s' méltóztatnék mind rest természeti-től, mind pedig tompa elméjétől meg-menteni, erőt adván Isten, s' az Bóldogságos Szűz tiszteletire, s' szolgálattyára. Hogy azért illyen módon gyakorta imádkoznék : történék egy Szombat napon hogy az Bóldogságos

dogságos Szűz Templomában az Oltárhoz menvén tér-
dre esnek, és az Böldogságos Szűz képe előtt nagy fo-
házkodásokkal, és könyhullatásokkal imádkoznék az
fölylül meg irt dolgok-ért, hogy tudni-illik nyerhetne
Istentől serény természetet az Isteni szolgálatra, és o-
kos elmét, s' bölcseséget Isten, s' az ő Szent Anna di-
csiretire : alég végezé azért ottan imadságát ; hát imé
az Böldogságos Szűz Maria öleiben tartván dicsőséges
Szent Fiát, ki-mondhatatlan fényességben Mennyek-
ből alá-szálván meg-jelenék, s' mondá, imé mivel az
én Fiamnak, s' énnékem-is buzgóssággal kívántál szol-
gálni az mint kértél meg adatott néked, hogy annyi-
val nagyobb buzgóssággal szolgálhatsz az én Szent Fiam,
nak,

Mely csuda-után annyira meg nyílék elméje, hogy
az Szerzetések-közzé menvén, igen nagy, és tudós Do-
ktorra lenne, sok szép oktató könyveket csinálván s'
másokat-is az Isten, és Böldogságos Szűz tiszteletire
hajtván, az közönséges Keresztyén Anna-Szentegy-
háznak nagy tükörévé lön, életét pedig igen Istenesen
és Szentül végezé, kit hólta-után-való sok ciuda té-
telekkel is meg bizonyított.

Ezekből az példákbl azért ki-teczik hogy az ke-
gyes Jესusnak, s' az ő Dicsőséges Szent Annjának ked-
ves dolgot cselekezzünk, ha néki nyitot szolgálataunkat
buzgósságos szível végezzük.

Olvaok más példát-is Pelbártius könyvéből in
Stellario. Hogy egy Isten-felő Püspök kiváltképpen-
való buzgóssággal viteltetvén az Böldogságos Szűzhöz

Szombat napokon, főképpen pedig az Bóldogságos Szűz napján nagy aétatóságot követel ; Történt azért egy gyertya Szentelő Bóldog Afzfony napján, hogy nehéz betegségbe esvén az Templomba nem mehetne, kéré azért nagy buzgóssággal az Szeplőtelen Szűzet, nyerne meg Szent Fiától, hogy az Szentegyházba mehetvén végezhetné maga aétatóságát ; egyéb-ként-is az Püspökség háza az Templomhoz közel lévén, s' egy folyosó-is szolgálván oda, nagy szívbéli fájdalomban vala, hogy az napon az Bóldogságos Szűznek nem szolgálhatna, az szokott Processióban : Midőn azért már az Processiót az Papok el-kezdették volna, látá az Püspök, hogy az folyosón-által csudálatos szép Szűzek serege jőne szobája-felé, az kik-között egyik a' napnál-is fényesebb vala fokkal, ki egy ki-mondhatatlan szép gyermekét hordozott ölében, ki is az ágyhoz menvén, mellyet az több Szűzek-is körül-vévének, gyönyörűségesen énekelvén azon éneket, kit akkoron szokott az Anya Szentegyház énekelni ; végre az a' csudálatos Anya, ugymint az Bóldogságos Szűz az kiseded Jesust az ágyhoz menvén az Püspöknek kezébe nyújtá, maga azon ágy helyre ülven mondá : édes hívem, imé vedd kezébe az Mennyei Királyt az Kristus Jesust, az én Fiamat, s' engem szerez, az ki az Menyországban, kapuja vagyok ; s' ihol kely föl a gyadból, mert meg-gyógyúltál, s' az Templomba menvén végezd-el kívánt aétatóságot, az többinek-is meg-jelentvén az én te hozzád-való szeretetemet. Mely szok-után az látás-is elmúlék, s' az Püspök is az Szentegyházba

egyházba menvén, Istennek, az Bóldogságos Szűznek hálákat ada irgalmaságért; az népségnek - is meg jelentvén e' csudálatos történetet. | Az Bóldogságos Szűzhöz- való szívbéli buzgóságnak ily szép, és örvendetes jutalma lévén Istentől, s' az ő Szent Annától.

H U S Z O N - H A R M A D I K S Z O M B A T

XXIII.

Ellenségidnek engedj meg' Istenért, s' az Bóldogságos Szűz szeretetért,

AZt mondgya Üdvözítőnk, az dicsőséges Márttyrok Koronája, midőn az gonosz Sidóktól felszittvén az magas Kereszt-fára csúfóltatnék hogy ha Isten Fia volna jőne le az keresztről, s' szabadítaná meg magát; Atyám bocsásd-meg nekik, mert nem tudgyák mit cselekedznek; Szent Lukács Evangelista 23. részében. akarván bennünket arra tanítani, hogy miis ellenséginknek meg-bocsássuk vétkeiket. Ha azért Istenért, s' az Bóldogságos Szűzért meg-bocsáttuk ellenséginknek vétkeiket, nekünk-is meg-bocsáttya Isten vétkeinket.

Erről szép Példát ír az Cistertien'sis Szerzet Kronikája, de Viris Illustribus, Hogy Cláravallis nevű Cistertien'sis Szerzetelék Kalastromában vólt egy igen

Szent életű jámbor Barát, ki igen kegyes, és szelíd erkölcsű vala: kinek olyan szokása volt, hogy soha azokra az kik ellenkeznek vele, meg nem haragudnék, sőt imádkoznék maga ellenségiért, leg-alább egy Miatyánkat vagy üdvözetet mondván.

Ezen jámbor, és Istenes Szerzetes maga jó példa adásával sok más Szerzeteseket-is arra hajta, hogy azok is magok ellenségiének meg engedvén, nem csak békeségesen tűrnék ellenkezőiknek rágalmazását, avagy más cselekedetét, de azokért imádkoznának-is, és így fokban kezdének ott az Kalastromban ehez az Istenes jó téteményhez.

Meg irigyelvén azért az minden jónak halálos ellensége az Ördög ezen jámbor, és Szent életű Barát ily nagy, és dicsíretes alázatosságát, hogy egykor Apátúr parancsolattyából az Kalastrom dolgaiban ki kellett menni, azt hozván magával az Szerzetesi engedelmeség, midőn úttjában csak egyedül egy sűrű erdőn menne-által, azon erdőnek az közepén, imé az irigy Sátán egynehány fosztogató Tolvajt indíta reá, hogy mindeneből ki forgatnák, s' az-által haragra nagy zuzólásra ingereltetnék. Hogy azért reá utván egynehányan ruháját, s' minden partékáját, úgy lovát-is az kin ül vala, elvonták volna, magát igen meg-verék, s' sebesíték, úgy hogy minden testén az vér folya alá az földre, úgy hagyván pedig el menének az praedával: mindazonáltal egyik közzülők meg-vonván magát az sűrű erdőben el-marada, hogy látná mi-tévő lenne, az szegény meg-fosztott szerzetes Barát.

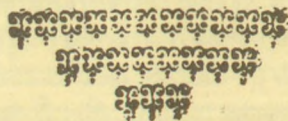
Imé azért az Tolvajok el-menetele-után Istennek nagy csudájára az földre le-borúlván nagy fohászko-dások-után föl kiálta az égbe mondván. En Uram, s' én Istenem kérlek tégedet mint irgalmas Istent könyö-rűly az te szent Anyádért az Bóldogságos szép Szűz Mariáért, ezen Tolvajokon kik engem meg-fosztottak. Uram ne tulajdonítsad nekik vétéknek ezen cselekedete-ket, mert a' vakság el-burította őket, s' talám az íze-génység-is kínszeríti az Tolvajlásra, nem tudván mit cselekesznek, az te Szent Anyád kedvéért én Uram, s' Istenem, engedj meg nekik. Ez aétatos imádságot halván azon Tolvaj, mely el-rejtezett vólt az sűrűben, utánna futa az többinek, mondván: O édes barátim mely nagy Istentelenséget cselekevénk; ihol az Barát kit meg-fosztottunk, csuda dolog, mely aétatossan imádkozik térden álva érettünk könyörögvén az Isten-nek hogy bűneinket meg-bocsátaná: kit halván társai, oda menének, és még imádságiban találván, s' magokba szálván, meg esék szívek rajta, s' mindenét vízfza adák, bocsánatot kérvén cselekedetekről, sőt minnyájan Szerzetbe menvén ez Világtól búcsút vévé-nek, és az Kalastromban jámborúl végezék életüket, eggyűt menvén ezen Szent életű Szerzettel az Kalas-tromba.

Kiről Istennek hálát adván az jámbor Barát, ör-vendezet azon, hogy az Latrokat Isten, az Bóldogsá-gos Szűz érdemiért jó életre hozta volna.

Midőn pedig azon Szent életű Szerzetes még-is il-lyen Istenes életben maradna, halalakor látván az Krisztus
 Jéhu

Jesust, s' az ő Szent Annját, föl-kiálta. O Dicsősé-
ges Isten, s' Bóldogságos Szűz Maria, Istennek Szent
Annya az ti kezetekbe adom lelkemet, kérven most is
alázatosan hogy minden ellenségimnek engedgyetek
meg, mely ízók után az Ur Szent Testét magához vé-
vén ujjban íók fohászokodások és imádságok-után
mondá föl-ízóval, örvendezzel én lelkem, mert ihol
vagyon az te kívánt jutalmod, az Ur én világosságom,
az Ur az en remenségem, áldott légyen az Urnak Szent
Neve örökkön örökké; ki után nagy vígan ki-adá lel-
két az ő Istene kezébe.

Azon szem-pillantásban más Kalastromban egy
más Szent életű Barát halálán lévén el ragadtaték lélek-
ben egy Angyal-által, s' látá hogy ki-mondhatatlan nagy
vígalság volna ottan, s' nagy csudálatos kézfűlet, mint-
ha valami nagy Fejedelm-eleibe kézfűlnének, azon-
ban az ki-mondhatatlan fényességben lévén, kérdé An-
gyalától hogy miért volna ez az nagy kézfűlet, kire
mondá hogy Claravallisban egy nagy Szent életű Barát
hólt meg, ki maga ellenséginek mindenkor meg-enged
vala Isten, s' az Boldogágos Szűz kedvéért, azért vígad
az egész Menyei sereg eleibe akarván menni,
hogy ily nagy jó teteményért nagy di-
csőséggel fogadnák

HUSZON-NEG Y E D I K S Z O M B A T

XXIV.

Valami mortificációt avagy testi sanyarúságot tégy Szombat napon az Bóldogságos Szűz tisztességére.

Mostan kel Istenért s' az Bóldogságos Szűzért tes-
tünket sanyargatnunk, az míg módunk vagyon
az Mennyei örömben lévő Szent Korónának meg nye-
résére, most Izenvedgyünk ideig, hogy annakutánna
ne Izenvedgyünk örökké, az Pokolbéli tűzben.

Ezt követte-el Negyedik Béla Magyar Országi
Király Leánya, Szent Margit Szűz, az ki, az Szent
Domonkos Szerzetiben lévén az mint Laurentius Su-
rius írja 28. Januarij: az konyhán mint egy leg-kis-
sebbik szolgáló szokot vala mosogatni, Szombat napon
pedig vas cilicium övet viselt, s' az Bóldogságos Szűz
képe-mellet soha nagy ohajtás, és üdvözlés-nélkül el-
nem ment; kit is mind haláláig meg tartván, az Men-
nyei dicsőségbe viteték; az hol az testi sanyarúsá-
gokért, kit Isten s' az Bóldogságos Szűz tiszteletire cse-
lekevék, jutalmat véve; mert midőn nagy szentül meg-
hólt volna, az Kalastrom-főlött nagy csudálatos világos-
ság látezet, mellyet mind az Király ugymint édes At-
tya, mind pedig az egész Buda Várasában lakozók lá-
tának, ki mind addig tartot, miglen dicsőséges Szent

M

Margit-

Margit-Afzszony el-temettetnék, szózat-is hallatván az e-gek-ből, hogy egy szelid Bárány holt volna-meg, kit kétség-kívól az ártatlan bárány az Krisztus Jesus el-jegyezvén magának, vitt abba az Mennyei seregbe, az hol azt az éneket éneklék mellyet mások nem énekelhetnek.

Az testi sanyarúságról más szép példát-is hoz elő Albertus Krancius lib. 8. Sax. mondván, hogy Adolfus Hólsatai Fejedelmi Ur, minden tartományit, Gyermek-eit, s' sok számu kincsét, s' egy szóval ez Világot el hagy-ván egy Kalastromba méne Isten kedvéért, az holot az Bóldogságos Szűzhöz kiváltképpen-való aétatósággal, és buzgóssággal viselteték, sok fele bójtóket disciplinákat, s' más-testi sanyarúságokat követvén-el.

Midőn azért azon Kalastromot melyben lakik va-la nagyobra kívánná építtetni, nem lévén költsége, ma-ga megyen vala ki kóldúlni, s' azcktól, kik annak előt-te Jobbágyi valának alamisnát kére hazonként kóldúl-ván.

Történék azért egykor, hogy egy Paraszt Embér egy fazék tejet adna néki, s' imé midőn az utzán men-vén Fejedelmi fiait elő találná, kik nagy Pompával mennek vala, az Emberi gyarlóságtól viseltetvén, el-szégyenlé magát, s' az fazék tejet palástya-alá dugá; az hollott meg botolván, valamely része az tejnek ki folya, föl tekintvén azért egyház-előt látá az Bóldogságos Szűz képét, mely az mezítelen kiseded Krisztust tartya vala, kire nézve magába szálván monda: ihol az Isten-nek Fia mezítelen Szent Anna ölében nem szégyenli ülését, s' én-érettem mezítelen az Kereszt-fán fűgni
nem

nem szégyenlet, én pedig egy fazék téjnek vitelét enyire szégyenlem? fogá azért az fazék tejet és fejére bürítvárt két-felől le-folytatá, mondván, te kevély fő tanuló alázatóságot, és testi hanyarúságot, s' Istenért, s' az Ő Szent Annjáért szenvedd el ezt az kis szégyen vallást, mely cselekedetin igen csudálkozék az egész nép-ség. Illyen módon hanyargatá azért magát, kiért az Boldogságos Szűz halála óráján meg-jelenvén, egy szép drága köntöst ada néki, mondván, mivel az én Fiam-ért, s' én érettem köntösöd mocskosításával nem gondoltál, imé adatik néked ezen Mennyei köntös, melyben örökké dicsekedhetsél.

HUSZON-ÖTÖDIK SZOMBAT

XXV.

Az egész bétben lévő cselekedetidet vedd Szombaton rend-be, és lássad, hogy életedet (ha mi gáncs eset volna) meg jobbítsad.

AZ mi utolsó dolgainkról, tudni-illik az halálról, ítélétről, és az következendő örökké-valóságról gyakorta ha gondolkodunk, bizonyára az rút Itentelen vétkekbe könnyen nem esünk; főképpen pedig ha gyakorta lelkünk ismertetit meg-visgállyuk, és ha mi gáncsot abban találunk, az jószágos cselekedetek, és penitencia tartás-által azt meg-orvosollyuk.

Igy léfzen pedig az , ha az Bóldogságos Szűzet-is segítségül hijuk.

Ezen dologra olvasok egy szép Példát , mellyet ír Cæfarius lib. 7. Cap. 35. Hogy egy Apácza Kalafstromban lakot egy Beatrix névű jámbor tökéletes Apácza Szűz, melynek csudálatos szépsége vala , igen nagy méltóságos Uri házból származván, e' mellet minden Szombat napokon az egész héten lévő cfelekedetit fontba vetvén , az Bóldogságos Szűznek esedezék bűneinek bocsánattyáért, maga tiszta életét , s' mindenét Istennek , s' az Bóldogságos szeplőtelen szép Szűznek ajánlván , kéré azon , hogy lenne Szűzességének párt-fogója, s' óltalmazója. Végre azért az Pokolbéli kígyó ezen tiszta életét igen sajnálván , egy gazdag Iffiat indita arra , hogy az Kalafstromot meg látogatná, kit mi helyen el követet volna, az Apácza Szűzektől becsülettel látatnék, azontúl az szép Szűz Leánnak személyében meg-űtközvén, ki mondhatatlan szerelembe esék ; szolván azért azon Szent Szűzzel mind addig kisirtgette , hogy házaságra venné, hogy végre az ártatlan Szűz gondolkodni kezdene házaságáról ; mindazonáltal egynehány napot kivána, az mellyekben el-tekéllené, mit kellefsék cfelekedni ; Azonban pedig az gonosz kígyó oly úndok szeretetet és tüzet gyújta szivében hogy az nagy kisirtet-miat majd nem-is tudná mi tévő légyen. Oda méne éjjel az Bóldogságos Szűz Oltárához , le térdelpelvén mondá ; imé éretted o Bóldog Szűz mindent el-követtem , s' már ezt az nagy késirtetet nem ízenvedhetem tovább , hanem im el-megyek az Iffiu-után,

Portária

Portária voltam eddig, im azért az kőcsokot it hagyom, fel-kele azért, s' el-méne; mi helyen pedig az Iffiu hozzá jöve, s' meg ferteztette volna, azontúl meg-utálván el-üzé magától; ki nem mervén az Kalastromba viízza menni, az roíz életben foglalá magát, tizen öt Esztendőig, kiknek el-telése-után magába szállván, kefervesen siránkozék, hogy az Istent és az ő Szent Annját így meg bántotta volna; gondolá azért hogy megint viízza menne azon Kalastromba; midőn az ajtónál zörgetne, imé az Bölögságos Szűz, az Portária képében ott álván, meg nyitá az ajtót, kérdvén ha es-ménné-é, kire nem tudván választ adni, mondá imé tizen öt Esztendeig viseltem gyondgyát e' kapunak, várván viízza jöveleledet, tudgyad azért, hogy én az Isten Anna vagyok, s' éretted az te Szombati aétatofsá-godra nézve, mind addig könyörgöttem, míglen az én Fiamtól viízza téréleledet meg nyerném: jöj azért bé, és tarcs pœnitentiát, ki meneteledet még senki nem tudgya, mert képedben egy Angyalt rendeltem ide, az ki itt lakot mind eddig, kiért térdre esvén az Bölögságos Szűz elöt hálákat ada, és holtig igen Szent életet viselvén, nagy pœniten-tiát-is tartot.

HUSZON-HATODIK SZOMBAT

XXVI.

Ha valami gyötrelmed, avagy fájdalomd érkezik, azt az békeféliges türés-által, ajándékozd Istennek, s' Bóldogságos Szűznek.

Tudván az Emberi nemzetnek gyarló-vóltát, s' változandó állapotját, hogy az ki ma egészséges, hólnap halott, az ki Iffiu, friss, csak hamar el romlik, az ki gazdag nem sokára szegénységre jut; méltó ez forgandó változásokban mindennemű állapotunkat Isten kezébe bízunk, úgy hogy az Istentől adatott jókban magunkat el ne bizzuk az kevélység-által, az gonoszokat pedig békeféliges türéssel szenvedgyük Istenért, s' az Bóldogságos Szűzért, hogy az zugolódás-miatt az örökké-való jóktól ki ne rekesztessünk az kétségbe esés-által.

Azt írja Collector Speculi, de Infirmirate Exemplo: 17. Hogy egy szép, de aétatos Afzszony-állat, melly az Bóldogságos Szűzhöz kiváltképpen-való buzgóssággal viseltetet; Istennek el-rejtet titkos ítéletiből bepoklosságba élet, el annyira, hogy az kik annak-előtte látták gyönyörűséges Orczáját, s' szépségét, fölötté igen szánakodnának ily véletlen változásán, s' mivel igen Szent életűnek ismerek lenni, igen csudálkoznának életin.

Egykor

Egykor azért egy jámbor Isten-felő Püspök oda méne meg akarván látogatni ; ki mihelyen látá az Szent Szüzet, azontúl el fakada sírva , meg-elvén szíve ez Isten-felő Afzszony-álkaton ; mire nézve kérdé nagy nevetve, s' örömmel azon Szent Szüz a' Püspököt, hogy miért sírna ; ki mondá, hogy nem túrtóztethetem meg magamat a' sírástól látván illy nagy, és véletlen nyomorúságot, de te inkább édes Leányom miért örvendesz ? kire felele, o édes Atyám, tudod, hogy ha valaki egy fetét mély tömlőczben mind addig kinszerítettnek heverni, míglen az tömlőtznek falai el nem rontatnának, nem de nem kívánná-é' annak el-rontását, s' ha látná hogy azt kezdenék rontani, valyon nem örvendezne-é' szívében ? így vagon azért az én dolgom-is, mert az én külső világi rothadandó szépségem talám sokakat meg botránkoztatott az-előtt, az én lelkem pedig testemnek tömlőczében hever vala ; most pedig látván hogy ez az rothadó test majd elromlik, örül azon lelkem, hogy ki fog e' bűdös tömlőczből szabadúlni, s' az-után az örökké-való szabadságba menni, az hol az én meg-váltó Istenemet, s' az ő Drágálatos Szent Annyát az több mennyei Szent Se-geekkel egyút színről színre láthatom.

Ezen Szent Szüz pedig azon békefészes és dicsiretes tőrésben meg halván, minémű kedves szolgálója volt az Mindenható Istennek, s' az ő Szent Annyának, meg bizonította szép Istenes halála ; kinek holt teste oly szép vala, hogy kép-író annál szebbet nem írhatot volna, az ház pedig kibenfékűtt, szép draga Mennyei illat-
tal meg

tal meg-tölt, temetőjénél-is fok féle betegeknek lön gyógyulása.

Ellenben pedig az kik zugolódnak az Isten ellen, gonoszúl vérszik hasznát, az mint írja Hermannus Petri ferm. 7. in Dominic. Hogy egy Mezei, avagy Hadi Tisztviseelő Vestphaliában, ki Hermannus de Ludniclusennek hivattatik vala. Ez igen gazdag, és nagy Nemű Ur vólt, s' e' mellet szép Iffiu, és erős férfiu ember vólt, midőn nagy erejére, s' iffiuságára nézve igen föl fualkodot vólna; imé az Isten jóra akarván fordítani fel-fualkodságát, belpoklofságot bocsáta reá, hogy az által meg esmérvén magát, térne Istenéhez, és kérne örök üdvőséget magának: de imé az kevély Iffiu illy nagy nyavalájában nem hogy Istenhez folyamodnék, de sőt inkább kétségbe esvén, elő-hívátván fok emberek fel-kiálta mondván, az Isten az én szépségemet el vonta, én-is azért el-vonyom tőle az én lelkemet, és így bocsúmat állom rajta; és így több fertelmes vétkekbe bocsátkozván az rettenetes fájdalomban mint egy ökör bögván s' nyelvét nagy hoszszan ki vetvén lelkét kiokádá, kit az gonosz ördögök nagy nevetéssel, és tikótással azon szempillantásban el-vivének az örökkévaló kínra.

Előn azért az kétségbe esésnek és fel-fualkodságnak jutalma, kit hogy Isten tőlünk eltávoztasson, kérjük az Böldegságos Szüzet, legyen Szent Fia-előt szószóllónk, hogy ez illyen bűnöktől meg mentvén, az Pokolbéli kárhozattól-is óltalmazzon

meg minket

HÜSZON-HETEDIK SZOMBAT

XXVII.

Kérjed tiszta szívből az Istent, s' az Bóldogságos Szüzet, hogy méltóztatásnak néked meg jelenni, s' lelki vígasztalást adni.

Nincsen az elme, avagy tudomány, az ki az dicsőséges Jébusnak, és az ő Szent Annjának szépségét le-írhatta, avagy ki magyarázhatta, mert ha az Mennyei bóldogságról-is maga Üdvözítők azt mondgya, hogy se szem nem látta, se fül nem hallotta, se az Ember szívében nem tűnék az mit Isten készitet az magát ízeretőknek, mennyivel szebb az Krisztus Jébus, az ki Menyországban fényc, Istene, és Koronája. de még a' Bóldogságos Szüz-is, az ki az ő Szent Fia-után Mennyeiben leg-nagyobb lévén, Mennek Királynejavá választatott. Noha pedig talám fel-fualkotságnak méltán tartathatnék lenni, ha valaki ilyen ki-mondhatatlan szépséget kívánna látni; mindazonáltal mivel Üdvözítők az sziveknek vizsgálója, nem annyira az dolgoknak nagy vóltát, mint az alázatos szívnek buzgóságát tekinti. Az Bóldogságos Szüz pedig az ki az alázatoságnak Anyja örömölt törekedik az maga hívei-mellett, ha őtet tiszta szívből, és nem valami hívolkodásból, hanem alázatos buzgóságból kérük; az mint ezt szépen bizonyította Bartholomeus de Pisis, in Chron. Vit. S. Francisci cap. 23.

Vólt egykor ugymond az jámbor Szent Páter Péter idejében egy Szent Ferencz Szerzetiben lévő Frater Conradus de offida névű, az ki azon Páter Péterrel ki-menvén mendikatióra avagy kóldulásra, egy Erdőben felre vevén magát azon Frater Conradus, le térdeplék, és nagy foházkodásokkal, s' könyhullatásokkal kezde imádkozni, s' az Bóldogságos Szűzet kérni, hogy Szent Fiával egygűt megjelenvén, méltóztatnék lelki vígasztalást adni: kinek könyörgése meghalgatatván, imé az Szeplőtelen Szűz Maria, az ő Szentséges Szent Fiával az kised Jéuskával, nagy csudálatos, és ki mondhatatlan fényességben, és dicsőtségben alá-szálván hozzája méne, és azt az minden szépségek fölött - való szépséget, az ő Szent Fiát élében tartván Conrádusnak kezébe ada, kit ölébe vevén gyönyörűségesen kezdé csókolgatni, s' annyira meg ujúlt szívében, hogy az nagy gyönyörűségnek miatta éppen elragadtatnék elméjében, nem is tudná hol volna: így nyájaskodván azért mint egy fél-óraig, víszta vevén az kised Jéuszt az ő tisztafényű Szent Anya, felmêne megint az magas egekbe, Conrádus holt elevenen maradván, az földön elméjében azt az Mennyei szépséget forgatván. Mely dolgot, hogy Páter Péter látot volna oda menvén hozzája fel költvén, mondá: o áldott Ember, Istennek nagy malasztya vagyon veled: kire felele az Fráter, mire nézve mondod e' szókat? felelvén víszont az Páter mondá, láttam midőn az Szeplőtelen szép Szűz Maria hozzád jött, s' az kised gyönyörűséges kis Jéuszt kezébe adta, kit apólgat-

ván nagy könyhullatásokkal csókolgatz vala, El-éjed-
vén azért e' szókon Fráter Conrádus, térdre esék az
Páter-előt, mivel igen alázatos vala, hogy ezen dolgot
senkinek ne jelentené nagy buzgóssággal kéré, kit az
míg éle meg cselekevék igen izeretvén egy mást e' két
Szerzetes Ember.

Hogy ily szép lelki vigasztalást nekünk-is nyerjen
Szent Fiától az Bóldogságos Szűz, buzgó, és igaz szív-
ből, s' állandó képpen kell kérnünk.

HUSZON-NYOLCZADIK SZOMBAT

XXVIII.

*Ha lehet az Bóldogságos Szűz Szentegyházát Szombat na-
pon meg látogassád.*

AZ aétatofságnak mindenkor jutalma szokot lenni;
mert az, a' ki meg győzi a' győzhetetlent, s'
meg kőti a' mindenhatót: o mely bóldogok azok az
kik valóságos aétatofsággal viseltetnek az Felséges Is-
tenhez, s' az ő Szent Annához, bizvást mondhatom
azt, hogy valakik az Bóldogságos Szűzet igazán Tisz-
telik, lehetetlen hogy el-hagyattassanak, mert annyival
nagyob az Bóldogságos Szűz kegyessége az hozzá fo-
lyamodókhoz az mi gonofz cselekedetinknél, mennyi-
vel fényesebb az nap egy gyertya vilagnál; és így ha

gyakoroljuk az Bóldogságos Szűzhöz-való aétatofságunkat, s' főképpen Szombat napon az Bóldogságos Szűz Templomába járulván tellyes szívből imádkozunk, Isten az ő Szent Anyja érdeméért irgalmas lézen hozzánk.

Szent Gerlachusról az ki Ruremondi Püspök vólt, azt írja az Breu. in Jan. Hogy ezen Istenfélő Püspök minden Szombat napon Aquisgránumban az Bóldogságos Szűz Szentegyházába mezít-láb gyalog megyen vala, ottan nagy szívbeli töredelmességgel aétatoskodván : úttyában pedig Szent Servatius Temploma-mellet mindenkor meg álla, s' azon Szentet kinek teste ottan vala, aétatoffan köszönté. Ezen Istenes aétatofságot, midőn sok Esztendőig követné-el, végre halalos ágyába esvén nem kaphata olly Papi Embert, az ki-által az Krisztusnak Szent Testét bé-vehetné, s' az utolsó kenetet-is fel venné ; midőn azért ily győtrelemben vólna, folyamodék az Bóldogságos Szeplőtelen Szűzhöz, nagy könyhullatásokkal kérvén, hogy méltóztatnék maga irgalmaságát hozzá nyújtani, s' lelki vigasztalást adni : szinte Szombat napon virradóra midőn így aétatoskodnék, nagy Dicsőségben elő-jöve Szent Servatius ; ki mondá, imé te engem gyakorta köszöntöttél, midőn az Bóldogságos Szűz szolgálattýára Szombat napokon mennél, azért ihol engem küldöt előre azon Istennek Szent Anyja, hogy téged meg-vigasztalnálak ; el-hozván magával az mi Üdvözítők Szent Testét, az betegnek bé-adá, s' az utolsó kenetet-is fel-adta, egy szóval minden imádságokat mellyeket az haldokló Emberek,

berek-mellet, el szoktak mondani az Lelki Pásztorok el-végezé, s' végre lelkét Istennek ajálván, imé ki-mondhatatlan fényességben az Bóldogságos Szűz-is az Mennyei Szent Angyalokkal alá-jöve, s' az ő hív szolgáját kegyes szókkal biztatván el-vivé magával az Mennyei örömbé.

Írja Bonifacius in *Histor. Beatæ Mariæ Virginis*, Lib. 2. Cap. 8. Hogy Indiában Racholanum Városában egy Bóldogságos Szűz Szentegyházában minden Szombat napon nagy áetatóság lévén, akkoron sok Népség gyülekezék oda, azonban egykor látván az Pogányok az Kertyénségnek nagy buzgótságat, az egész Város népe oda gyűlvén Szombat napon meg-kerefztelteté magát, s' egészen az Pogányságból az igaz hitre tért.

Ugyan azon Bonifacius írja azt-is, hogy egy Szentegyházat kívánván építeni az Kerefztyének az Bóldogságos Szűz tiszteletire Szombat napokon minden oda járó kerefztyén egy követ vévén az úton fel, oda vivé ; mely dolgot kedvesen vévén az Bóldogságos Szűz az Pogányoknak-is oly kedvet ada, hogy látván sok betegségek-ből-való gyógyulásokat, kik oda tette-nek fogadást, azok-is köveket vivének oda, annyira hogy az Templom Esztendő-alatt föl-épülne.

Igy azért igen üdvösleges dolog Szombat napokon az Bóldogságos Szűz Templomit meg látogatni, hogy minket-is az szükségnek idejében meg látogasson.

HUSZON-KILENCZEDIK

S Z O M B A T

XXIX.

Az Bóldogságos Szűz szeretetire máfokat-is fel gerjeszsz.

UDvófséges dolog ugyan ha mi minnyájan tellyes szívből szerettyük az Istent ó Szent Felségét, Szent Annával együt, mindazonáltal ha máfokat is arra hajtunk, Isten-elót nagy Koronát nyerünk, mert az Mindenható Isten-is arra oktat bennünket, hogy felebarátinkat ugy szeressük mint múnnen magunkat, kihez-képeft igen méltó azokat-is Isten, s' az Bóldogságos Szűz tiszteletire, és szeretetire fel-gerjesztenünk, hogy velünk együt azok-is dicsírjék az Felséges Istent, és az ó Szeplötelen Szűz Szent Annát az örök életben.

Erről szép Példát ad Jacobus de Voragine de festo Assumptionis előnkbe; Hogy egy igen aétatos Isten-felő Afzifzony vala, kinek Ura noha értékes, és igen gazdag volna, mindazáltal hadi Ember lévén, inkább az Világi mint Isteni dolgokat követé, végre mindenét el-adván, s' el-tékozolván igen meg-fzegényedet. Ezen Embert gyakorta kéri vala jámbor Felesége, hogy az Bóldogságos Szűzhöz nagyob aétatosfággal volna; ki jámbor Felesége szép intésére nézve néha még-is elméne az Szentegyházba ottan imádkozván, Felesége pedig azt mindennap nagy buzgófsággal gyakorollja vala.

Törté-

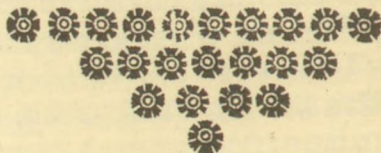
Történék azért egykor hogy sétálni menne azon Ember egy Erdőbe sokféle bús-gondolatokban lévén elveszett javai-miat, hogy azért ott csak nem kétségbe esnék, előjőve egy rettenetes Lovas, az ki meg állván előtte, monda: látom hogy szegénységeden búszulsz, ím én neked nagy gazdagságot adok, ha az Feleségedet énnékem két hétre ide hozod: kire felele az Iffiu, bátor, ugy légyen: monda azért az Pokolbéli Sátán, ímé az házad pinczéjének egyik szegletben van sok kincs elásva, azt vedd fel, így régi gazdagságod meg tér. Haza menvén azért az Iffiu, mindeneiket meg találta, s' ujobban igen gazdaggá lön. Hogy azért az hagyott nap elérkezék, monda Feleségének, édes Atyámfia, úgy az lóra, mert egy helyre kel menünk, mely szókra igen meg-rémülvén az Isten-felő Aszfzony, kéré az Urát, hogy meheffen az közel-való Bóldogságos Szűz Szentegyházába egy kevelsé, az holott nagy szívbeli buzgósággal imádkozván ajánlámagát, az Bóldogságos Szűznek imádkozván mind magáért, mind Uráért. Es így fel ülven az lóra méne Ura után.

Midőn azért az úton ujobban egy Bóldogságos Szűz Szentegyházát találnák elő, szépen kéré az Urát, hogy hadd lehetne még egykevelsé az Szentegyházba menni, kit-is örömeft meg engedvén Ura, bé-méne és az Bóldogságos Szűznek ujobban nagy sírással könyörge magáért, és Uráért, az hol hirtelen nagy mély álm esék reá, Ura ott kin várakozván.

Azonban

Azonban az Irgalmasságnak Anyja az Bóldogsá-
gos Szűz azon Vitéz felesége képében ki-jővén az Tem-
plomból, fel-üle az lóra, s' az Iffiu-után menvén: hogy
az Erdőbe érnének, nagy tűzeffen elő-jöve az az Po-
kolbéli lovas nagy haraggal, mondván, miért csáltál
meg, mert én azt kívántam hogy az feleségedet hozd
ide, az ki tégedet én tőlem igyekezet el-vonni fokizor,
hogy ronhattam volna meg, te pedig az Isten Annyát
hoztad reám, az kire én, reá sem merek nézni? Ez ízó-
kon el-csudálkozván az Vitéz nem tud vala mit felelni.
Az Bóldogságos Szűz pedig mondá, Te gonosz Lélek,
miért kívántad az én szolgálómat meg-rontani? Imé ezért
meny mingyárt az Pokolbéli kínra, s' soha többé az én
szolgaimnak, s' szolgálóimnak ne véthess. El tűnven
azért az Sátán, az Iffiu Vitéz-is lováról le-szálvan térd-
re esék az Bóldogságos Szűz-előtt, s' könyörge vétkei
boclánattyáért, s' ugy méne előtte gyalog viszfa az
Templomig, az hol találván feleségét az Bóldogságos
Szűz-is el-tűnék; kiért mind ketten Istennek hálát adá-
nak, s' az szegények közzé osztván az Sától nyert
kincset, annakutána Isten áldásából igen Szentül élé-
nek mind ketten.

Illyen gyömolcse lón az Bóldogságos Szűz tífzte-
leti gerjesztésének.

HARMINCZADIK SZOMBAT

XXX.

Szombat napokon az tánczot, koczka, kártya játékokat el-távoztásd.

AZ kik az Bóldogságos Szűz Congregatiójában, avagy szolgálattjában vannak, az Szombat napot fok szép aétatósággal szokták meg űlleni Istenes könyveket olvasván, s' az Világi dolgoknak ugy mint Táncznak, Kártya, s' Koczka játékoknak békét hagynak, mert azokban sokszor nagy gonofz dolgok történnek, mellyek-miatt az Embernek lelke meg-sértődik, s' azzal véletlen veszedelem-is következhetik.

Igy azért az ki ezeket Szombat napokon az Bóldogságos Szűz tiszteletire el-távoztattya, bizonyára nagy jót cselekeszik, kinek-is mind e' világon, s' mind pedig az más Világon Istentől, és az Bóldogságos Szűztől jutalmát várhattya.

Egy rettenetes példát olvasok az példák Tükörében; hogy Belgiumban egy Isten-felő Papi Ember volt, mely Szombat napokon kivált-képpen-való aétatósággal viseltetet az Bóldogságos Szűzhöz, mindenkor azon napon Templomba menvén nagy buzgósággal imádkozék; történék azért egykor hogy ezen jámbor Pap egy Bóldog Afzszony estvén ugyan Szombat napon akarván szokott imáságit végezni, az Szentegyházba menne; azonban midőn ott imádkoznék, imé az

O

gonofz

gonosz Ördög incselkedéséből némellyek az Várasiak-közzül Férfiak, és Leányok musika-szóval az Szentegyház eleibe menvén tánczot indítanak, s' nagy kiáltással valának, ugy hogy az Isten felő Pap miattok imádságit nem végezhetné, kire nézve ki-menvén az Templomból, szépen s' Istenefen inti vala az Tánczosokat, hogy illy jeles innep napon az az Szombat napon, s' Bóldogságos Szűz születése napjának estin az táncznak hagynának békét; kik ki nevetvén az Szegény Papot, tovább-is el-járának magok dolgában: vízfőzta tére azért az jámbor Páter, s' le-térdepelvén az Bóldogságos Szűz képe előtt esedezék alázatossan büntetné meg ez izófogadatlan tánczosokat, hogy ezeknek példájával tanulván, mások-is üllenék meg az Bóldogságos Szűz napjának estit.

Meg-halgattaték azért az Páternek imádsága, és imé mind addig éjjel nappal kellett az azon tánczosoknak Isteni hatalomból tánczolni, minden meg-szűnés nélkül, míglen végre el-dűlvén, az lélek ki menne belőlök, nyilván-való példát adván gonosz cselekedetéről.

In Spec. dist. 6. num. 65. Irattatik, hogy Szombat napon egy Bóldogságos Szűz Sodáliffa, avagy szolgája, az Templomba akarván menni, gonosz társaitól az kártya játékra hívatott, az hol el-vesztvén pénzét, az gonosznak adá magát nagy átkozódással; s' imé csak hamar az földre esvén holt-elevenné-lőn; azonban egy jámbor Papnak, eseti fülébe esvén oda jöve, s' az fél-holt testet az Templomba vitetvén, az Bóldogságos Szűz

Szűz Oltára elébe tévé, az holt imádkozván érette; végre föl-kele, meg-valván hogy már szinte el-kárhozt volna, ha az Bóldogságos Szűz nem könyörült volna rajta, kire annakutánna Szerzetessé lévén, minden kárttya, koczka játékoknak béket hagyja, jámborúl végezvén életét.

HARMINCZ-EGGYEDIK SZOMBÁT XXXI.

Az Bóldogságos Szűzet, s' az egész Mennyei Szenteket, s' Szent Angyalokat, kérjed, hogy segítsenek az lelki üdvösségre.

V Alamit ez Világon cselekefzik Ember, a' végre kel azt el-követni, hogy az-által Istennek kedvét találván az örök dicsőséget el-nyerheffe, de mivel az Emberi gyarlótság erőtlen ennek végbe-való vitelére, az Mennyei segítségére szűksége vagyon; és így fölötte hafznos ha az Bóldogságos szép Szűzet, az Mindenható Istennek irgalmaságos Szent Annyát, s' az egész Mennyei Szent Seregeket segítségül hívuk, hogy minket mind ezen az Világon, az míg élünk, mind pedig holtunk után segítvén, az lelki üdvösségre vezérellyenek, az hol az édes Jéfuft, ugymint meg-váltó Istenünket örökké dicsírhefsük.

Igy cselekevék Szent Lajos , a'vagy Ludovicus Francziai Király ; az ki minden nap azoknak az Szenteknek, kiknek innepét űlette azon napon az Anya-Szentegyház szorgalmatosan imádkozék , s' halálának oráján meg-jelenvén az Istennék Országába maçokkal el-vitték , mivel minden nap segítségül hívá őket.

Páter Ugarius Minorita Barát Serm. 28. Gemmæ fidei azt írja , hogy Brittániában egy Áfzszony állatnak, mely nehészkes vala olly csudálatos kívánsága érkezék, hogy minden módon azon vólna hogy miként ehetnék Ember húst, mely képtelen kívánságára Ura reá nem állván ; midõn v alahová ki ment vólna , imé az Felesége az nagy kívánsága-miatt, két Esztendõs Fiacskáját elő kapván meg-õlé , s' felét meg-süté, az máfik felét pedig fazékba vetvén meg-fõzé , s' enni kezdé ; Azonban haza jövén Ura, s' végére menvén az dolognak, oda méne az konyhára, s' mind az meg-sült darabot, s' mind az fõtt étket ki még az többtõl meg-maradot vólt, fazékaftul vivé az Szentegyházba az Bóldogságos Szûz Oltára elejbe, szintén Szent Vincze napján, ottan térdre esvén kéré az Bóldogságos Szûzet , s' Szent Vinczét, hogy eggyetlen egy Fiát adná meg néki, az meg sült darabokat-is az fazékba vetvén. Alég végezé azért imádságit hogy imé az gyermekcske frissen, és egétségesen ki jöve az fazékból, s' az édes Apjához futa nagy örõmmel. Kiért Istennék , s' az Bóldogságos Szûznek ugy Szent Vinczének is hálákat adván, vízfza méne gyermekével eggyüt házához.

Mely csudát eisztelen Felesége-is látván magába tere, és az Templomba menvén vétkeinek bocsánattját kéré,

kéré, kit meg-is nyere, s' annak-utánna mind ketten kiváltképpen-való aétatofsággal vífeltetének, az Bóldogságos Szeplótelen Szűzhöz, s' az több Mennyei Szentekhez.

Ezekből alkalmasint ki-tetzi minémű hathatósága s' ereje vagyon az Bóldogságos Szűz, és az több Mennyei Szentek segítségének, kihez-képest nem csak méltó, de ugyan ízükséges-is hogy az Irgalmáságnak Annját az Bóldogságos szép Szűz Mariát, az több Mennyei dicsőséges Szent Seregekkel együt buzgósággal kérjük, hogy vezérlyenek minket az örökkévaló üdvösségre.

HARMINCZ-KE T T Ö D I K S Z O M B A T XXXII.

Az Bóldogságos Szűz képe-elött mondd-el az Bóldogságos Szűz Litániáját, s' ha lehet térden álva minden Szombaton bóldog kimúlásod-ért.

SOk helyeken igen dicsíretesen követik némellyek; hogy minden Szombat napon Litániát mondanak az Bóldogságos Szűz tífzteletire, ugyan azon Bóldogságos Szűz képe-előt, mellyet igen kedvessen-is vézen az Bóldogságos Szűz, kit meg-is mutatot Joannes révű Szent életű Remetének, az ki egy kőziklás bar-

langban lakván, nem meészze Jérusálem Várasához, az Bóldogságos Szűz képe előtt minden Szombaton elmondá az Bóldogságos Szűzről-való Litániát aétatossan, gyertyákat gyújtván az kép-előt. ki-menvén penig kóidulásra, az meg-gyújtott gyertyákat ottan hagyá az Bóldogságos Szűznek ajánlván mindenét, ugy méne ki czellájából. Történék pedig hogy egykor tovább menvén, sókáig kellettnek kin késni, és nem mehetne egy egész hólnapig izokott helyére, avagy Czellájába víz-sza betegségbe esvén; Isten segítségéből azért meggyógyúlván Szombat napon haza érkezék, az holott azon gyertyát akkor-is égve találta, sőt abban semmi el nem éget, hanem olyan egészentalála, az mint hadta vólt; térdre etvén azért, s'az Bóldogságos Szűznek hálaát adván, azon szokott Litániáját megint elmondotta: mely csüda tételét az Bóldogságos Szűz annakntánna-is mindenkor el-követte, valamikor ezen Szent jámbor Remete házából ki megy vala víz/sza térésé ig.

Ellenben pedig az kik az Bóldogságos Szűz tiszteletit nem követik, azok is az csüdalatos Szent Anyának segítségét nem remélhetik, sőt büntetésekét várhattják, az mint egy Eretnek Cyprius névű Constántia Várasában lakozó Ember járt; ki Szombat napon az Bóldogságos Szűz Temploma mellett el-menvén egy ókór szekerrel, midőn az Litániákat hallaná, se meg nem állot, se süveget nem vetet, sőt az Litániákat kárhoztatá, és az minémű Bóldogságos Szűz képe az ajtó-előt állot azt rútol szidalmazván, eggyik szemét az nála-való kéffel ki-vájá, hogy azzal az Bóldogságos Szűznek
valami

valami mocskot tenne; az honnét, nem megszűze hanem csak egynéhány lépésnire menvén, im az őkrök megdühödven, az szekeret diribról darabra ronták, kinek egyik szege ilyenefen azon Embernek szemeibe esvén, azontúl az jobbik szemét, mellyet ő-is az Bóldogságos Szűz képének ki-vájt vala, ki tolyá, s' azon helyen az egész szeme ki folyván meg-vakúla fél szemére.

Igy bünteté azért Isten meg az Bóldogságos Szűz ellenségét, az ki az Szent Litániákat kárhoztatván az Bóldogságos Szűz képét ilyen nagy vakmerőséggel kíváná meg-rútítani.

Mi azért az kik az Bóldog Szűz szolgainak, és szolgálóinak tartjuk magunkat lenni, követsük-el az Szombat napi Bóldogságos Szűz Litániájának elmondását azon Bóldogságos Szűz képe-előtt; kivel nagy kedvet találván az tisztaságos Szűz-előt, bizvást el-hihettyük hogy minket is az mi utolsó szükségünkben, el nem hágy, hanem faradságunkat meg jutalmazza.

H A R M I N C Z - H A R M A D I K S Z O M B A T XXXIII.

Házadban ha vagyon az Bóldogságos Szűz képe, aztot minden Szombat napon gyakorta köszöntséd mondván, üdvöz légy Maria, nekem mindenkor kegyelmes Ajszszonyom.

AZ Angyali köszöntésnek nagy erejét minnyájan tudgyuk, mely-által az Bóldogságos Szűz Isten anyyá-

annyávé válafttaték, és így mentől gyakrabban kőfzöntyük az Bóldogságos Szűzet annyival kedvefleben véfzi.

OlváfoM az Példák könyvében, hogy egy jámbor Deák az Bóldogságos Szűz kepe-mellet mikor el-menne mindenkor azt mondá, áetatofsan Ave Maria, Domina mea; az-az: Űdvöz légy Maria, én Afzfzonyom: egyyik Szombat napon azért azon menvén az Deák által, midőn áetatofsan mondá az föllyül meg-írt fzókat, meg felele az kép mondván, Ave Serve fidelis. Űdvöz légy én hiv fzolgám, mely cfudára le térdepelvén mindenét az Bóldogságos Szűznek ajánlá, s' annak-utánna nagyobb buzgósfággal követé-el fzkott kőfzöntését, avagy Űdvözletit.

Máft-is olvasok Thomas Cantipratanus könyvéből lib. 2. cap. 29. part. 9. ki azt írja, hogy egy áetatof Iffiu vala, az ki az hadba adván magát az Bóldogságos Szűzről foha el nem feletkezék, hanem valahol képét láttya vala az Angyali kőfzöntéft el-mondá; midőn azért már meg-vénhednék, s' az fok febek miat-is az hadakozáfra alkalmatlannak látná magát lenni, az Bóldogságos Szűzhöz folyamodván, kíváná tudni mi álapatra kelletnék magát venni, hogy utólsó idejét az Iftennek, és az Bóldogságos Szűznek fzentelné, ugy rende le Iften, hogy az Cisterciens' Barátok-közze menne; de mivel fem írni, fe olvasni nem tudá, cfak az mit másoktól hallot vala azt követé. Hogy azért az Miattyánkat, és Űdvözletet meg-tanúlná, fokat mesterkedének az fzerzetes Barátok, de mind hafzontalan vala:
végre

vége arra a' négy, öt szóra nehezen meg taníták; Űdvöz légy Maria, malaszttal vagy tellyes, kit sok idő forgása-után elméjébe vévén, annyira szívében hata azon egynéhány szó, hogy valahol az Bóldogságos Szűz képét látná akár ennék, akár innék, akár pedig valami más dolgot cselekednék, mindenkor csak azt az ött szót, ugymint az Angyali köszöntést mondgya vala, és forgata elméjében, végre midőn ezen Szent szót egynéhány Elztendeig gyakorlaná, igen szép csendesen Istenben el-nyugovék.

Harmad' nappal azért, minekutánna el-temettetet volna, egy csudálatos fa nőtt ki az szívéből, kinek gyönyörűsége aranyas levelei valának, kikre arany bötükkel vala mindenikére fölírva ez ött szó ugymint Űdvöz légy Maria, malaszttal vagy tellyes, mely csudát halván az Püspök nagy sokasággal oda méne, és fölálván az testet, láták hogy az száján által jött volna azon facska ki az szívében lévén gyökere; föl-vévén azért az testet az Templomba vivék, az csudálatos fa-is örök emlékezetül el-tétek, de az levelei el-tünének.

Valaki azért az Bóldogságos Szűzhöz aétatos akar lenni, ezen köszöntést, kinek első találója Gábel Arkanyal volt, az Bóldogságos Szűz képe-elöt gyakorollya, hogy az-az dicsőséges, és bizonyára minden fzeretetre méltó Anya halála óráján köszöntse az ő köszöntőit, s'vezérellye oda az holot az véghetetlen Irgalmu Isten az ő Szentitől Szent Annával egygüt köszöntetik.

HARMINCZ-NEGYEDIK SZOMBAT

XXXIV.

*Azon légy, hogy Szombat napon valami jót cselekedgyél, az
Bóldogságos Szűz tiszteletire.*

AZ jósságos cselekedetek-által, mint egy szárnyai-
val szokot az igaz hitben lévő Keresztyén Isten
dicsőfséges színe-eleibe menni, mert az hit az jósságos
cselekedetek nélkül olyan, mint ha holt vólna, Szent
Pál Apostol tanítása-szerint-is : és így igen dicsíretes
dolog ha az jósságos cselekedeteket s' főképpen pedig
Szombat napokon az Bóldogságos Szűz tiszteletire el-
követtyük.

Haly erről egy példát, mellyet ír Vincentius Be-
luac. lib. 7. cap. 20. Hogy egy igen híres kép író vólt
Flandriában, az ki Szombat napokon az Bóldogságos
Szűz tiszteletire mindenkor ugyan azon Bóldogságos
Szűz képét szokta vala írni azon mesterkedvén min-
den erejével, hogy az Szeplőtelen Szűznek, és az kis-
ded Jéusúskának mentől szebben lehetne úgy írni ábrá-
zattyokat-le; Azonban történék egy Szombat napon,
hogy már el végezvén mind Űdvözítők, mind pedig
Szent Annyának Abrázattyát, s' tób tagjait-is igen é-
kessen; végre az gonosz Őrdögöt mentől rútabbúl lehe-
te kigyó képében az Bóldogságos Szűz lábai-alá írni; ki-
ért az

ért az Pokolbéli Sárkány rettenetesen el-haraguvék nem szenvedhetvén az Bóldogságos Szűz Tiszteletit, s' az maga gyalázattját nagy tűzelen elő-jöve, haraggal kérdé, hogy miért gyalázná őtet ilyen módon? kire felele az kép-író mondván: ezt méltán cselektízem, mert te minden gonosznak, s' rútságának kút-feje lévén, az Krisztus, és az ő Szent Anyja-által láb-alá vettettél, és már az által hatalmod el-rontatott. Erre mondgya az Sátán, ha ki nem tórlód innét képemet, meg-látod hogy bizonyára roszszúl fogsz járni: kivel nem gondolván semmit is, az Bóldogságos Szűznek ajánlá magát az Isten felő kép-író.

Elő-jövé azért az második Szombat nap is, ujobban elő-vévé kép-írását, s' midőn szintén az utálatos Sátánnak képét el-végezné, ujobban nagy zörgéssel elő-jöve, s' egy nagy szél-vészt támasztván, az házat egészen föl-forgatá, úgy hogy valamennyi kép, festék, s' más hol mi partéka vala az házban, azt mind őszve zavarná, s' az jámbor kép-írót-is ottan holt-elevenen hagyván, el-távozóék. Egy kevés vártatva azért föl-üdölvén az on kép-író, hogy minden partékáját őszve rontva látná, alázatos szívvvel folyamodék az Bóldogságos Szűz-höz kérvén, hogy mivel az Bóldogságos Szűz tiszteségeért szenvedné azt az kárvallást, méltóztatnék segítségét hozzá nyújtani: még el sem végezé imádságit, imé az Isten Angyala oda-jövé, mindeneket épségre hoza, és előbbeni helyre tévé, úgy hogy azokban semmi leg-kissebb kár sem történék: Kiért Istennek, s'

az Bóldogságos Szűznek nagy hálákat ada az jámbor kép-író, s' annak-utánna-is követé-el kezdett aétatos-ságát.

Innét-is láttyúk, hogy az Szombat napi jószágos-cselekedet az Bóldogságos Szűz előtt kedves, kit ha mi-is el-követünk, kétség-nélkül meg-is jutalmaztatunk.

H A R M I N C Z - Ö T Ö D I K S Z O M B A T

XXXV.

Szombat napokon végy egy kis üdöt arra magadnak, hogy Krisztus Úrunk kinszenvedéséről, és Bóldogságos Szűznek hét epefségéről, gondolkodván töredelmes szívvel szánakodgyál.

KI ád az én fejemnek vizet, s' szemeimnek könny-húllatásnak forrását, és sírok éjjel nappal az én üdvözítő Jésusomnak szörnyű kinnyain, s' keserves halálán, imé az keresztfán függ az, a' kitől mindenek függenek, meg-hólt az, a' ki az életnek kút-feje; az Istentelen Emberektől, nagy kínokkal kínoztatik, az Menyeyi Dicsőségnek fényes Koronája. O hallatlan dolog, O bizonyára csudálatos, és meg foghatatlan állapot; hogy az mi bűneinkért az ártatlan Jébus, ily rettenetes kint, s' halált kíván szenvedni: Mit mivelünk mi bűnnel rakott Emberek, micsoða orczával nézhettyük az mi

Üdvö-

Üdvözítőknek illy keserves hálálat; imé az nap, és hód bé homályosodnak, az kősziklák meg hasadoznak, s' mi azoknál-is keményebbek vagyunk, s' szívünk az gyönyörűséges szép Jánosnak halálán meg nem esik. Ihol az Bóldogságos Szűz Mariának gyenge szívét által-jára az ki-mondhatatlan nagy szívbeli fájdalomnak éles tőre, az egekben lévő Szent Angyalok-is mutatják mint egy szomorúságokat, hogy az mi meg keményedett szívünket meg-lágyítsák, s' tőredelmesség-által az igaz poenitentia tartásra vezérellyenek bennünket. Méltó tehát nekünk-is szívbeli buzdósággal az mi meg-váltó Kristusunk szörnyű kín szenvedéséről gondolkodván belső tellyes szánakodással lennünk, kinek emlékezeti mely kedves legyen Isten előtt, éz következő Historia meg-műtatta az Példák Tüköréből Ex. 5. de Pass. Hogy egykor, egy igen aétatos Embernek szokása vala, hogy az Kristus Kinszenvedéséről gyakorta emlékeznek: midőn azért egy napon nagyobb aétatossággal imádkoznék, kéré az Mindenható Istent méltóztatnék meg-jelenteni néki, mi csoda Jósságos cselekedet volna ő Szent Felsége-előt leg-kellemetesb. Mire nézve Kristus Urunk egy igen nagy keresztet hordozván hátán, megyen vala eleibe; kit kérdezvén hogy ki volna felele: én vagyok az János Kristus, az ki az Világ váltságáért szenvedtem, ha azért tudni akarod, mi csoda jósságos cselekedet leg-kedvesebb én-elöttem, tudgyad, az kedvesebb, ha az én keresztemet segíted hordozni.

Kire mondá az jámbor Isten-felő kereszttyén, Uram hogy bírjam el, e' nagy, és terhes keresztet; erre fe-

lele Üdvözítőnk, nem külső-képpen kívánom én hogy keresztemet hordozzad, hanem szívedben, az-az gyakorta emlékezzél meg az én számtalan sok kínaimról, s' keserves halálomról, kit érettetek szenvedtem, s' arról elmélkedvén szívbeli szánakodással légy, s' énnekem hálákat adván, halálomnak emlékezeti, az igaz tőredelmességgel mindenkor szívedben légyen.

Itt azért meg-mutatá az mi meg-váltó Krisztusunk, hogy az ő keserves könnyának, s' halálának emlékezeti igen kedves volna; kire nézve kérjük az Bóldogságos Szűzet, nyerjen nekünk Szent Fiától oly malasztot, hogy keserves ízenedését szívünkben forgatván mindenkor buzgósággal emlékezzünk Üdvözítőnk haláláról.

H A R M I N C Z - H A T O D I K S Z O M B A T

XXXVI.

Az egész Világon lévő gonosz tévőkért imádkozzal, hogy meg térjenek.

AZ világon lévő gonosz Emberek azért élnek az mint Szent Agoston Doctor írja, hogy vagy meg térjenek, vagy pedig az jók általok próbáltassanak mint az arany a' tűz-által: Mivel azért Isten ő Szent Felsege-is nem kívánja az bűnösök halálát, hanem
 hogy

hogy meg-térjenek, és éllyenek, illik azért nekünk is azon könyörgenünk Isten, s' az Bóldogsagos Szűz előtt mind azoknak meg-téréséért, hogy lelkeket meg-nyer-
vén, s' az Mennyei Bóldogságba vélek egygút men-
vén, nagy koronát nyerjünk Istentől ó Szent Felségé-
től ugyan azon örök dicsőségben.

Szép Példát olvasok Cantipratanus Tamás, másod-
dik könyvében; Hogy Lóvaniumhoz közel volt egy
igen aétatos Aszfizony, az mely gyakorta, s' főképpen
pedig Szombat napokon imádkozot az Bóldogságos
Szűz képe-előt az gonosz tevőknek meg-térésé-ért; tört-
tént azért, hogy azon jámbor Isten-felő Aszfizonnak
eggyetlen egy fia lévén gonosz társaságra adván magát,
a' jószágos cielekedetektől tellyeséggel el távoznék; kit
nagy szíve fájdalmával értvén édes Anyja sokat imád-
kozik, és bőjtöle érette, hogy fia meg-térne, végre
meg-halgattatván imádsága, azon feslett erkölcsű fia
halálra betegedvén gyonto Atyát hívata magához s'
szánván bánván vétkeik nagy szép készülettel, s' töre-
delmes szível vévén az Szent Sakramentumokat-is bé,
végre üdvőségeffen meg hala. Hogy azért tovább-is
imádkoznék lelkéért, az Anyja, s' bőjtölne-is sokat
meg-szabadulásáért őt egész Esztendeig, végre meg je-
lenék azon fia néki mondván, imé édes Anyám mind
az örök kárhozattól éltemben, mind penig most az
Purgátoriumbéli rettenes kínoktól a' te szép, s' aéta-
tos imádságid-által ki-szabadítottam, s' megyek már
az örök bóldogságra.

Igy

Igy szabadítaték azért az bűnös Ember az jó tétéményekkel az örök vezedelemtől.

Mást-is olvasok Szent Ersébet Magyar Országi András Király Leányáról, kirül ír-a Surius Menfe Novembri hogy egy becsületes Uri Aszszony menvén hozzája, kinek Fia igen feslett erkölcsű vala, kéré hogy Fiának meg-téréséért imádkoznék, el-hozván azon gonofz Fiát-is magával, kit magához híván Szent Őrsébet Aszszony kérdé, ha vólna é' kedve az meg-térésre, kire felele az Iffiu mondván: o én Aszszonyom kérlek imádkozzál érettem hogy az Isten adgyon oly malasztot az mely-által szolgálhassak néki. Térdre esének azért mindketten az Iffiúval, s' imé midőn Szent Őrsébet el-kezdené az imádságot, néki kezde az Iffiu melegedni, elannyira, hogy az feje tetejéből-is az nagy hévség-miatt az füst vastagon menne fel; hogy azért annyival inkább imádkoznék Szent Őrsébet, az Iffiúnak aétatofságáért; fel-kiálta mondván, o én Aszszonyom, elég immár az te imádságod, mire az hévség-miatt mely rajtam van, éppen el-lankadok; tovább-is imádkozván penig ujobban nagy szóval fel-kiált, elég már, elég az imádság, mert tellyességgel meg-gyuladot az szívem, le-hajtván fejét el-dűle, nem bírhatván tovább magát: mely dolog-után Szent Őrsébet fel-kele imádkozó helyéből, fel-emelé az Iffiát, és el-bocsátá; ki az Szerzetesek közzé menvén Istennek meg-téréséért hálákat ada, s' igen Szent életet viselt, annakutánna. Ily szép gyümcse lévén az gonofzok meg-téréséért-való imádságnak.

H A R M I N C Z H E T E D I K S Z O M B A T

XXXVII.

Az halálos betegségben lévőkért imádkozzál, hogy Isten adgyon azoknak vagy testi, vagy lelki vígasztalást.

SOha az Embernek az segítség nem szükségesb mint halála óráján, mert akkor mégyen vagy az örök Dicsőiségre, vagy az örök veszedelemre, kire nézve nagy könyörületesség, s' Isten-előt-is igen kedves dolog az halálos betegségben lévőkért imádkozni, hogy azoknak sziveket Isten erősítse meg az gonosz Sátán-ellen, s' adgyon oly buzgó áetatoiságot, az mely-által az örök kárhozattól meg-menekedvén, juthassanak oda, az hol Kristus Jépus az ő Szent Annyával, s' minden Szenteivel dicsőíttetik örökkön örökké.

Erről egy csudálatos példát ír Cesarius lib. 11 cap. 17. Hogy egy Cuno névű nagy, és Nevezetes Uri Ember, mely Málburg Várát birja vala, fölötte gazdag, és fok pénzzel bévelkedék : Ezen dus gazdag Ember gonosz életű és feslet erkölcsű vólt el-annyira, hogy az Istennel-is nem gondolván, minden fele gonofzságokat, s' gyilkofságokat, s' több más czégéres vétkeket is elkövetne, melyben negyven Esztendőnél tovább éle. Mindazonáltal végre eszbe vévén magát, bícsút vévén az Világtól az Szent Ferencz Szerzetibe méne,
Q
akarván

akarván életét meg-jobbitani, az hol annyira ment elő az poenitentia tartásban, hogy Istenről, s' az Bóldogságos Szűztől igen kedveltetnék. Azonban történek, hogy azon Cuno, nehéz betegségbe esnék, hívá azért az Szerzeteseket magához, mondván, imé az Világnak fok Esztendőkig Izolgáltam, az Isten szolgálattyanban kevés Esztendőket töltöttem, mindazáltal bizom az én Teremtő Istenemben, s Bóldogságos Szűznek érettemvaló törekedésében, hogy irgalmas, és kegyelmes léfzen hozzám; tudgyátok azért hogy én harmad nap mulván Szombat napon estve bizonyossan meg-halok, érelek azért, hogy imádkozzatok érettem, hogy az én meg-váltó Istenem az ő Szent Anyja érdemiért könnyörüllyön rajtam. Hogy azért az Szerzetesek harmad napra ujobban oda menének az beteghez, s' minden Sacramentumokat fel-adnának néki, minnyájan nagy áetatossággal imádkozának érette, kik között magais szépen imádkozván Isteneisen ki-múlék az Világból.

Azon időben vala egy Afzfzony-állat oda nem mezfze, kiben az gonosz lélek lakik vala, mely el-távozván egy kevés ideig tőle, ujobban vizsgálta térvén, belé méne, hogy azért az Pap meg látá, hogy az gonosz lélek vizsgálta tért volna, kérdé hogy holott járt volna, ki menvén azon személyből; kire azt felelé mondván. Most hala meg egy Cuno névű Barát, kinek halálára Tizen öt ezeren mentünk vala oda, hogy lelkét Pokolba vigyűk, s' azért mentem én-is oda nagy örömmel; Kérdé azért az Pap tovább-is mint járt volna, kire azt adá válafzúl; azok az átkozott fel-borotvált

Barátok

Barátok körül-fügván ágyát az betegnek, annyit birbétélének az Istennek, s' az Isten Annyának, hogy az ágyhoz közel sem mehetnénk; kérdé azért az Pap, hová lótt annak az betegnek lelke? azt mondá, az Magaság béli-lábaihoz vitetett, s' ihol lássad micfoda nagy rövidségünk vagyon nekünk Őrdögöknek, ez az Ember negyven Észteendőnél tovább szolgált nekünk, más Urnak penig csak három Észteendőig szolgált, még is el-vitte tőlünk; minek utánna azért el-vitetett volna, mi magunk-között őszve veszvén, egymást kárhoztattuk, én is ide vízfza térék, hogy szomorúságot enyhítsem.

Ezen példából azért meg tetczik micfoda szükséges dolog az halálos betegségben lévők-ért imádkozni, cselekedgyük mi is ezt, hogy mások-is imádkozván halálunk-kor érettünk, az gonosztól meg-mentsenek. akkor tudniillik midőn az lélek az Testtől el-válik, s' az rettenetes ítélő Bíró eleibe kinszeritetik menni, az holt minden jó és gonosz cselekedetéről számot adván, az utolsó Sententiát ki-vészi, vagy az örökké való életre, vagy pedig az örökké való-halálra, és veszedelemre.

HARMINCZ-NYOLCZADIK SZOMBAT

XXXVIII.

*Mindenedet ajánlyad az Istennek, és az Bóldogságos Szűz-
nek, s' add oda, ugy hogy valamire parancsollja, kész, lé-
szesz minden javaidat arra fordítani.*

Minden igaz Keresztyénnek kötelelése az, hogy magával, hogy ez Világon lévő jókat az Felső-
ges Istentől vétén, viszfzont alazatos hál-adással ó Szent
Felsőgének ajánlyuk mindennémű javainkat, sőt ma-
gunkat-is; kit annyival alkalmatosabban, és hathatósban
vihetünk véghez, ha az Bóldogságos Szűznek-is Isten-
után mindenünket oda adgyuk, ugy hogy valamire pa-
rancsollja, arra fordítani készek légyünk; mely dolog
igen dicsíretes, s' az Bóldogságos szép Szűz-előt fölötte
kedves, kit bizonyít Octavius Pancirolla in sua Ro-
ma. Hogy Patricius János névű Romai nevezetes Ta-
nács Ember, fölötte sok kincsfelbévelkedvén, abban
vala szerencsétlen, hogy semminémű maradékja nem
vólna, kinek hagyhatná annyi számu gazdagságát.

Látván azért már vénségére, hogy illy szerencsét-
len vólna, az Bóldogságos Szűznek esedezék, hogy méltó-
ztatnék minden értékével parancsolni, s' meg-jelen-
teni hová kellenék javait fordítani.

Meg

Meg tetzvén azért az Bóldogságos Szűznek Patri-
cius János illy szép, s' buzgótságos aétatósága, meg je-
lenvén nagy dicsőségben, kívánta azon gazdagságot
az maga tiszteletire fordítatni, úgy hogy az Esquilinus
hegyen egy Templom építtetnék; kinek mi vóltát,
maga az Bóldogságos Szűz meg-mutatá, közép nya-
ron igen szép fejér havat bocsátván azon hegyre, oly
rendesen, az mint kívántatott azon Templomnak fun-
damentomit vetni. Mellyet el-követvén Patricius Já-
nos, annakutánna Liberius Pápa-által fel-Szentelteték,
az Bóldogságos Szűz képe az Oltárra helyheztetvén, az
holott sok szép csudák történnek mostanság-is Isten, s'
az Bóldogságos Szűz tiszteletire. Ittis meg mutatá Is-
ten, hogy Szent Annyához-való buzgótságát Patricius
Jánosnak kedvesen vette.

Olvasom Matthæus Péter könyvéből, Anno 1610.
pag. 476. Hogy Francia Országban egy Priscus névű
Franciai Király, ki még Pogány vala, hogy hallotta
vólna az Sidótságtól ez-előtt két Ezer Esztendővel,
hogy egy Szűz egy Fiat szúlne ez Világra, ki meg-vál-
tója leszen az Emberi Nemzetnek, Carnotumban fara-
got Bóldogságos Szűz képéhez, kit annakelőtte csinál-
tattanak vala az Druides Papok méne Országának fő
Tagjaival, s' az egész Országát, Birodalmát az szüendő
Szűznek ajánlá, kiről levelet-is írata, s' azon kép-ele-
ibe tette, az mely kép most-is ott tartatván, sok csu-
dák történnek azon helyben.

Ihol Priscus Király Pogány vólt s' az Bóldogsá-
gos Szűz nem-is születtetett vala, akkor ez Világra

midőn tiszteltetett ezen Priscustól, s' még-is csudák történetenek ottan Isten malaszttyából, sok nyavalyától szabadítván-meg az Emberek : mennyivel inkább mutattya Isten minékünk meg magá irgalmaságát Szent Anna kedvéért, ha minden javainkat buzgó szívből néki ajánlyuk.

HARMINCZ-KILENCZEDIK S Z O M B A T

XXXIX.

*Ha az Jésus, avagy Mária nevét halloa Szombat napon,
tégy egy aétatos fobázkodást.*

AZ Emberi nemzetnek halálos ellensége az Pokolbéli Ördög semmitől úgy nem irtózik mint az Irgalmas Jésus nevétől, mert az a' Szent név minden Nevek-főlött vagyon, úgy annyira hogy azon Szent Névnek minden térdek meg hajolnak, Menyben, és ez földön, sőt még-Pokolban-is, s' minden nyelv megvallya, hogy az Ur Jésus, az ő Szent Attyának Dicsőségeben ül; Ezen Üdvözítőnk Szent Neve-után, leg nagyobb az Bóldogságos Szűz Maria Szent Neve, kit-is mikor az Pokolbéli Sátán hall, nem csak megrettenik, de el-is távozik az Bóldogságos Szűzet buzgósággal nevező hívektől, és így igen üdvösséges dolgot cselekefzünk, ha ezen Szent Neveket gyakorta mondván, aétatoffan emlékezünk felőlek.

Irja

Irja Cantipratanus lib. 2. Cap. 49. Par. 14. Hogy egykor vólt Brabantiában egy igen aétatos Apácza Szüz, mely annak-előtte Sidó leány lévén Ráchelnek hívátatek, s' fölötteszép-is vala kinek is meg-térésében, így dicsőítették az Bóldogságos szép Szüz.

Ezen szép Leány Sidó Attyával Annyával együtt ment egykor Lovánium Városába bizonyos kereskedés-miatt, s' már hét Éisztendős lévén. gyakran hallya vala az Keresztyén gyermekektől az Szentséges Maria Nevét, kit igen örömeft halgatván, kérdé az Keresztyén Gyermekeket, hogy micfoda Név vólna az? kik azt felelék, hogy az Isten Annyának neve légyen, kire fel-gerjedvén igen az szive, valamikor azon Szent Nevet hallotta, mindenkor fel-emelvén az égre szeméit, sohajtott nagy szívbeli aétatofsággal, s' ottan lévő Papi Emberhez (kinek Reinecia vala neve) menvén kéré, hogy mondaná meg ugyan igazán, mi vólna a' Maria Neve ? látván azért az jámbor Isten félő Pap, hogy az Istennek lelke munkálódnék véle felele, kérdvén ; én kedves Rachel leányom, az minémű Nevet én-tőlem kérdesz, tudgyad hogy az Isten Szent Annyának Neve, az ki ez egész Világnak megváltóját Nemzette, s' szülte ez Világra ; azért édes Leányom annak az nagy Szüznek, s' az ő Szent Fia kedvéért akar sz é' Keresztyénné lenni? kire felele, igen-is akarok, de kérlek édes Atyám, had ne tudgyák e' dolgot az én szülém, kit észébe vévén azon jámbor Papi Ember, kezdé az igaz hitre oktatni, s' végre arra hántani, hogy meg-keresztelkedék.

Azonban

Azonban a' Pokolbéli Sátán látván ez gyenge Szűz Leánnak az Keresztségre való akarattyát, Szüleinek dolgát meg jelenté, kik elakarván onnét más Városba Leányokat vinni, estve izökve ment az föllyül meg irt Paphoz, kérvén hogy segitse, s' ne engedgye el vitetni ; kire azt felelé az Pap ; imé édes Leányom az Apáca Szűzek Calastroma-előt várlak-meg, ez éjjel, jőj oda, s' gondodat vífelem. Haza menvén azért, aláza toffan kéri vala az Bóldogságos Szűzet ne hagyná el, kinek Szent Nevében vetette volna minden bizodalját, s' remenségét. Hogy azért Attya, s' Anyya szobájában volna, s' mind ketten igen vigyáznának reá, imé minnyájan el-aluván az szeplőtelen szép Szűz Maria meg. jelenvén néki mondá, jere velem Catharina, mert a' léfzen ez után, az te Neved, s' meg szabadítlak ; elméne azért az Bóldogságos Szűz-után, ottan találván az Kalastrom-előtt a' meg nevezett Papot meg kereszttelték Catharina nevet vévén magára, az hol igen Szent életet vívelt az Szerzetben, s' végre igen üdvősféfen múlt ki ez Világból.

Igy azért ittis meg mutatódot az Szentséges Maria nevet szeretőknek, minémű jutalma légyen Isten, s' az Bóldogságos Szűz-előtt azon Szent Névnék aetátossággal-való gyakorlásáért. Mert az Ur Jépus Kristus Neve után olyan nagy Név az Bóldogságos Szűz Maria Neve, hogy azt csak halván-is az Pokolbéli Sátán nagy rettegve el-szalad, nem álhatván az Felséges Isten Anyjának csak nevezetit-is, tudván hogy az Bóldogságos Szeplőtelen szép Szűz-által jött ez Világra az, a'
ki az

ki az Pokolbéli karokat maga Isteni hatalmával, s' erejével meg-rontotta.

Valaki azért azon Isten dűcsőséges Szent Annának nevét tisztá szivből gyakorollya, bizonyára meg nem szégyenítettik.

NEGYVENEDIK SZOMBAT

XXXX.

Szent Józsefet bíjad segítségül, hogy vezessen az Isten, s' az Bóldogságos Szűz szeretetire.

AZ Bóldogságos Szűz Maria Jegyese, Dicsőséges Szent József, noha Dávid Király Nemzetségébőlvaló volt, egyút az makula-nélkülvaló Szent Szűzzel; mindazonáltal alázatos állapotban viselé magát, úgy viselte az tisztaságos Szűznek-is gondgyát, hogy Szűzességében semminémű gáncs avagy makula nem történt, mert, ő-is tisztá, és Szűz vala, kiért illet hogy az Bóldogságos Szűz-is ollyannak adattatnék, az ki az Szűzességet, és tisztá életet magával hordozná. Nem kel azért kételkedni abban, hogy valaki Dicsőséges Szent Józsefet tiszteli s' szereti, és segítségül híja az Irgalmasság Annánál-is az Bóldogságos Szűznél kedves, és kelemetes dolgot cselekezik.

Azt írja Gotsalcus Sermone 68. hogy Franciaországban Dolis Várasához közel, volt egy Bóldogságos Szűz Képe Szent Józseffel egyút egy Kalastrom-előtt fel

R

írva:

írva : Azonban bizonyos Eretnek Emberek menvén azon-álat, láták az képet, s' igen meg csúfolak, annyival-is inkább, hogy Szent József ottan fel vólt írva az Bóldogságos Szűz-mellet, nem álhatván azért az Isten-telen Emberek az Catholicusok aétatoságát, káromkodni kezdenek az Szent Kép-ellen, kárhczatván Dicsőséges Szent József-et-is, tisztátalanságot költvén reá; hogy azért ezen Emberek ottan zugolódnának imé egy aétatos Afzúny, ki Szent Józsefhez kiváltképpen-való aétatosággal vífelteték le térdepelvén, buzgó ízívvel imádkozék Istennek, s' az Bóldogságos Szűznek, ugy Szent Józsefnek-is, hogy ne tzenvedné illy képtelen káromkodásokat, e' gonosz Embereknek. kik látván az szegény Afzúnynak aétatoságát, éppen néki dühödének az képeknek, s' fogván egyike közüllök egy nagy követ, ketté töré az kised Jézus kezét, s' midőn az többinek-is el-akará törni kezeit, az földre le-esvén, egy szem-pillantásban ki-múlék ez Világból, az képből pedig vér folya ki, nagy sűrűséggel.

Azonban hogy más tárfa oda menne, baráttyát akarván az földről fel emelni, azontúl az gonoszok belé bujván s' el szaggattatván az-is szörnyű halállal hala meg, az Képhez pedig sok Népség futván, az ki-folyó drága Vért fel-vévék, az Kép-is kontósér mindenek csudájára el-szaggatá, s' éppen az mellyéig le voná felső ruháját, hogy látnák minnyájan minémű illetlen dolog történt-légyen Isten s' az Bóldogságos Szűz, s' Szent József képen ; kit látván az egész népség le térdeplének, és nagy buzgólsággal kérék Istent, s' az Bóldogságos Szűzet

Szűzet, ugy Szent Józsefet-is, hogy mivel az Iatrok érdemek-szerent való büntetéseket vették méltóztatnék az több jámbor híveknek meg-kegyelmezni Szent Annának, s' Szent Józsefnek érdemiért.

Ne kövefsük azért az gonosz tévőknek cselekedetit hanem tisztellyük az Krisztus Szent Annának Szent-séges Jegyesét, ugy mint Szent József Pátriárkát, kérvén hogy hozzánk legyen minden segedelemmel főképpen pedig az mi utolsó szükségünkben, ugy mint halálunknak óráján.

NEGYVE-NEGGYEDIK SZOMBAT

XXXI.

Az őrző Angyalhoz mondgy egy imádságot, hogy azon napon, az egész bétben általmazzon minden gonosztól.

VAlamint hogy az háladatlan-ság igen utálatos vétek, ugy az jó teteményekért-való háladás felette dicsíretes dolog, minthogy azért Istennek bölcs-rendeléséből minnyajunk általmára adatott egy Őrző Angyal, az ki minket az veszedelmektől meg-általmazzon, bizonyára méltó azokhoz hál adó szívvel lenni, s' együtt azon Őrző Angyalnak könyörgeni, hogy minden testi, és lelki veszedelemtől meg általmazzon, kit örömeit el-is követ, ha láttya igaz szívbeli buzgóságunkat,

ságunkat, Istenhez, s' az ő Szent Annjához, s' az Menyei Dicsőséges Szentekhez, ugy az Szent Angyalokhoz, az kik az ő Testamentomban-is az Szent Irás mondása-szerént fok hasznos szolgálatokat tettek mind Abrahámmal, Lottal, Iákobbal, az Iffiu Tobiással; sőt az egész Sidófsággal-is midőn Ægyptusból tűzes otzlop képében vezérlenek-ki az Izraël népét, s' annak-utánna-is Senákerib-ellen erős harczot tévének, az Sidófsággal-mellet; végre Gábriel Arkangyal-is, ki azt a' nagy örömré méltó követséget vivén az Bóldogságos Szűznek, Isten Annjának nevezé. Igy azért az új Testamentomban-is fok számtalan csudákkal rakva e' széles Világ, az mit a' Szent Angyalok cselekedtek az Emberek szolgálattára.

Azt írja Simeon Metaphrastes Szent Cziczelle avagy Cæcilia Szűz és Mátyr életéről, hogy az igen csudálatos ékes ábrázatu Szűz vala, ki édes Atya kintzerítéséből egy Valeriánus névű igen Nemes Iffiuhoz méne, ki midőn az lakodalom-után imádkoznék, imé Valeriánus az ő jegyeséhez bé-méne, azonban mondá az Szent Szűz édes jegyefem Valériáne az Isten Angyala vagy én-velem az ki szűzefségemet őrzí, azért kérlek ne báncs engem Világi szeretettel, hanem lelki szeretettel, mert egyéb-ként félek tőle hogy roszszúl ne járj; kire felele az Iffiu, imé ha meg mútatod az Isten Angyalát, szódat fogadom, de ha nem, meg-kell halnod ha mást szeretzen kivüllem, kire mondá Szent Cziczelle, ha az igaz hitre tériz Valeriane, meg látod az én Ő-ző Angyalomat, kire-is reá alván Valerianus, Szent Orbán Pápa-által
meg

meg keresztelteték, és imé házához menvén Szent Czi-
czelét imádságban találá ki-mellet egy igen szép, s' fő-
lőtte fényes Angyalt láta, kinek kezében gyönyörűsége-
s szép Liliomból, s' rósákból álló két kőszórú vala,
eggyikét azért Valeriánusnak, s' az másikat Szent Czi-
czellének adá mondván, én ezeket az kőszórúkat néktek
hoztam, mellyek az Paradicsomi Virágokból kőttet-
tek, ezek mindenkor frissek maradnak, kiket más nem
láthat, csak az ki a' tisztaságot szereti, s' így minden-
kor vélek marada.

Maft-is olvasok ex lib. Doctrinæ, de Patientia,
num. 5. Hogy vólt egy igen jámbor Remete, ki vén-
ségére el-betegesedék, s' midőn senki segítője nem vól-
na folyamodék az Istenhez, és az Bóldogságos Szűz-
höz, méltóztatnék segítséggel lenni hozzája, imé azért
az Irgalomságnak Istene az ő Szent Annyának érdemi-
ért meg-halगतván az jámbor Remete alázatos kérését,
rendele egy Angyalt, az ki nem külömben szolgál vala
néki, mint egy fogadott szolga

Oda menvén azért más jámborok látogatására, lá-
ták az Isten Angyalt nagy csudálkozással, kiknek mon-
dá az Isten felő Remete, senki nem vala segítőm im
azért az nagy irgalmu Isten az ő Szent Anya esedezé-
séért, Angyalt adá mellém, az ki éltemben segítene s'
íhol majd holtom-után Menybe vinne, mely szókra
azontúl az ő Istenének ki-adá lelkét.

Ha azért jó halállal akarunk ez Világból ki-múlni,
szükség hogy őrző Angyalinkat is segítségül hívjuk. kik
valaminthogy éltünkben mindenüt veünk vannak,

egy halálunknak óráján-is nagy segítségül vannak. Fő képpen pedig ha az Szent Angyalokat gyakorta köszöntvén, azoknak segítségét buzgótságos szívvél kívánjuk, az kik egyébként is Istentől ő Szent Felségétől nekünk őrzésünkre, és óltalmunkra rendeltettek ; úgy hogy ha jó tanácsokat követjük, holtunk-után lel-künket örömmel vízik Isten-ekibe.

NEGYVEN-KETTŐDIK SZOMBAT

XXXII.

Szombat napon az Bóldogságos Szűz tisztességére alázatos légy.

AZt mondgyák az Bölcs Doctörök hogy az alázatozság a' jószágos cselekedeteknek édes Anyja, melyből mint egy igen szép tiszta kút-öböl származnak az több jó cselekedetek ; kinek micfoda hatzra legyen, maga az Bóldogságos Szűz meg vallya, midőn azt mondgya, magasztallya az én lelkem az Urat, és gyönyörködök lelkem az én Üdvözítő Istenemben, mert meg tekinté az ő szolgálójának alázatozságát, imé azért bóldognak mondanak engem minden Nemzetségek. Bizonyára nagy, és Isten, s' az Bóldogságos Szűz-előtt igen kedves dolog az alázatozság, kit maga-is Példájával-meg mutatot az Kristus Jéhus. az mi váltsá-gunkért, mennyekből alá ízálván.

Erről

Erről szép példát olvasok, Ex lib. Patrum de Humilitate. Hogy egy áetatos Remete vala, ki az Bóldog-ságos Szűzhöz kiváltképpen-való áetatosággal vieltették, midőn azért egySzombat napon nagy buzgósággal imádkoznék, kéré az Felséges Istent hogy méltóztatnék meg-mutatni néki, mi tévő légyen, hogy Szent-ségében gyarapodhassék. Azt adá azért Isten ő Szent Felsége válaszul, hogy menne egy gazdag Archimándritához, s' ottan meg tudgya mit kellesték cselekedni; midőn azért el-indúlna, Isten meg-jelenvén az gazdag Embernek, monda imé jó hozzád egy Remete, hadgyad azért meg néki, hogy kezében vévén az ostort őrizze disznaidat, s' légyen azoknak Pásztor, az mig én akarom. El jőve azért az Isten-felő Remete, s' midőn az házba bé-menne, kőszöntvén egymást, kérdé, az Gazdag Embert hogy mi tévő légyen, hogy Menyeknek Országát meg-nyerhesse: kire felele az gazdag Ember, meg cselekezed é' azt, a' mit mondok? erre mindgyart kőté magát az vén Remete; monda azért az Archimándrita egy ostort vévén kezében; imé az ostor, vedd kezedben, s' légy Pásztor az fertés marháimnak, s' őrizzed azokat: kit halván nagy készséggel, meg cselekevé, s' hajtván az marhákat azokat őrizi vala.

Meg látván azért az kőtség az Szent Remete dolgát, igen csudálkozának rajta, s' csúfolni kezdék mondván, ihol ezen Embert Szentnek tartók lenni, s' imé, vénségére meg bolondult, vagy az őrdög bujt belé, hogy disznó pásztorságot venne magára, nem tekintvén szerzetes állapattyát.

Igy lévén egy ideig, végre Isten ő Szent Felségē meg jelenvén, alázatosságát igen kedvesen vette, s' vízfzont előbbenni lakó helyre küldé, az hol Isteneesen végezte életét.

Az gonosz Sátán-is kiváltképpen gyűlöli az alázatosságot az mint ugyan azon könyvben olvasom hogy egy jámbor Szerzetes Barát, midőn az Bóldogságos Szűz képe előtt le borulván aétatossan imádkoznék, nagy fenyetségben jöve az gonosz Ördög elő mondván, imé én te hozzád küldettem, mert én vagyok Gábrriel Arkangyal hogy meg vigasztallyalak. kire felele az alázatos Szerzetes, lássad hogy ne talántán máshoz küldettél, mert én nem vagyok arra méltó hogy az Felséges Isten maga Szent Angyalát küldgye hozzám; nem álhaván azért az kevély Ördög ez alázatos feleletet, azontúl el-tűnék szégyen vallással.

Légyünk azért alázatosak, hogy Isten az örök bóldogságban magasztallyon-fel bennünket, mert valaki fel magasztallya magát, meg aláztatik, s' az ki meg alázza magát fel-magasztaltatik.

NEGYVEN-HARMADIK SZOMBAT XXXIII.

Mindent az Isten, s' az Bóldogságos Szűz tiszteletire cselekedgyél Szombat napon.

B Oldogok az kik jól meg-gondollyák az Szeplőtelen Szép Szűz tiszteletit mit tégyen, mert Isten-után

után nagyobb istápja az igaz Keresztyéneknek nincsen annál az minden tisztetleire, s' szeretetre méltó Anyánál; És így igen údvőrséges dolgot mivelünk, ha az mi cselekedetinket az Bóldogságos Szűz Tisztetleire fordíttjuk, mindenkor ugyan, de kiváltképpen Szombat napon, mely egyéb-aránt-is az Szeplőtelen Szűz tiszttségére rendeltetett.

— Igen jeles példát ad erről előnkbe Tilmannus Brodenbachius Sacrarum Collationum lib. 2. Cap. 30. Az Ezer öt Száz ötven-negyedik Esztendőben Belgiumban Lubekke névű Városban közel Tenermundához volt egy jámbor Isten-felő Mólnár, ki midőn alkalmas gazdagságra, s' értékre ment volna, nagy aétatofsággal vifelteték az Bóldogságos Szűzhöz, s' minden Szombat napon valamit cselekevék, éppenséggel az Bóldogságos Szűznek ajánlá. Ezen jámbor Isten-felő Ember nagy nehéz nyavalyába esék egykor, kiben tovább-is elnehezedvén, három egész Esztendeig ágyából föl nem kelhete, mind ezen nyavalyás betegségében-is nem zúgolódek, hanem Istenért, s' az Bóldogságos Szűzért nyavalyáját nagy békefséges tőrreffel szenvedé.

Midőn azért egy Szombat napon az Bóldogságos Szűz Születése napja volna keservefen siránkozék, hogy az Templomba nem mehetne, haz hol, az Szeplőtelen Szűznek szívbeli buzgófsággal szolgálhatna, kérvén nagy alázatofsággal az Mennek földnek Királynéját, méltóztatnék segítségét, s' irgalmafságát hozzája mutatni, s' ezen nehéz nyavalyából ki szabadítván megengedni, hogy az Templomba meheffen, s' ott az maga kötelefséggé.

teleségének eleget teheffen, kívánván az Bóldogságos Szűz tiszteletit tellyes erejével előbb mozdítani.

Hogy azért fok fohászokodásokat bocsátana szívéből, s' folyamodnék tovább-is az Bóldogságos Szűzhöz: imé az könyörületességnek ékes forrája az Bóldogságos Szűz Maria, ki-mondhatatlan nagy fényességben alá szálla Mennyekből, több fok szép Mennyei dicsőséges Szűzek Seregivel, kik-is külömb külömb-féle drága, s' igen fényes köntösökben valának. Közellyebb mennvén azért az Istennek dicsőséges Szent Anna, a' beteg Emberhez, igen gyenge, és kegyes szóval mondá: édes jámbor szolgám, az ki az Szombat napot nékem ajánlottad, meg-halgattam könyörgétedet, s' kéréfedet [bé tellyesítem ; viteds azért magad, az én tiszteletemre, építettett Szentegyházba, az holott minden nyavalyádtól föl szabadúlsz, s' ezen Országokban nagy haboruságok léfznek, az Emberek fok bűneiért, téged mindazáltal meg óltalmazlak minden veszedelemtől.

Az kőtségnek penig meg mond, hogy pœnitentiát tarcsanak, mert másképpen nagy veszedelem követi őket : Ez szép látás-után oda viteti az beteg Ember magát az Bóldogságos Szűz Templomába, az holott az Bóldogságos Szűz képe-előtt le-tétetvén, nagy lelki vígasztalással imádkozván hálákat ada Istennek, s' az Bóldogságos Szűznek hozzája mutatott irgalmaságáért. mely imádság-után föl-kele székiből minnyájoknak csudájára, s' nagy egésségessen az óltárhoz méne, az hol le-borúlván ujobban mindenét az Bóldogságos Szűznek

Szűznek ajánlá, s' szerzetbe adván annak-utánna magát, igen Szent életet vívelt, s' azt az Szombati aétatosfágot, mellyet kezdett vala, hogy tudni-illik minden cselekedetit Szombat napon az Bóldogságos Szűz tíf teletire fordítaná, nem csak el-követé, de még az több napokban-is azon aétatosfágát hóltig meg-tartá,

NEG Y V E N - N E G Y E D I K S Z O M B A T

XXXIV.

Az Bóldogságos Szűz képét Szombat napon aétatoffan csókold-meg, ha többszer nem, leg-aláb egyszér bóldog ki-múlásod-ért.

AZ Istenhez, s' az Bóldogságos Szűzhöz- való nagy, és szívbeli szeretetnek eggyik nem utolsó jele, ha az Bóldogságos Szűz képét valaki igaz, és buzgó szívből kivált képpen pedig Szombat napon meg csókollya, hogy külső képpen-is meg-mútafsa azt, az kit az igaz szívbeli szeretet tart belső képpen-is magában; Igy azért mi-is járullyunk az mi nagy és Kegyelmes Anyánkhoz tellyes szívünkben, s' valamenyire az Emberi erőtől lehet járullyunk hozzája, mútafsuk magunk szívbeli szeretetünket az aétatos, és Istenes csókkal, Szentséges képét abban nagy alázatosfággal tisztelvén.

Alexius a' Salo írja az maga Példa könyvében, hogy vólt egykor egy kimondhatatlan gonosz, Istentől

el-fajzot Lator Hadi Tiszt-vifelő; ki számlálhatatlan fok Ember ölésekben, s' más igen nagy czégéres vétkekben vala részes, ugy annyira, hogy az jó teteményekről ingyen sem gondolkodnék, annyival-inkább utolsó kárhozattyaról.

Vólt pedig ezen gonosz Embernek egy igen szép, és aétatos Felesége, ki az Bóldogságos Szűzhöz kiváltképpen való szeretettel vifeltetett, mely minden Szombat napon az házában lévő Bóldog Afzszony képét nagy lelki buzgótsággal csókolgattya vala, könyörögvén jazon, hogy az Irgalmatságának Anyja az Bóldogságos Szűz Maria méltóztatnék gonosz életű Urát jó, és Istenes életre téríteni: Azonban kéré Urát-is hogy legalább Szombat napokon az Bóldogságos Szűz képét midőn látná, szívbeli buzgótsággal kőzföntené egy üdvözlettel, bűneinek bocsánattyaért.

Történék azért egykor, hogy meg irt aétatos Feleségének javallásából egy Szombat napon az Bóldogságos Szűz Templomába menne eggyütt jámbor Feleségével. Ott azért kéré ujobban Urát, hogy egy Üdvözletet mondana az Bóldogságos Szűz tiszteletire tiszta szívből, kit végre el-követte, noha nem igen nagy aétatósággal.

Azonban hogy az Bóldogságos Szűz képére (kinek ölében vala az kised Jésus) vetné szemeit látá, hogy az mi Üdvözítőnk képe teli vólna az fok számu sebekkel, minden felől ki-csurogván az Vér testéről; kin igen megéjedvén végre az szánakodásból haragra gerjedvén, kérdé. O! Bóldogságos Szűz Maria, kicfoda az, a' ki

az, a' ki az te Szent Fiadat ily rettenetes sebekkel mérzlette meg bántani? bizonyára nem méltó az, ez Világon-váló életre. Kire felele az Bóldogságos Szűz képe, te vagy ugy mond az, a' ki ezeket az Sebeket ejtetted az én Fiamon, s' az te hozzád hasonló Istentelen Emberek. Ezen szókra térdre esvén, nagy szívbeli fájdalommal kezde Feleségesftúl az Bóldogságos Szűznek könyörgeni, hogy szerzene kegyelmet Szent Fia-előtt kire midőn az Krisztus képe el-fordúlna, az Bóldogságos Szűz nagy kegyeffen kéri vala Szent Fiát hogy engedné-meg ezen Latornak, kit véghez-is vivén meg hagyá hogy oda jőne az képhez, s' azt cíókolná meg nagy tőredelmes szívvel: kit midőn el-követne, minden csókra egyik egyik sebe el-múlék, mind addig míglen az egész sebek csókok-által el-múlnának.

Azon órában ellene monda az feslet erkölcsnek, és Istenes jámbor életet vífele hóltaíglan, mindenkor az midőn lehetett nagy aétatósággal csókolgatván az Bóldogságos Szűz képét.

NEGYVEN-ÖTÖDIK SZOMBAT

XXXXV.

Ha lebet minden Szombat napon olvas avagy halgas egy historiat az Bóldogságos Szűz csuda tételéről.

IGen dicsíreteffen szókták az Bóldogságos Szűz hívei el-követni, hogy minden Szombat napon az Bóldogságos Szeplőtelen Szűz tisztességére bizonyos

imádságokat avagy Historiákat szoktanak olvasni, mellyel-is meg-akarják mutatni, hogy tehetségek-ízerént kívánnak annak az mi örömmünk kút-fejének, ugy mint az Isten Szentséges Annyának kedveskedni; mely dolog is mely kedves, és kellemetes légyen mind Isten, s' mind pedig az Bóldogságos Szűz-előtt, noha sok csudákkal meg mutatta, mindazonáltal ez következő Historiából-is ki tetczik, hogy igen kedveffen vérszi az Bóldogságos Szűz, ha valaki Szombat napon felőlle áetatosfan emlékezik.

Irja Julianus Pomarius, kit citál Canisius Péter, hogy vólt Spanyol Országban egy Hildefonfus igen Szent életű jámbor Papi ember, ki annakutánna Toletumi Ersekségre emeltetett vala. Ezen Szent Erseknek szokása vólt, hogy minden Szombat napokon, az Bóldogságos Szűzről valami szép áetatos dolgokat mondana az kőtségnek, kivel sok Eretnekséget-is téréte meg, s' hozta az igaz hitre ókót.

Történék pedig egykor, hogy egyyik Szombat napon sok néppel menne az Bóldogságos Szűz Templomába ugyan a' végre, hogy az Bóldogságos Szűz tisztaságáról, és csudálatos vóltáról prædikállana az kőségnek, kik-is igen ohajtyyák vala szép Istenes beszédének hallását.

Hogy azért bé-menvén az Templomba az Oltár eleibe menne, imé az Bóldogságos szép Szűz Maria, minnyájoknak seme láttára az Ersekség székeiben nagy fényességben ülven, föl-kele, s' hozzája menven nagy kegyelsen kőszöné Szombati áetatosfágát, s' hozzája
való

való szeretetinek jelét akarván meg mutatni, egy igen gyenge szép fehér fátyol-ruhát ada ajándékon maga kezével néki, melyben föl öltözvén prædikálla az egész Népségnek, kik is, e' csudát látták vala ; az Bóldogságos Szűz pedig vízfűza menyén Mennységbe ki-mondhatatlan szép illatot hagyta az Szentegyházban, mellyel az egész népség bé-telvén, dicsíré az Istent az ő Szent Annában.

Ellenben pedig mint járnak azok, az kik ez ilyen Istenes dolgot utállják, meg írja Tilmannus Brendebach, lib.2. Hogy midőn egy feslett életű Afzszony-állat maga szolgálójának, ki-is igen aétatos vala, egy Szombat napon midőn az Bóldogságos Szűz Menybe menetele napja volna, meg hagyná, hogy földöt készítene ; azon szolgáló kéré Afzszonyát, hogy inkább menne az Bóldogságos Szűzről léendő prædikátióra, s' hagyná az földöt más időre, kire felele az gonosz Afzszony, mit gondolok én az Bóldogságos Szűz dicsíretinek hallásával, az is csak olyan Afzszony volt, mint te, csak készítsed az földöt. El méne azért az Leánzó, s' fát rakván a' tűzre, semmi úttal meg gyulladni nem akara, sőt Afzszonya oda jövén, s' segíteni akarván szolgálóját, midőn az Tűz-helyre vetné az fát, azontúl egy tűzes golyobis ugrék ki az tűz-helyből, s' házat föl gyújtván éppen őszve égeté. ily gyömolcse lévén az Bóldogságos Szűz tiszteleti meg bán-tásának.

N E G Y V E N - H A T O D I K

S Z O M B A T

X X X X V I .

*Midőn estve le fekszel, kérjed az Istent az Bóldogságos Szűz-
által, adgyon valamely lelki vígasztalásra-való álmod.*

NOha midőn ébren vagyunk, akkor vagy az Isteni szölgálatnak ideje mindazon-általazzal-is nem vétünk, sőt dicsíretes nagy jót cselekezzünk ha estve midőn le-fekszünk, kérjük az Bóldogságos szép Szűzet hogy nyerjen álmod-is olyat, az ki lelki vígasztalásunkra légyen, az Szent írásból-is ki-tanúlván azt, hogy Isten ő Szent Felsege gyakorta szokot álmában-is Embernek nagy vígasztalást adni, úgy lőn az három Szent Királyok dolga-is, kiknek álmokban meg jelenvén az Isten Angyala, meg jelenté, hogy Herodeshez visszane térnének; úgy lőn Dicsőséges Szent József Patriárka állapattya-is, kinek álmában meg-jelenvén az Isten Angyala, biztatá hogy tudniillik ne félne magához venni az ő szép Szűz jegyesét, mert a' mi annak Szent Méhében találta az Szent Lélek Istentől származott. Es így az Istenes álmok is sokszor lelki üdvöségünkre valók; kiből következik, hogy dicsíretes dolgot kívánunk Istentől, ha lelki üdvöségünkre, s' vígasztalásunkra-való álmodot kérünk az Bóldogságos szép Szűz-által az mi meg-váltó Istenünktől.

Olvasom

Olvasom az Példák tüköréből, hogy midőn Kem-
pis Tamás az ki annakutánna igen szép, és Iste-
nes életet vífele, kinek az Bóldogságos Szűzhöz-is ki-
váltképpen-való aétatoisága lévén, ugyan azon Bóldog-
ságos Szűzhöz valami magános imádságokat rende-
mellyeket minden este el monda nagy buzgólsággal,
kérvén hogy álmában-is nyerhetne valami lelki vígasz-
talást.

Történék azért egykor hogy azon imádságát ak-
koron még igen Iffiu lévén restsége-miatt el-múlatná;
azonban le-fekűvén egy Szombat napon, mély álomba
esék; az holott egy kevés vártatva elméjében el-ra-
gadtaték, s' látá, hogy egy igen szép fényes Templom-
ban sok számtalan Szerzetes Ember őszve gyűlvén di-
csirik vala az Istent, s' az ő dicsőiséges Szent Annyát,
mely ének-szó közben, imé ki-mondhatatlan szépség-
ben alá-szálla Mennyégből az Angyaloknak Királyné
Aszfzonya az Szeplőtelen Szűz Maria; ki az Oltárra
álván maga eleibe hívá mind azokat az Szerzetefeket;
kik örömmel járulván az Bóldogságos Szűzhöz, azo-
kat nagy kegyessen renddel meg őlelé, gyönyörűsés
bezzédekkel vígasztalván őket.

Midőn pedig ezen Iffiu-is reméllené azt, hogy az
Irgalmaiságnak Annya, őtet-is szólítaná, reá tekint-
vén mondá, téged nem illet ezen lelki vígasztalás,
mert a' restségnek Őrdőge meg környékezvén tége-
det, el-múlattad szokott imádságodat, s' hozzám-való
könyörgéfedet; ha azért én szeretetemben akaríz len-
ni, az restséget félre-tévén, hozzám-való folyamodási-

dat ennekutánna el ne mülaffad ; mely szók-után el-
túnék szeme-elől , s' ő-is életét meg jobbítván nagy
Szentül vífelé magát hóltig szokot imádságit fogyat-
kozás-nélkül el-végezván annakutánna.

NEG Y V E N - H E T E D I K
S Z O M B A T
X X X X V I I .

*Kérjed az Bóldogságos Szüzet, hogy nyerjen néked Istentől
valamely jószágos cselekedetre-való áetatoságot , tudnya-il-
lik az ki üdvöfségedre leg-hafsznoffab.*

BUzgó szívvel , és áetatosággal bizvást járulhatunk
az Bóldogságos Szeplótelen Szüz-eleibe , hogy ha
nem színnel hanem belső lelki indulatból kérük arra ,
hogy Szent Fia-elött nekünk meg nyerje azt a' jószágos
cselekedetet , mely által üdvözülhetünk , s' az Pokol-
béli ellenség kezéből ki-menekedhetünk ; nincsen-is Is-
ten-után az Emberi Nemzetnek nagyobb , és hathatós
istápia , s' ótalma , mint az makula-nélkül-való Bóldog-
ságos Szüz Maria , az ki soha az ő benne bízokat el nem
hadgya , hanem mint hív szolgait minden testi , s' lelki
veszedelmekben ótalmazza , kinek sok csuda-tételével
rakva az egész Világ.

Vólt , az mint Collector Speculi írja Ex. 47. Egy
becsületes jámbor életű Pap , ki minden nap nagy buz-
gósággal

gófsággal járúla az Bóldogságos Szűz Szentegyházába, holott nagy aétatósággal imádkozván arra kéré az Bóldogságos Szűzet, hogy adna néki oly erőt, mely által az gonosz Órdög incselkedésinek-ellene áthatna: Ezen Istenes aétatóságát pedig Szombat napokon kiváltképpen gyakorollya vala.

Meg irigyelvén azért ezen szép, s' dicsíretes cselekedetit az Pokolbéli Sátán, imé egykor ki mondhatatlan nagy kisírtetet bocsáta reá, az testi tisztátalanságokra, s' paráznaóságokra ingerelvén, úntalan az Isten-felő jámbor Papot, mely miatt annyira vala, hogy se alhatnék, se ehetnék, éjjel nappal ingereltetvén az testi gonofságra; kit érezvén magában gyakorta, futá az Bóldogságos Szűz Templomába, térdre elvén, imádkozék nagy siránkozással, és szívbéli fájdalommal panaszkodván az Bóldogságos Szűznek, hogy minémű rettenetes kínokat szenvedne az fajtalan Órdög-miatt. kéré hogy méltóztatnék ily nagy veszedelemtől megmenteni.

Hogy azért ezt sokszor elkövetné, s' ugyan az kisírtetek nem tágitánának rajta; vegre egy Szombat napon mégyen az Szentegyházba, látván az oltáron az Bóldogságos Szűz képét Szent Gertrud Szűz képével együtt, az holott az Bóldogságos Szűznek szép aranyas Korona vala fejében, az máfiknak pedig egygyenge fatyol, le-térdepelvén nagy fohászokodásokkal, és könyhullatásokkal monda. O Mennek földnek Királyné Aszfzonya, az én Ielkemnek Isten után leg-nagyobb reménye, ihol mindennap imádkozom tellyes szívvel

előtted , kérlek , hogy az Istentelen fajtalan gondolatoktól meg-mencs , az kik-miatt már erőm-is éppen el-lankadt , s' csak nem kétségbe esem , s' imé még is o édes Anyám nem szánsz-meg engem az te igaz hív szolgádat , nem távozván el-tőlem az gonosz gondolatok , nem tudom azért már hová hajcsám bűnös fejemet , hanem imé látom Szent Getrud képét Korona nélkül lenni ahhoz folyamodom , s' fejedről le-vévén az Koronát annak tészem fejébe ha segíteni nem akariz , talám megszán azon Istennek Szenttye , s' engem , meg ment az Pokolbéli Sátán incselkedésétől.

Látván azért e' jámbor Papnak együgyűségét az Bóldogságos Szűz nagy fényességben meg jelenék , bízattya vala hív szolgáját , mondván , imé meg-akartalak próbálni ha állandó vagy az én hívségemben , mivel azért hozzám folyamodtal az fajtalanságnak ördögét el-űzöm tőled , s' többé hozzád soha sem mégyen , ki-is azontúl el-távozék tőlle , s' annak utánna soha olyan dologgal nem kísérteték.

Folyamodgyunk azért mi-is buzgótságos szívvel az Bóldogságos Szűzhöz , ki minket szűkségünkben el-nem hágy , hanem minden veszedelemtől meg-óltalmaz , hogy ha láttya igaz szívbéli buzgótságunkat hozzá-való igaz szeretetünket : Mert lehetetlen dolog az , hogy a' ki Bóldogságos Szűzet igazán , és tiszta szívből szereti , segítségül hívja , attól az minden irgalmásággal , és kegyelemmel tellyes Anyától el-hagyattasék . kőveisük azért el-ezt az aétatofságot , s' bizonyára az

mindenható Isten kegyelméből ki nem

rekesztetünk

NEGY-

NEG YVE N-NYOLCZADIK
S Z O M B A T
XXXVIII.

*Kérjed az Bóldogságos Szűzet, hogy minden cselekedetiben,
légyen segitőd, és Fő tőtorod Isten-után, s' gyermekidnek is.*

MEg-kei vullanunk hogy hafzintén az Keresztség-ál-
tal az igaz hitre tértünk-is mindazon-által az Em-
beri gyarlófság, s' az lelki ellenségnek incfelkedése, oly
hatalmas, hogy az Mennyei segítség-nélkül nem lehe-
tünk, méltó tehát az Istent, s' az ő Szentséges Annyát
tellyes szívvel arra kérnünk, hogy minden cselekedet-
tinkben légyen oktatónk, és segitőnk, Isten-után, az
Bóldogságos szép Szűzet mind magunknak mind pe-
dig Gyermekinknek Fő Tőtorának fogadván: kit az
Bóldogságos Szűz igen kedveffen véfzen, s' csak mine
távozzunk-el az rūt vétkek-által tőle, abban bizonyo-
sak légyünk, hogy az Irgalmafságnak Annyától temmí-
némű nyavalyáinkban el nem hagyattatunk.

Erről szép példát ír Joannes Junior Ordi:Prædicat.
Hogy vólt egy igen aétatos Őzvegy Afzfzony, kinek
Ura meg-halván igen nagy fzegénységre jutott. Ezen
fzegény Afzfzony-állat nem tudván mihez nyúlni, két
kis leánkája lévén, az Bóldogságos Szűz Templomába
méne, mely oda közel vala, ott az Szeplőtelen Szűz ké-
pe, s' Oltára-előtt le-borúlván az két kiseded leánkával
T 3 egytűt

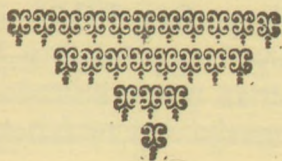
eggyüt így szólla. O te gyönyörűséges és Felséges Szűz Maria, az ki Istennek Szent Anyja lévén, senkit el nem hadcz az ő szűkségében, tekíncs az én árva fejemre, tudod édes Afzszonyom, hogy e' két kis leánkámát nincs mivel tartanom, mert az szegénység-miatt éppen el nyomorodtam. Kérlek azért o Dicsőséges Szent Szűz, o irgalmas, és kegyelmes Anya, légy mind énnékem, mind pedig e' két gyermekemnek Tútora, végy óltalmod-alá, imé mind a' kettő tiszta Szűz, kiket kezedbe ajánlok, vedd óltalmod-alá, ártatlan gyermekimet, hogy mind hárman magasztalhafluk Szent Nevedet. Mely imádság-után az Oltárra vivén két leánkáját, fogá kezeket, s' tévé az Bóldogságos Szűz kezére, mondván ihol én édes kegyelmes Afzszonyom ezeket én ez mái napon néked adtam, semmi közömet nem tartván hozzájok, kérlek még is nagy alázatossággal, méltóztassál gondgyokat viselni, s' ugy énnékem is az te leg kissebbik szolgálódnak.

Hogy azért el-végezé ily módon könyörgését, s' aétatosságát, imé egy igen fényes köntösben lévő szép Iffiu jöve eleibe, mondván : imádságidat, az Bóldogságos Szűz meg-halgatta; im azért egy nagy erzfény pénzt adok, kivel mind magadat, mid magzatidat meg-ruházhatod ; mely szó-után csak hamar el-tűnék.

Házához menvén azért az szegény Afzszony ruhákat csináltata, és csinofsabban jártatá leányit : gondolván pedig az Emberek hogy talám feslett étellel szerzették volna azt az értéket melyben valának igen szóllák őket. kit halván az jámbor Afzszony-állat, e-
lő-hívá

lő hívá két leányát s' mondá, Mennyetek az ti Anyá-
tokhoz az Bóldogságos Szűzhöz, s' le térdepelvén sí-
rással és fohaszkodással kérjétek, hogy ebből az mocs-
kos hírből ki-mencsen benneteket. Mellyet el-követvén
az két Isten-felő leánzó, az-után-való Szombat napon
világos nappal midőn az Emberek az Bóldogságos Szűz
Szent-egyháza-előtt vólnának az Váras piatzán, imé az
égből nagy fényességgel alá-jőve az Isten Angyala az e-
gész Népség láttára, két igen szép kosárban gyönyör-
űrséges illatu szép fejér rósákat adván, az két leány
kezébe, nagy fön szóval mondá, ugy hogy minnyájan
hallának; Ezt küldötte néktek az ti tisztaságtokért az
ti Anyátok az Bóldogságos Szűz Maria. kire nézve két
Kalastrom építették ugyan ottan az Apácza Szűzeknek,
az kikben helyheztették az két jámbor Szűz-is. Így vál-
lálván magára az Irgalmas Szűz a' Tútorságot, s' gond-
vifeléft. O mely bóldog Ember az, az ki az Bóldogsá-
gos Szeplőtelen szép Szűz Tútorsága, és gondvifeléfe-
alatt vagyon, bizonyára nem árvanak, s' el-hagyatot-
nak, hanem minden Világi kincsessel és hatalommal bé-
velkedőknél nagyobnak, és szerencsésebbnek méltán
tartathatik lenni, kit örömöft-is meg-cselekeszik az Ir-
galmasságnak Anyja, ha buzgó szívvel fo-
lyamodunk hozzája,

NEGYVEN-KILENCZEDIK SZOMBAT XXXIX.

*Ha valami jót szándékozol cselekedni, Istentől, az Bóldogsá-
gos Szűz-által kérj erőt arra.*

AZ jószágos cselekedeteknek meg-jutalmazója az
Krisztus Jéhus nagy örömmel vétzi, ha azokat
szívből kívánván el-köverní, Szent Annját kérük hogy
nyerjen arra ő Szent Felségétől mind édes Fiaától erőt.
Es így méltó az kegyes Anyához folyamodnunk, hogy
nyerjen nekünk égő, s' Isteni Szeretettel lángozó szí-
vet, mely-által az mi jót szándékozunk Isten, s' az Ból-
dogságos Szűz tiszteletire cselekedni azt véghez-is vi-
helésük.

Hidgyed Keresztyén Ember, sem Meny-országban,
sem pedig ez Világon Isten-után nagyobb és melegjebb
Isteni szeretetre gerjesztő lángot, avagy tüzet nem ta-
lálsz, mint az Mindenható Istennek Szent Annját, ki-
nek ha igaz szívből könyörgesz meg-tapasztalod kegyes
völtát, s' nem léfzen héában-való, az te szívbéli áeta-
toságod.

Olvasok egy igen szép Példát in Coll. Spec. Ex.
61. Hogy egykor vólt egy szegény Pásztor kinek vala
egy leánya, mely-is az marhák őrzésében segíti vala é-
des Attyát : Ezen marha legeltető hely-mellett vólt egy
Bóldogsá-

Bóldogságos Szűz tisztetségére építettet de elpusztult Szentegyház, az holott az Bóldogságos Szűz képe-is föl vala téve. Midőn az Leánzó az marhát ki-hajtaná mindenkor bé-tére azon Szentegyházba, az Bóldogságos Szűznek aétatoffan imádkozék, s' kiváltképpen Szombat napon.

Ezen aétatofságát hogy gyakorta el-követné, látván Krístus Urunk ugy az Bóldogságos Szűz képének-is rongyos vóltát, örömeft meg-ruházza vala az képét, szánakodván rongyos vóltán; de mivel igen szegény vala, módgya abban nem vólt, hogy az Bóldogságos Szűz képére valami köntöft csináltatna. Térdre esvén azért egy Szombat napon az kép-elött így kezdé imádkozni: O Mennek Dicsőfséges Királyné Afzonya az mi Üdvözítő Jésumunknak Szentséges Anyya, szánakodással nézem, hogy ily rongyos köntösben vagy, örömeft segítenélek, de jaj igen szegény vagyok s' tem-mim sincs, kire nézve o Istennek Szent Anyya, az mit értékemmel nem érhetek azt közföntésemmel, s' mindennapi előtted-való imádságimmal akarom helyre hoznom adgy erőt az igaz buzgó szívhez, hogy tégedet SzentFiaddal együtt dicsírhesselek, mely aétatofságát fok Esztendőig követé-el.

Azonban történék, hogy az Isten-felő leánzó halos agyába esnék, s' ugyan akkor két Szerzetes Ember sétálni menvén ki az mezőre, mivel Szombat nap vala, az Bóldogságos Szűz tisztetségére bé menének az pusztá Templomba imádkozni; Az/holott midőn már imádkoznának együtt az Bóldogságos Szűz képe előtt

im látának egy igen szép, és fényes Sereg Szűzeket jöni arra-felé, kik az Templom-előtt egy keveysé megálván fejet hajtának, s' tovább indulának : kin igen csudákozok az két Szerzetes. Azonban hogy tovább-is imádkoznának, imé látának megént más még annál-is fokkal fényesebb fejer sereg Szűzeket jöni kik-is hasonló képpen az Templom-előtt fejet hajtván, szép csendeffen tovább menének. Ezek-után pedig jöve még ezeknel-is fokkal szebb sereg, kik nagy fényességben lévén szép piros résákat tartának kezekben. kik között egy vala, az kinek igen drága korona vala fejében, kikokkal ékeesebb s' szebb s' fényesebb-is vala az többinél, ezek-is azért hogy el-jövének az az Koronás Királyné meg-állá az Templom ajtajában szólítván az két Szerzetest magához, mondá En vagyok az Istennek Anya, az ki az engem szeretőket el nem hagyom, tudgyátok azért hogy az első sereg az Szent Szűzek serege, kik kisdéd korokban holtanak-meg, az másik az Szűzek serege, az kik az én Fiam-ért, s' én-érettem az Szűzességet meg fogadták. Az harmadik, az Szűzeké, az kik Szűzek, s' Martyrok-is voltak, mégyünk azért az Pásztor leányához, kinek lelkét magammal visszem Menyországba, mert engem ezen képben nem lehetvén értékével föl öltöztetni, szívével öltöztetett föl, kit nekem adott. Utánna menvén azért az két Szerzetes azon Szent Processiónak, ugy találák az dolgot az Pásztor leányánál, az mint magok-is látták, ott maradván mind addig az míg lelke testétől el-vált,
 s' az bódog örömbé vitetett.

ÖTVE-

ÓTVENEDIK SZOMBAT

L.

Az Bóldogságos Szűzhez- való szeretetedet újíjad- meg Szombat napon kiváltképpen- való aétatósággal.

EKesícsük- föl lelkünket az Jofságos cselekedetekkel, hogy így szívünkben meg erősedvén Istennek, s' az Bóldogságos Szűznek minden Szombat napokon valami új, és magános aétatósággal szolgálhassunk, bizonyára fáradságunk héában nem léssen, mert az irgalmas Anya látván hozzája- való igaz, és tekéletes szívünket, meg- környékez bennünket az ő dicsőiséggével, a' midőn az élők könyvében bé irattatván nevünk, az tisztaságnak tüköre az Makula- nélkül- való Szent Szűz a' mi Istenünk előtt lelkünket hóltunk- után bé- mutatván, minden hozzája mutatott jó téteményinket elég- séges képpen meg- jutalmazza.

Olvasok ezen dologról egy példát az Spec. Colect. Ex. 36. Hogy egy Kalastrombéli Cisterciensis Barátok nyáron ki- menvén az aratásra, igen meg fáradván az fok veréték- után, végre vízfza menének az Kalastromba; azonban egyik Fráter Szombat nap lévén, minden Szombat napon valami új aétatóságot cselekevék az Bóldogságos Szűz tisztességére; hogy azért az napon is valamit cselekednék az Capitulumban fekütt étízaka le az földre, egy téglát tévén feje- alá.

Hogy azért ottan áetatoſſan imádkoznék, imé nagy fényefégben s' igen ízép Mennyei Felfégben alá-fzálván az Bóldogságos Szűz, számtalan fok Angyali karokkal egykis criſtály koſár lévén kezében, mégyen az Szerzetefhez, tudakozván hogy ha alunnéké, kire, midőn felelne, az jámbor barát, hogy nem vólna álmos ; mondá : En vagyok Maria, kié vagy , mind te, s' mind pedig ez az Kalaftrum , tudgyad azért, hogy én ma meg-látogattam ez Kalaftrumot, s' látván az Szerzetefek hozzám-való buzgóſágos áetatoſságát, minden verétékeket őfzve ſzedvén ezen ízép criſtály koſárba tőltöttem, ſzagóld azért, s' láſſad, minémű kedves illattya légyen ennek az én Fiam előtt, s' én előttem-is : kit meg-ſzagolván, cſák nem el-ájult, az drága ízép illatmiatt.

Térdre efvén azért azon Szerzetes mondá. O dicsőſéges Királyné miért oly kedves te előtted az mi nyomorúlt verétékünk, ki az ſzűkségtől inkább, mint ſem az áetatoſágtól vagyon ? kire felele valamit az én tífzteſégemre mivelők, áetatoſſággal ujíttyátok az én hozzám-való ſzeretetét azt én meg-jutalmazom, mely ſzó-k-után ki-mondhatatlan ízép Angyali énekléffel, és dicsőſéggel vízfza mene az Bóldogságos Szűz, ki után el-aluvék ízép cſendeffen az Szerzetes Barát, s' más napon mindeneket meg jelente az Páter Priórnak, és az több Barátoknak, kik-is az Capitulumba menvén, annak az gyönyörűſéges drága illatnak ſzagláſában rézfefulének melynek kedves vóltát eleggé nem győzék dicsírni : kire nézve az Bóldogságos Szűznek hálákat adának

adának minnyájan, s' örök emlékezetre minden Szombat-
 baton azon áetatozságot meg úiták.

Im azért hallánk, ezen historiából-is minémű ked-
 ves légyen, az Bóldogságos Szűznek Szombat napon
 új áetatozsággal szolgálni, azért örüllyön valaki szelíd,
 és tekéletes erkölcsi, az kik pedig az Bóldogságos Szűz
 tiszteletire restek serkennyenek föl, s' nem gondolván
 femminémű fáradsággal szolgállunk az Menybéli Is-
 tennek, s' az ő Szent Annyának ujtsuk meg áetatos-
 ságinkat Szombat napokon, hogy az az minden irgal-
 maszággal tellyes Anya, abban az Mennyei Kosárban
 szedvén őszve tiszteségére tött jó téteményinket, s'
 Szent Fiának eleibe vivén szerezzen nekünk hóltunk-
 után örökké-váló vigasztalást az holl minden fáradsá-
 ginknak, és Istenért az ő Szentséges Szent Annyáért-
 való izzadáfinknak, s' verétékinknek nagy jutalmát vé-
 szük; az hollot minden fáradságoknak, s' e' világon
 lévő fok nyughatatlanságoknak, ellenkezéseknek tö-
 rődéseknek, egy szóval mindennémű Testi, lelki nya-
 vallyáknak, és fájdalmoknak vége lészén, midőn az mi
 Údvőzítő Istenünket az ő dicsőőséges Szent Annyával s'
 az Mennyei Szent Seregekkel egygyüt színről
 színre fogjuk látni.

ÓTVEN-EGGYEDIK SZOMBAT

LI.

*Azon légy hogy minden Emberek-előtt az Bóldogságos Szűz-
felől szép, s' Istenes emlékezettel légy, s' ha mi ellenkezőt
hallasz, annak ellene-ály.*

Azzal mutattyuk meg Istenhez, és az Bóldogságos Szűzhöz-való igaz szeretetünket, ha mindenűt dicsírük Szent Nevét ; kívül-is tartozunk sőt ha miellenkezőt hallunk arra is kötelesek vagyunk azt a' mennyire lehet semmi úttal ne szenvedgyük ; mert valamely hív szolga Urának gyalázattyát hallya, illendő, hogy azért meg mordúlyon, kiből ki tessék nem csak színnel, hanem szívvel-való hívsége-is Urához, így nem külömben vagyon az Mindenható Isten dolga-is, az ki Királyoknak Királya, s' Uraknak Ura lévén, igen méltó hogy mindenektől tiszteltesék, utánna pedig az ő dicsőséges Szent Annya-is az Bóldogságos Szűz Maria, az mi nagy kegyelmes Aszfzonyunk.

Igen jeles, és szép példát ad előnkbe erről az Példák Tüköre Exem. 46. Az holott azt mondgya, hogy egy Hadi Vitéz Ember, az ki az sok hadakozások között az Bóldogságos Szűzről, el nem feletkezővén, mindenkor igen szépen, és Isteneffen emlékezik vala az Bóldogságos Szeplőtelen Szűzről.

Történék

Történék azonban egykor, hogy midőn egy Szombat napon az Bóldogságos Szűz Temploma-mellet menvén hallaná az Bóldogságos Szűz dicsiretít, meg-álván, mivel clák fél szeme vala, kinek másikat az hadakban elvesztette vólt, bé tekinté az Szentegyházba s' térdre esvén sűveg vetve imádkozék az Bóldogságos Szűznek.

Midőn pedig nagy buzgósággal aétatoskodnék, az Templom ajtaja-előtt, imé egy igen gazdag kereskedő Sidó, jöve arra felé ; ki csudálván ezen Embernek aétatóságát kérdé hogy mit mivelne ; kire felele az Isten féő Keresztyén, hogy az Isten Annyát, tisztelné Szombat nap lévén egyébként-is : kire mondá az Isten-telen Sidó, o te balgatag Ember, a' ki egy Sidó Aszszont, avagy szolgálot ennyire tisztelsz, miért cselekezel ilyen bolondságot. Nem tzenvedhetvén azért az igaz Keresztyén az Isten Annyának ily nagy becstelen-ségét, föl-kele, s' azon Sidót arczul csapá. kire föl kijáltván az Sidó, ószve futa az Váras Népe ; a' közben pedig ezen jámbor keresztyén az Szentegyházban a' Bóldogságos Szűz Oltára-előtt térdre esvén, segítséget kére. Az holott azontúl az másik szeme-is meg gyógyúlván mind kettővel egyaránt láta. Mivel pedig az Sidó igen gazdag vala, addig futá maga dolgát, hogy azon jámbor keresztyén meg fogattatnék.

Midőn azért Törvényre kelne dolga, elő jövé az Sidó, s' jól meg nézvén azon Isten-féő keresztyént, soha semmi úttal meg nem esmérheté, esküvéssel-is bizonyítván, hogy nem az vólna, a' ki őtet arczul csapta vólna ; sőt noha más Keresztyének bizonítanak hogy
azon

azon Ember csapta volna az Sidót arczul, mindazonáltal az Sidó nem hívé, és így az Isten-felő Vitéz-is föl szabadúla.

Ennek örök emlekezetire azon napon minden Esztendőben meg-tartatik az Várasban, hogy egy Sidót azon helyen arczul csapnak, kivel az Bóldogságos Szűz dicsíreti ez Világ-előtt magasztaltatik az ő szép csudatételért, ezen esetben-is.

Méltó tehát az Bóldogságos Szűz tiszteletit minden úton, és módon előttünkviselnünk, s' aztot mások előtt-is, meg mutatnunk, hogy készek vagyunk az Széplótelen Szűz tisztességéért nem csak meg mordólnunk, de meg-is halnunk. Főképpen pedig, az kik az Bóldogságos Széplótelen szép Szűzhez magános kötelességgel-is, és áetatofsággal vífeltetnek közzülünk, úgy mint az kik az Bóldogságos Szűz Congregációjában nevet bé íratván, hittel-is az Evangéliomra tévén kezeket, kötelezték magokat az Bóldogságos Szűz hívségére: kiket-is az közönséges Romai Catholica Ecclesia avagy Anya-Szentegyház sok szép Privilegiumokkal, és kegyelemmel ajándékozot-meg a' végre, hogy azon dicsíretes Congregaciónak a' vagy gyülekezetnek Reguláit meg tartván, az Bóldogságos Makula-nélkül-való szép Szűz Becsületit, s' Tisztességét magok-előtt hordozván, azt mindenütt tehetségek-ízerént magasztallyák; Ellenséginek pedig magok élete fogytaig mindenütt tiszta szívbeli buzgósággal ellene állyanak. Kiért Istentől, s' az ő dűcsőséges Szent Annyától minden kétség-kívül, úgy ez Világon, az mint az más Világon is megjutalmaztatnak.

ŐT.

ÖTVEN-KETTŐDIK SZOMBAT

LII.

Kérjed az Istent, s' az Bóldogságos Szűzet, hogy ha lebet Szombat napon legyen ez Világból-való ki-múlásod üdvös-ségeffen vagy Bóldog Afiszony napján.

AZ Szombat nappal kezdettem könyvemet, azzal is végezem-el : Nyilván-való dolog az hogy az ó Testamentomban, a' Szombat napot rendelte Isten ő Szent Felsege nyugodalom napjának ; azt parancsolá meg űllenűnk ; mely már az Uj Testamentomban Kristus Urunk Dicsőséges föl-támadására nézve változván, rendeltetett az Bóldogságos Szűz tiszteletire ; tudgyuk azt-is, hogy csudákkal látogatta meg Szombat napokon az ő híveit az Istennek Szent Annya, sőt az napot Szent Nevének dicsíretire meg tisztelőkhöz nagy kegyelmességét mutatta ; Kérjük azért minnyájan az Szeplőtelen szép Szűz Mariát, az ki minden irgalmas-ságnak, s' könyörűletességnek, sőt alázatofságnak, szép, és ez széles Világra el-terjedt forrása, méltóztásék Vég-hetetlen irgalmu Szent Fia, ugymint az Kristus Jésus-előtt, érettűnk törekedni, hogy tudni-llik szép Istenes-sen vétkeinktől ki tisztulván halálunknak óráján, s' ha Istennek-is, és az ő Szent Annyának ugy tetczik Szombat napon, mehefsűnk abba az dicsíretes, és örök ví-gasággal tellyes bóldogságba, az hol örökké-való Szom-

bat nap, az-az minden fáradság-nélkül-való nyugodalom, és békeféség vagyon.

Erról-való könyvemet végezze Szent Miklós Mirnai Püspök, kinek az Bérnalásban érdemetlen vífelem nevét, kiról Lipomanus így ír : hogy ezen Nagy, és csudálatos Szent Miklós Püspök, az Bóldogságos Szűznek kiváltképpen-való híve lévén a' Szombat napot annyira üllé az Isten Annjának tífzteletire, hogy Szombat napon kívánna ez Világból-is ki-múlni.

Minek-elötte pedig meg Püspökségre emeltetett vólna, akkor-is kíváná az Szombat napokat meg ülleni : egykor azért az Templomba menvén az Bóldogságos Szűz Oltára eleibe, mivel Szombat nap vala, alázatoffan kószönté az Bóldogságos Szűzet melly könyör-gésre imé az Bóldogságos Széplótelen Szűz ki-mondhatatlan fényefségben meg jelenék, fok számu dicsőséges Angyalokkal néki ; az holott egy Püspöki Palástot vevén Miklósnak nyakába veté, egy Püspöknek-való szép gyüröt-is tévén újába, az Angyal pedig az Evangéliomos könyvet adá kezébe ; mely dolog-után csak hamar választaték az Mirnai Püspökségre : kinek az Ó számtalan csuda tételit, mivel mind az Tengeren evezök, mind az meg keseredett Rabok, mind az szegény Arvák, és igye fogyott kóldúfok s' nyomorúlt betegek, s' egy szóval minden nyomorufságban, kísértetekben lévök e' széles Világon eléggé tapaszttalyák, azokat elő-számlálni nem székséges, hanem az Szombati aétatofságra térvén, halála mint lött légyen ; azon föllyül meg írt Doctor meg-mondgya. Hogy tudni-illik mi-dön

dön halálos ágyában volna, imé egyik Szombat napon az Bóldogságos Szűz az kiseded szép Jésust ólében tartván, sok számu Szent Apostolokkal, Szűzekkel, Confessorokkal, és Martyrokkal meg jelenvén nagy Dicsőséggel ágyához méne, kit körül vévén ugy bízta, kedves szolgáját, kezébe vévén az szép Jésust, nagy örömmel föl-kiálta Szent Miklós Püspök, s' mondá; Uram te tudod hogy benned bízam, tied lészek örök-kön örökké, mely szó-k-után Isteneffen ki-adá lelkét Szombaton.

Ne kételkedgyünk azért Keresztyén lélek abban semmit-is hogy valaki az Bóldogságos Szűzet igazán szereti, s' buzgóssággal járul hozzá, az bizonyára el nem hagyatik, hanem az örök életre vitetik, kire Isten minnyájunkat segítsen Szent Annyának érdemié-rt. Amen.

Az Bóldogságos Szűzhoz-való Aétatos Imádság.

O ! Dicsőséges Szeplötelen szép Szűz Mária Menek, Földnek Királyné Afzszonya, kiaz te Híveidet el nem hagyod, s' meg nem utáld, tekincs kegyessen én-reám, Oh kegyelmes Afzszonyom, az Te gyönyörűséges Izemeiddel; és nyerjed énnékem Szent Fiad-előtt vétkeimnek bocsánattyát. Hogy az ki a Te makula-nélkül-való fogantatásodat igaz szívből val-

X 2

lom,

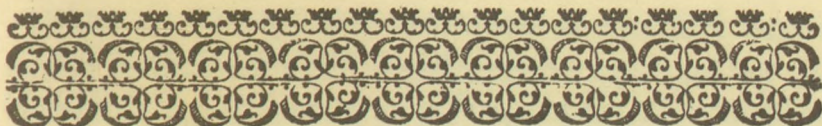
lom, e' Világon-való ellenkező dolgaimtól meg-mene-
 kedgyem, az más Világon pedig néked leg-kissebbik
 szolgád lehessék, s' Szent Fiadat az Ur Jéhus Kristust
 az én meg-Váltó Istenemet Mennyekben dicsőíthessém:
 ki az Attyával, és Szent Lélekkel egy igaz
 Istenségben él, és Uralkodik öröken
 öröké. Amen.

V E G E.

Az Ból-

Az Bóldogságos Szűz Maria Szombatinak Rendi.

I. Szombat. Fol. 1.

Az Istennek örökké-való hálákat adgy hogy ez napot adta érned, s' kérjed az Bóldogságos szép Szűzet, legyen mindenkor Isten-előtt szószóllód, és minden szükségben kegyelmes gyámolod,

II. Szombat Fol. 5.

Fogadd az Bóldogságos szép Szűz Máriát örök Afiszonyodnak mindeneket alázatoffan néki ajálván, ugy hogy valamiket parancsoland, azokat tellyes szívből mindenkor, kézf lézfefz bé-telleyesíteni alázatofsággal kérvén, hogy ezen ajánlásodat vegye szokott és minden szívből hozzá folyamodókhoz mutatott kegyelmességgel.

III. Szombat Fol. 9.

Az Szeplőtelen Szűznek alázatofsággal könyőregj, hogy ez Világból-való utólsó ki-múlásod údvosféges legyen, és hogy az hirtelen, és véletlen haláltól meg mentsen Isten, méltóztásék Szent Anyja éretted esfedezni,

IV. Szombat. Fol. 13.

Szombat napon azt mivellyed, az kit az Bóldogságos Szűz ha jelen vólna dicsírne benned.

V. Szombat. Fol. 17.

Az Bóldogságos Szűzet kérjed, hogy halálodnak óráján méltóztassék személye-szerént jelen lenni, s' testi lelki veszedelemtől óltalmazni.

VI. Szombat Fol. 20.

Ha mi áétatóságokban foglalod magadat azon légy, hogy Szombat napon azokban nagyobb buzgóssággal légy az Bóldogságos Szűz tiszteletire.

VII. Szombat Fol. 25.

Szombat napon kiváltképpen-való jót tégy, Purgatóriumbéli lelkek ki szabadulásáért.

VIII. Szombat Fol. 29.

Az szegényekhez az Bóldogságos Szűz tiszteletére Szombat napon valami irgalmasággal légy.

IX. Szombat Fol. 33.

Szombat napon valami magános áétatóságot tégy az Bóldogságos Szűz képe-előtt.

X. Szombat Fol. 36.

Az Szombati bójtót ha el-követed, igen üdvösséges dolgot cselekezel.

XI. Szombat Fol. 39.

Láffad hogy Szombat napon az mennyire lehet ne véts másnak, s' légy békeséges tûréssel az Bóldogságos Szűz tiszteletére.

XII. Szombat Fol. 43.

Az Bóldogságos Szűz szerezetiért imádkozzál Szent Joáchim,
chim,

chim, és Szent Anna Aszfzonnak-is Szombat napön.

XIII. Szombat Fol. 46.

Szombat napön kérjed Istent az Bóldogságos Szüz-által, hogy gonofz incfelkedéfitől az Ördögnek mencten- meg.

XIII. Szombat. Fol. 49.

Szombat napon az Mife halgatáft el ne múlaffad!

XV. Szombat. Fol. 53.

Szombat napokon az Oltári Szentséghez kiváltképpen- való szeretetedet mútafsad, s' kérjed az Bóldogságos Szüzet hogy arra szívbeli buzgófságot nyerjen Istentől.

XVI. Szombat. Fol. 57.

Az Világi dolgoknak avagy múltságoknak az mennyi- re lehet békét hadgy, foglald az Istenes dolgokban ma- gadat Szombat napon.

XVII. Szombat. Fol. 61.

Isten, s' az Bóldogságos Szüz-ellen soha se véts, ugyan, mindazáltal Szombat napon kiváltképpen vigyáz arra, hogy valamit ellene ne célekedgyél.

XVIII. Szombat. Fol. 66.

Az mennyire lehet az testi kivánságoktól tartóztat- meg magadat.

XIX. Szombat. Fol. 70.

Alamisnát adgy az igyefogyot kóldúfoknak, s' más szü- kőlködőknek.

XX. Szombat. Fol. 73.

Az makula-nélkül-való SzentSzüz kisOfficiumját mondd el Szom-

el Szombát napon, avagy az Olvasót, vagy Salve Reginát.

XXI. Szombat. Fol. 77.

Az Bóldogságos Szűzhöz gyakorta szívből fohászkodgyál az Angyali köszöntéssel.

XXII. Szombat. Fol. 81.

Ha valami szolgálatot tévesz az Istennek, s' az Bóldogságos Szűznek; azt kiváltképpen-való buzgóssággal vidd véghez.

XXIII. Szombat. Fol. 85.

Ellenségidnek engedgy-meg Istenért, s' az Bóldogságos Szűz ízeretetiért.

XXIII. Szombat. Fol. 89.

Valami mortifikációt, avagy testi sanyarúságot tégy Szombat napon az Bóldogságos Szűz tisztességére.

XXV. Szombat. Fol. 91.

Az egész hétben lévő cselekedetidet vedd Szombaton rendbe, és lássad hogy életedet ha mi gáncs esett volna meg jobbítsad.

XXVI. Szombat. Fol. 94.

Ha valami gyótrelned avagy fájdalmod érkezik, azt a' békefégyes türes-áttal, ajándékozdt Istennek, s' az Bóldogságos Szűznek.

XXVII. Szombat. Fol. 97.

Kérjed tiszta szívből az Istent, s' az Bóldogságos Szűzet, hogy méltóztassanak néked meg-jelenni, s' lelki vígasztalást adni.

XXVIII.

XXVIII. Szombat. Fol. 99.

Ha lehet az Bóldogságos Szűz Szentegyházát Szombat napon meg-látogassad.

XXIX. Szombat. Fol. 102.

Az Bóldogságos Szűz Szeretetre másokat-is föl-gerjefz.

XXX. Szombat. Fol. 105.

Szombat napokon az Tánczot, koczka, kártya játékokat el-távoztasd.

XXXI. Szombat. Fol. 107.

Az Bóldogságos Szűzet, s' az egész Mennyei Szenteket, s' Szent Angyalokat kérjed, hogy segítsenek az lelki üdvösségre.

XXXII. Szombat. Fol. 109.

Az Bóldogságos Szűz képe-előtt, mondd el az Bóldogságos Szűz Litániáját, s' ha lehet térden álva minden Szombaton bóldog ki-múlafodért.

XXXIII. Szombat. Fol. 111.

Házadban ha vagyon az Bóldogságos Szűz képe, aztot minden Szombat napon gyakorta kőszöntsed mondván, Üdvöz-légy Maria, nékem mindenkor Kegyelmes Afzszonyom.

XXXIII. Szombat. Fol. 114.

Azon légy hogy Szombat napon valami jót cfelekedgyél az Bóldogságos Szűz tiszteletire.

XXXV. Szombat. Fol. 116.

Szombat napon végy egy kis időtarra magadnak, hogy

)(*)(

Kristus

**Kristus Urunk kín-szenvedéséről, az Boldogságos Szűz-
nek hét epeféségéről gondolkodván töredelmes szívvel
szánakodgyál.**

XXXVI. Szombat. Fol. 118.

**Az egész Világon lévő gonosz tévők-ért imádkozzál,
hogy meg-térjenek.**

XXXVII. Szombat. Fol. 121.

**Az halálos betegségben lévő-kért imádkozzál, hogy Is-
ten adgyon azoknak, vagy testi, vagy lelki vigasztalást.**

XXXVIII. Szombat. Fol. 124.

**Mindenedet ajánlyad az Istennek, és az Bóldogságos
Szűznek, s' add oda, ugy hogy valamire parancíol-
lya, kész léfsz minden javaidat arra fordítani.**

XXXVIII. Szombat. Fol. 126.

**Ha az Jéfus avagy Maria nevét hallod, Szombat napon,
tégy egy áetatos foházkodást.**

XXXX. Szombat. Fol. 129.

**Szent Jofefet, híjad segítségül, hogy vezessen az Isten,
s' az Bóldogságos Szűz szeretetire.**

XXXI. Szombat. Fol. 131.

**Az őrző Angyalhoz mondgy egy imádságot, hogy azon
napon, s' az egész hétben óltalmazzon minden gonosztól.**

XXXXII. Szombat. Fol. 134.

**Szombat napon az Bóldogságos Szűz tisztességére alá-
zatos légy.**

XXXXIII.

XXXXIII. Szombat. Fol. 136.

Mindent az Isten, s' az Bóldogságos Szűz tiszteletire cselekedgyél Szombat napon.

XXXXIII. Szombat. Fol. 139.

Az Bóldogságos Szűz képét Szombat napon aétatoflan csókold-meg, ha többzör nem leg alább egyfzer bóldog ki-múláfodért.

XXXXV. Szombat. Fol. 141.

Ha lehet minden Szombat napon olvass, avagy halgass egy kis Híftóriát az Bóldogságos Szűz cfuda tételéről.

XXXXVI. Szombat. Fol. 144.

Midön estve, le-fekszel, kérjed az Istent, az Bóldogságos Szűz-által, adgyon valamely lelki vígaftaláfra-való álmot.

XXXXVII. Szombat. Fol. 146.

Kérjed az Bóldogságos Szűzet, hogy nyerjen néked Istentől valamely Jofságos cselekedetre-való aétatofságot, tudnya illik az ki údvófségedre leg-hafznofsabb.

XXXXVIII. Szombat. Fol. 149.

Kérjed az Bóldogságos Szűzet hogy minden cselekedtidben légyen segitőd, és fő Tútorod Isten-után, s' gyermekidnek-is.

XXXXIX Szombat. Fol. 152.

Ha valami jót szándékozol cselekedni, Istentől az Bóldogságos Szűz-által kérj erőt arra.

L. Szombat. Fol. 155.

)(**)(

Az

Az Bóldogságos Szűzhöz-**való** szeretetedet úítsad-meg Szombat napon, kiváltképpen-**való** aétatoisággal.

L I. Szombat. Fol. 158.

Azon légy hogy minden Emberek-elótt az Bóldogságos Szűz felól, szép, s' Istenes emlékezettel légy, s' ha mi ellenkezót hallasz, annak ellene ály.

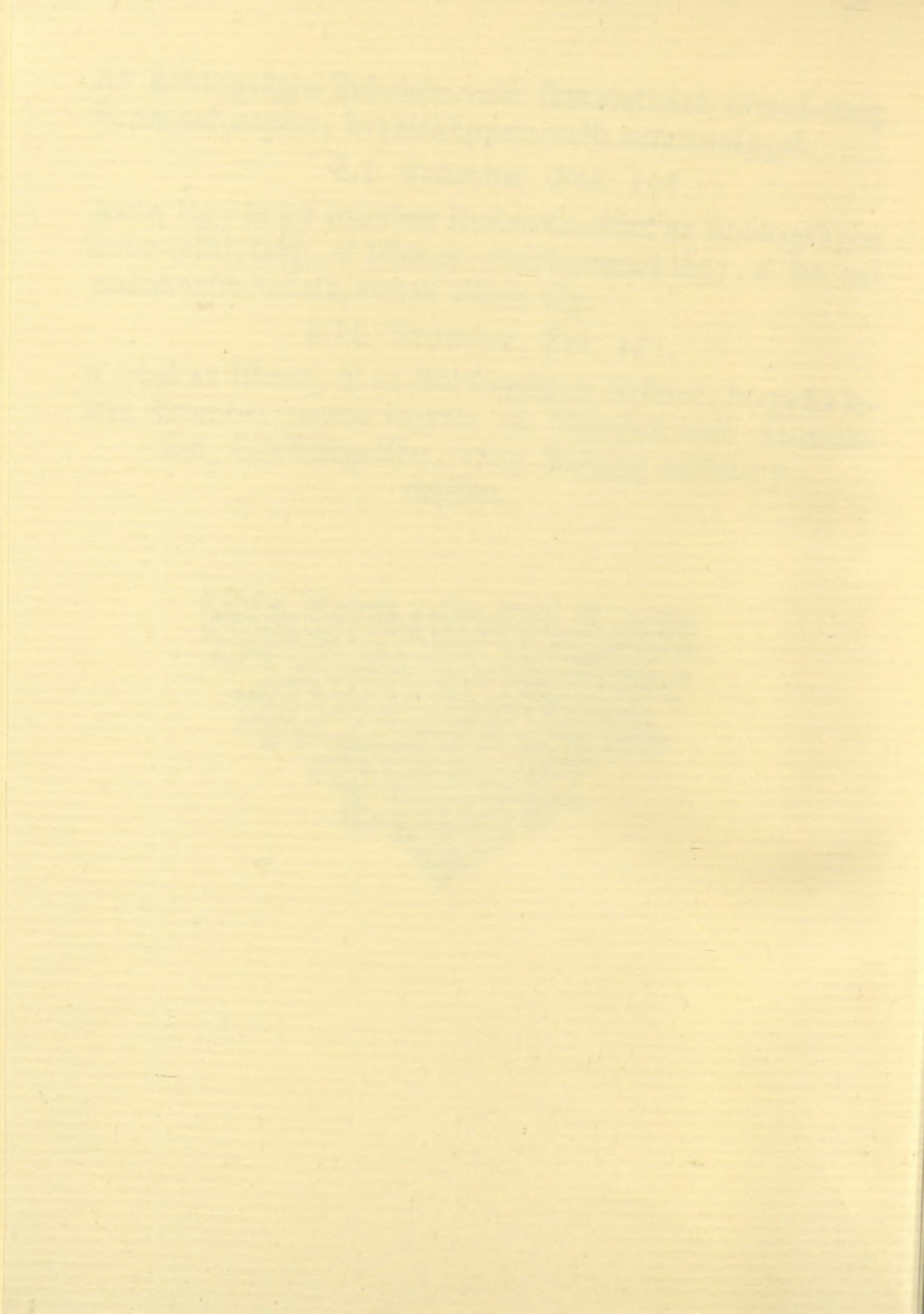
L II. Szombat. Fol. 161.

Kérjed az Istent, s' az Bóldogságos Szűzet, hogy ha lehet Szombat napon légyen ez Világból-**való** ki-múlásod, údvótségessen, vagy Bóldog Afizony napján.

640. —

